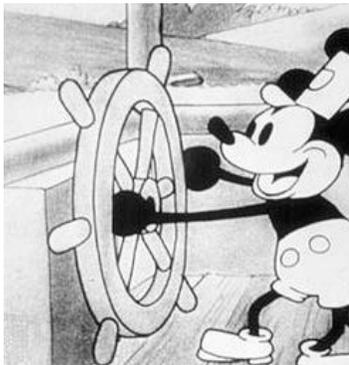

w e r e t h e 1 9 2 0 s

a t i m e o f

PROGRESS?

12
BISAYA CEBUANO

www.inquiryhistory.com

Question Twelve

a time of

PROGRESS?

EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

SUPPORTING QUESTIONS

- 1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?
- 2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?
- 3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?
- 4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

DEVELOPED AND COMPILED BY
JONATHAN LOOMIS

SOURCES FOR ORIGINAL TEXT INCLUDE
c n x . o r g
courses.lumenlearning.com
us history . o r g
sageamericanhistory.net
le ar n n c . o r g
w i k i m e d i a . o r g

CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION
4.0 INTERNATIONAL LICENSE

Q u e s t i o n T w e l v e

a t i m e o f

PROGRESS?

The 1920s saw the culmination of fifty years of rapid American industrialization. New products seemed to burst from American production lines with the potential of revolutionizing American life. Other products that had previously been toys for the rich were now available to a majority of Americans. The standard of living increased as the economy grew stronger and stronger. The results were spectacular. The America of 1929 was vastly different from the America of 1919.

The automobile was first and foremost among these products. The practices of Henry Ford made these horseless carriages affordable to the American masses. Widespread use of the automobile ushered in changes in work patterns and leisure plans. Dating and education were changed by the automobile. Radio usage brought further changes. For the first time, a national popular culture was supplanting regional folkways. Americans across the continent were sharing the same jokes, participating in the same fads, and worshipping the same heroes. Flapper women strove to eliminate double standard values. Young females engaged in behaviors previously reserved for men including smoking and drinking.

Meanwhile, the Harlem Renaissance brought a new form of entertainment. The sounds of jazz bands had appeal that transcended African American audiences, as thousands flocked to hear the new sounds, and behind the music, African Americans sought racial justice and to assert themselves as a proud, valuable part to the American fabric.

The bleak outlook and large sacrifices of the wartime era were now a part of the past. Young Americans were looking to cut loose and have a good time. A new era of prohibition did not end alcohol usage. The romantic subculture of the speakeasy kept the firewater flowing. Organized crime flourished as gangland violence related to bootlegged liquor plagued America's cities.

Nakita sa 1920 ang katapusan sa kalim-an ka tuig nga paspas nga industriyalisasyon sa Amerika. Ang mga bag-ong produkto ingon og gibuak gikan sa mga linya sa produksiyon sa Amerika nga adunay potensyal nga pagbag-o sa kinabuhi sa Amerikano. Ang uban pang mga produkto nga kaniadto mga dulaan alang sa mga adunahan magamit karon sa kadaghanan sa mga Amerikano. Ang sumbanan sa pagkabuhi nagkadako samtang ang ekonomiya nag-anam kalig-on ug kusog. Talagsaon ang mga resulta. Ang Amerika sa 1929 lahi kaayo sa Amerika sa 1919.

Ang awto mao ang una ug labing una sa niini nga mga produkto. Ang mga batasan ni Henry Ford nga gihimo niining mga walay karwahe nga mga karwahe nga mahimo sa masa sa mga Amerikano. Ang kaylap nga paggamit sa awto nga gipaagi sa mga pagbag-o sa mga sumbanan sa trabaho ug mga plano sa kalingawan. Ang pagpakigdeyt ug edukasyon nausab sa awto. Ang paggamit sa radyo nagdala dugang nga mga pagbag-o. Sa una nga higayon, usa ka nasyonal nga kulturang popular ang nagpatunhay sa mga agianan sa rehiyon. Ang mga Amerikano sa tibuok nga kontinente nakigbahin sa parehas nga mga pagbiaybiay, nag-apil sa parehas nga mga away, ug nagsimba sa parehas nga mga bayani. Ang mga babaye nga flapper nanlimbasug aron wagtangon ang doble nga sukaranan nga mga mithi. Ang mga batan-ong babaye nga naghimo og mga kinaiya nga kaniadto gitagana alang sa mga lalaki lakip na ang pagpanigariyo ug pag-inom.

Samtang, ang Harlem Renaissance nagdala usa ka bag-ong porma sa kalingawan. Ang mga tunog sa mga banda sa jazz adunay pag-apelar nga nakalabaw sa mga tagpamati sa Africa sa Amerika, samtang libu-libo ang nagpundok aron madungog ang mga bag-ong tunog, ug sa luyo sa musika, ang mga Amerikano nga Amerikano nangita sa hustisya sa rasa ug igpahayag ang ilang kaugalingon ingon usa ka mapahitas-on, bililhon nga bahin sa panapton sa Amerikano.

Ang naglabad nga panan-aw ug daghang mga sakripisyo sa panahon sa pana-panahon nahimo na nga bahin kaniadto. Ang mga batan-ong Amerikano nangita sa pagputol ug adunay maayong panahon. Usa ka bag-ong panahon sa pagdili wala matapos ang paggamit sa alkohol. Ang romantiko nga subculture sa speakeasy nagpabilin ang kalayo nga nag-agay. Ang organisadong krimen milambo samtang ang pagpanlupig sa gangland nga may kalabutan sa bootlegged nga ilimnon nga nahugno sa mga lungsod sa America.

The 1920s turned out to be a time of exciting change, some constructive, and some destructive. On one hand, new industries turned out new products, and consumers devoured them. On the other, frivolity and waste showed a negative side of this new life, a side that led some to seek out the “good old days” and reject the new consumerism and rush toward change that seemed to have gripped the nation.

What do you think? Were the 1920s a time of progress?

Ang mga 1920 nahimo nga usa ka panahon sa makapaukyab nga pagbag-o, pipila nga makapalig-on, ug ang uban makadaot. Sa usa ka bahin, ang mga bag-ong industriya nahimo nga mga bag-ong produkto, ug gipuno kini sa mga konsumidor. Sa pikas bahin, ang pagkawalay kapuslanan ug basura nagpakita sa negatibo nga bahin sa niining bag-ong kinabuhi, usa ka kilid nga nagpanguna sa pipila sa pagpangita sa “maayong mga adlaw” ug isalikway ang bag-ong pagkonsumo ug pagdali sa pagbag-o nga daw nag-agaw sa nasud.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang 1920an ba panahon sa pag-uswag, o pagbalik sa mga tradisyonal nga kantidad?

1

F I R S T Q U E S T I O N IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

INTRODUCTION

Americans love to go shopping. We even have a holiday for shopping: Black Friday. Of course, we were not always like this. The first colonists had no stores after all.

So, when did we become a nation of shoppers? And since we did, has shopping become an essential part of what makes us who we are? Would we still be American if we didn't shop? Has consumerism come to be a defining element of our national identity?

What do you think?

PASIUNA

Gusto sa Amerikano nga moadto sa pagpamalit. Adunay pa gani holiday alang sa pagpamalit: Itum nga Biyernes. Sa tinuud, dili kami kanunay nga ingon niini. Wala'y mga tindahan ang una nga mga kolonista.

Mao na, kanus-a kita nahimo nga usa ka nasud sa mga namalit? Ug sukad kita nahimo, ang pagpamalit nahimo'g usa ka hinungdanon nga bahin sa kung unsa ang naghimo kanato kung kinsa kita? Usa pa ba kita ka Amerikano kung wala kami mamalit? Ang pagkamamugnaon ba nahimong usa ka hinungdan nga elemento sa atong nasyonalidad?

Unsa ang imong gihunahuna?

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

A RETURN TO LAISSEZ FAIRE

The election of 1920 saw the passing of a generation of Progressive leaders. Progressive zeal was declining with the deaths of former presidents Theodore Roosevelt and Woodrow Wilson. Wilson's support of the League of Nations turned Irish and German immigrants against the Democrats. Americans were tired of reform and ready for a return to "normalcy."

Above all, the 1920s signaled a return to a pro-business government, almost a return to the **laissez-faire** politics of the Gilded Age of the late 1800s. Calvin Coolidge's statement that "the chief business of the American people is business," often rendered as "the business of America is business" became the dominant attitude. During the 1920s, America's leaders sought to reduce taxes, reduce government regulation and let business leaders do as they pleased.

In the election of 1920, professional Republicans were eager to nominate a man whom they could manage and control. **Warren G. Harding**, a senator from Ohio, represented just such a man. Before his nomination, Harding stated, "America's present need is not heroics but healing; not nostrums but normalcy; not revolution but restoration." Harding was known for enjoying golf, alcohol, and poker, although not necessarily in that order. Although his critics depicted him as weak, lazy, or incompetent, he was actually quite shrewd and politically astute. Together with his running mate, Calvin Coolidge, the governor of Massachusetts, they attracted the votes of many Americans who sought Harding's promised **return to "normalcy,"** a word he invented. In the election, Harding defeated Governor James Cox of Ohio by the greatest majority in the history of two-party politics. Harding won 61% of the popular vote.

Harding's cabinet reflected his pro-business agenda. Herbert Hoover, a millionaire mechanical engineer and miner, became his Secretary of Commerce. Hoover had served as head of the relief effort for Belgium during World War I and helped to feed those in Russia and Germany after the war ended. He was a very effective administrator, seeking to limit inefficiency in the government and promoting partnerships between government and businesses. Harding's Secretary of the Treasury, Andrew Mellon, was also a pro-business multimillionaire with a fortune built in banking and aluminum. Even more so than Hoover, Mellon entered public service with a strong sense that government should run as efficiently as any business, famously writing that "the Government is just a business, and can and should be run on business principles."

USA KA PAGBALIK SA LAISSEZ FAIRE

Ang eleksyon sa 1920 nakit-an ang paglabay sa usa ka kaliwatan sa mga lider nga Progresibo. Ang pag-uswag nga kasibot sa pagkamatay sa mga nangaging mga pangulo nga sila si Theodore Roosevelt ug Woodrow Wilson. Ang suporta ni Wilson sa League of Nations nagpabalhin sa mga Irish ug German nga mga imigrante batok sa mga Demokratiko. Ang mga Amerikano gikapoy sa reporma ug andam sa pagbalik sa "normalcy."

Labaw sa tanan, ang mga 1920 nagsenyas sa pagbalik sa usa ka gobyerno nga pro-negosyo, hapit usa ka pagbalik sa politika sa laissez-faire sa Gilded Age sa ulahing bahin sa 1800. Ang pahayag ni Calvin Coolidge nga "ang panguna nga negosyo sa mga tawo sa Amerikano mao ang negosyo," nga kanunay gihubad nga "ang negosyo sa Amerika mao ang negosyo" nahimo nga nagpatigbabaw nga kinaiya. Atol sa 1920, ang mga lider sa America nagtinguha sa pagpakunhod sa buhis, pagkunhod sa regulasyon sa gobyerno ug tugoti ang mga lider sa negosyo nga buhaton sumala sa ilang gusto.

Sa eleksyon sa 1920, ang mga propesyonal nga Republikano naghinaminan nga magpili sa usa ka tawo nga mahimo nila madumala ug kontrol. Si Warren G. Harding, usa ka senador nga taga-Ohio, nagrepresentar sa ingon nga tawo. Sa wala pa ang iyang nominasyon, giingon ni Harding, "Ang karon nga panginahanglan sa America dili mga bayani apan pag-ayo; Dili mga nostrums apan normalcy; dili rebolusyon kundi ang pagpahiuli." Nahibal-an ang Harding nga nalipay sa golf, alkohol, ug poker, bisan kung dili kinahanglan nga kana nga han-ay. Bisan kung ang iyang mga kritiko naghulagway kaniya nga huyang, tapulan, o walay katakus, sa tinuud siya labi ka mabinantayon ug matinahuron sa politika. Kauban sa iyang running mate, si Calvin Coolidge, ang gobernador sa Massachusetts, naakit nila ang mga boto sa daghang mga Amerikano nga nangita sa saad ni Harding nga mobalik sa "normalcy," usa ka pulong nga iyang giimbento. Sa eleksyon, gipildi ni Harding si Gobernador James Cox sa Ohio nga kadaghanan sa kadaghanan sa kasaysayan sa politika sa duha ka partido. Ang Harding nakadaog sa 61% sa popular nga boto.

Ang gabinete sa Harding nagpakita sa iyang pro-negosyo nga hilisgutan. Si Herbert Hoover, usa ka milyonaryo nga engineer sa minilyon ug minero, nahimong iyang Secretary of Commerce. Si Hoover nagsilbi nga pinuno sa paningkamot sa hinabang alang sa Belgium sa panahon sa Gubat sa Kalibutan ug gitabangan nga pakan-on ang mga naa sa Russia ug Alemanya pagkahuman sa gubat. Siya usa ka epektibo nga tagdumala, nga nagtinguha nga limitahan ang pagka-epektibo sa gobyerno ug gipasiugda ang panagtambayayong tali sa gobyerno ug mga negosyo. Ang Sekretaryo sa Panudlanan sa Harding, si Andrew Mellon, usa usab ka multimillionaire sa pro-negosyo nga adunay katiguwangan nga gitukod sa banking ug aluminyo. Bisan pa kay sa Hoover, si Mellon misulod sa serbisyo publiko nga adunay lig-on nga pagsabut nga ang gobyerno kinahanglan nga modagan sama ka maayo sa bisan unsang negosyo, bantog nga pagsulat nga "ang Gobyerno usa lamang ka negosyo, ug mahimo ug kinahanglan nga ipadagan sa mga baruganan sa negosyo."

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

Consistent with his principles of running government with business-like efficiency, Harding proposed and signed into law tax rate cuts as well as the country's first formal budgeting process, which created a presidential budget director and required that the president submit an annual budget to Congress. These policies helped to reduce the debt that the United States had incurred during World War I.

Despite these successes, the Harding administration has gone down in history as one that was especially ridden with scandal. While Harding was personally honest, he surrounded himself with politicians who were not. Harding made the mistake of often turning to unscrupulous advisors or even his drinking and poker buddies for advice and guidance. And, as he himself recognized, this group of old friends, dubbed the **Ohio Gang**, tended to cause him grief. "I have no trouble with my enemies," he once commented. "I can take care of my enemies in a fight. But my friends, my goddamned friends, they're the ones who keep me walking the floor at nights!"

Nahiuyon sa iyang mga prinsipyo sa pagpadagan sa gobyerno nga adunay kaarang nga sama sa negosyo, gisugyot ni Harding ug gipirmahan sa mga pagputol sa rate sa pagbayad sa balaod ingon usab ang una nga pormal nga proseso sa pagbadyet, nga nagmugna usa ka direktor sa badyet sa presidente ug gimando nga ang pangulo magsumite us aka tinuig nga badyet sa Kongreso. Kini nga mga palisiya nakatabang sa pagpakunhod sa utang nga nahimo sa Estados Unidos sa panahon sa Gubat sa Kalibutan.

Bisan pa sa kini nga mga kalampusan, ang administrasyon sa Harding nahubsan sa kasaysayan ingon usa nga labi nga gilaksi sa eskandalo. Samtang si Harding personal nga matinuoron, gilibot niya ang iyang kaugalingon sa mga politiko nga dili. Nahimo ang sayup sa kanunay nga pag-adto sa mga dili praktikal nga magtatambag o bisan ang iyang mga kauban sa pag-inom ug poker alang sa tambag ug giya. Ug, ingon sa iyang kaugalingon nga nahibal-an, ang kini nga grupo sa mga kanhing mga higala, nga gitawag nga Ohio Gang, nakahatag hinungdan sa iyang kaguol. "Wala ako problema sa akong mga kaaway," siya sa makausa mikomento. "Maatiman ko ang akong mga kaaway sa away. Bisan pa ang akong mga higala, akong mga higala nga dili maayo, sila ang nagpadayon kanako nga naglakaw sa salog sa gabii!"

Primary Source: Editorial Cartoon

An artist's impression of the Ohio Gang running for cover as news of the Teapot Dome Scandal broke in the press.

The scandals mounted quickly. From 1920 to 1923, Secretary of the Interior Albert B. Fall was involved in a scam that became known as the **Teapot Dome Scandal**. Fall had leased the navy's oil reserves in Teapot Dome, Wyoming, and two other sites in California to private oil companies without opening the bidding to other companies. In

Ang mga eskandalo midali. Gikan sa 1920 hangtod 1923, ang Kalihim sa Interior Albert B. Fall nahilambigit sa usa ka scam nga nailhan nga Teapot Dome Scandal. Ang pagkahulog nag-abang sa mga reserba sa langis sa navy sa Teapot Dome, Wyoming, ug duha pa nga mga site sa California sa mga pribadong kompanya sa lana nga wala gibuksan ang bidding sa ubang mga kompanya. Sa baylo, gihatagan siya sa mga kompanya og \$ 300,000 nga cash ug bond, ingon usab usa ka

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

exchange, the companies gave him \$300,000 in cash and bonds, as well as a herd of cattle for his ranch. Fall was convicted of accepting bribes from the oil companies; he was fined \$100,000 and sentenced to a year in prison. It was the first time that a cabinet official had received such a sentence.

In 1923, Harding also learned that the head of the Veterans' Bureau, Colonel Charles Forbes, had stolen most of the \$250 million set aside for extravagant bureau functions. Forbes served to two years in prison.

Although the Harding presidency had a number of large successes and variety of dark scandals, it ended before the first term was up. In July 1923, while traveling in Seattle, the president suffered a heart attack. In his weakened condition, he suffered a stroke and died in San Francisco, leaving the presidency to his vice president, **Calvin Coolidge**.

Coolidge ended the scandals, but did little beyond that. His first term was devoted to eliminating the taint of scandal that Harding had brought to the White House. Domestically, Coolidge adhered to the creed: "**The business of America is business.**" Coolidge believed the rich were worthy of their property and that poverty was the wage of sin. Most importantly, Coolidge believed that since only the rich best understood their own interests, the government should let businessmen handle their own affairs with as little federal intervention as possible. Coolidge was quoted as saying, "The man who builds a factory builds a temple. The man who works there worships there."

Thus, silence and inactivity became the dominant characteristics of the Coolidge presidency. Coolidge's legendary reserve was famous in Washington society. Contemporaries told a possibly apocryphal story of how, at a dinner party at the White House, a woman bet her friends that she could get Coolidge to say more than three words. He looked at her and said, "you lose."

After winning the 1924 election, Coolidge chose not to run again 1928. Republicans promoted the heir apparent, Secretary of Commerce Herbert Hoover. The Democrats nominated Governor Alfred E. Smith of New York. Smith represented everything that small-town, rural America hated. He was Irish, Catholic, and a big-city politician. He was flamboyant and outspoken, which also did not go over well with many Americans. Republican prosperity carried the day and Hoover won easily with twenty-one million votes over Al Smith's fifteen million.

Overall, the theme of the three republican presidents of the 1920s was the same: *laissez-faire*. Let business leaders do what they do best and enjoy the benefits of a surging economy.

panon sa mga baka alang sa iyang ranso. Ang pagkapukan nahukman sa pagdawat mga hiphip gikan sa mga kompanya sa lana; gisilutan siya \$ 100,000 ug gipriso sa usa ka tuig nga pagkabilanggo. Kini ang una nga higayon nga ang usa ka opisyal sa gabinete nakadawat sa ingon nga silot.

Sa 1923, nahibal-an usab ni Harding nga ang pinuno sa Veterans 'Bureau, si Colonel Charles Forbes, gikawat ang kadaghanan sa \$ 250 milyon nga gigasto para sa usa ga gasto sa pagpalihok sa bureau. Si Forbes nagserbisyo sa bilangoan nga duha ka tuig.

Bisan kung ang kapangulohan sa Harding adunay daghang daghang mga kalampusan ug lainlain nga mga madulom nga eskandalo, natapos kini sa wala pa matapos ang unang termino. Niadtong Hulyo 1923, samtang nagbiyahe sa Seattle, nag-atake sa kasingkasing ang pangulo. Sa iyang huyang nga kahimtang, nag-antos siya sa stroke ug namatay sa San Francisco, gibilin ang pagkapangulo sa iyang bise presidente nga si Calvin Coolidge.

Gitapos ni Coolidge ang mga eskandalo, apan gamay ra ang nahimo. Ang iyang una nga termino gihalad sa pagwagtang sa kadaut sa iskandalo nga gidala ni Harding sa White House. Sa sulud sa balay, si Coolidge nagsunod sa kredito: "Ang negosyo sa America negosyo." Gipasalig ni Coolidge nga ang mga adunahan takus sa ilang kabtangan ug ang kakabus mao ang us aka us aka sala. Labing hinungdanon, nagtuo si Coolidge nga tungod kay ang mga adunahan ra ang nakasabut sa ilang kaugalingon nga interes, kinahanglan tugutan sa gobyerno ang mga negosyante sa pagdumala sa ilang kaugalingon nga mga kaihokan sa gamay nga interbensyon sa federal nga mahimo. Gikutlo si Coolidge nga nag-ingon, "Ang tawo nga nagtukod sa pabrika nagtukod usa ka templo. Ang tawo nga nagtrabaho didto nagasimba didto."

Sa ingon, ang kahilum ug pagkadili aktibo nahimong nanguna nga mga kinaiya sa kapangulohan sa Coolidge. Ang bantog nga reserba sa coolidge nabantog sa katilingban sa Washington. Ang mga kontemporaryo nagsulti sa usa ka posible nga apocryphal nga istorya kung giunsa, sa usa ka party sa panihapon sa White House, usa ka babaye ang nagpili sa iyang mga higala nga makakuha siya sa pagsulti sa Coolidge labaw pa sa tulo ka mga pulong. Gitan-aw niya siya ug miingon, "nawala ka."

Pagkahuman sa pagdaug sa eleksyon sa 1924, gipili ni Coolidge nga dili modagan pag-usab sa 1928. Gipasiugdahan sa mga Republikano ang titulo nga tag-iya, Secretary of Commerce Herbert Hoover. Gipili sa mga Demokratiko si Gobernador Alfred E. Smith sa New York. Girepresenta ni Smith ang tanan nga gikasilagan sa gamay nga lungsod, kanayunan sa Amerika. Usa siya ka Irish, Katoliko, ug usa ka politiko nga dako sa lungsod. Siya mabag-o ug madayag, nga wala usab maayo sa daghang mga Amerikano. Ang kauswagan sa Republikano ningdala sa adlaw ug dali ra nga nakadaog si Hoover sa baynte-usa ka milyon nga boto kay sa napulog lima ka milyon ni Al Smith

Sa kinatibuk-an, ang tema sa tulo nga mga pangulo sa republikano sa 1920 parehas: *laissez-faire*. Himua ang mga lider sa negosyo nga buhaton ang labing maayo nga buhaton nila ug pahimusli ang mga kaayohan sa usa ka kusog nga ekonomiya.

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

THE AUTOMOBILE

Perhaps no invention affected American everyday life in the 20th Century more than the automobile, a no single invention characterized the surging economy of the 1920s more the than automobile.

Although the technology for the automobile existed in the 19th century, it took **Henry Ford** to make the useful gadget accessible to the American public. Ford used the idea of the **assembly line** for automobile manufacturing. In Ford's factories, instead of training each worker how to build an entire car, he trained each worker to efficiently and accurately complete just one step. Then, the cars moved through the factory, beginning with just parts at one end, and exiting as finished products on the other end. He paid his workers an unprecedented \$5 a day when most laborers were bringing home two, hoping that it would increase their productivity. Furthermore, they might use their higher earnings to purchase a new car.

Ford reduced options, even stating that the public could choose whatever color car they wanted, so long as it was black. The **Model T** sold for \$490 in 1914, about one quarter the cost of the previous decade. By 1920, there were over 8 million registrations. The 1920s saw tremendous growth in automobile ownership, with the number of registered drivers almost tripling to 23 million by the end of the decade.

ANG AUTOMOBILE

Tingali wala'y imbensyon nga nakaapekto sa Amerikano nga adlaw-adlaw nga kinabuhi sa ika-20 nga Siglo nga labi pa sa awto, wala'y bisan usa nga imbensyon nga nagpakita sa nagbag-o nga ekonomiya sa mga 1920 labi pa sa awto.

Bisan kung ang teknolohiya alang sa awto nga naglungtad sa ika-19 nga siglo, gikuha kini ni Henry Ford nga gihimo ang magamit nga gadget nga magamit sa publiko nga Amerikano. Gigamit ni Ford ang ideya sa linya sa pagpupulong alang sa paggama sa awto. Sa mga pabrika sa Ford, imbis nga bansayon ang matag magbubuhay kung giunsa ang pagtukod og usa ka tibuok nga awto, gibansay niya ang matag mamumuo nga hapsay ug tukma nga nakompleto ang usa ra ka lakang. Pagkahuman, ang mga awto namalhin sa pabrika, nagsugod sa mga bahin lang sa usa ka tumoy, ug paggawas ingon nahuman nga mga produkto sa pikas tumoy. Gibayran niya ang iyang mga trabahante sa wala pa nabati nga \$ 5 sa usa ka adlaw diin ang kadaghanan sa mga mamumuo nagdala sa balay sa duha, naglaum nga madugangan ang ilang produktibo. Dugang pa, mahimong gamiton nila ang ilang mas taas nga kinitaan aron makapalit usa ka bag-ong awto.

Primary Source: Photograph

A view of Henry Ford's assembly line, where cars were built quickly, efficiently, and exited his factories as high quality, although not particularly varied, products Americans wanted to buy.

Ang pagkunhod sa mga kapilian sa Ford, bisan ang giingon nga ang publiko makapili bisan unsang kolor sa kolor nga gusto nila, basta kini itom. Ang Model T gibaligya sa \$ 490 kaniadtong 1914, mga usa ka quarter ang gasto sa miaging dekada. Pagka-1920, adunay kapin sa 8 milyon nga pagrehistro. Ang 1920 nakit-an ang pag-uswag sa pagpanag-iya sa awto, uban ang gidaghanon sa mga narehistro nga mga driver nga hapit mobiyahe sa 23 milyon sa katapusan sa dekada.

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

The automobile changed the face of America, both economically and socially. Industries like glass, steel, and rubber processing expanded to keep up with auto production. The oil industry in California, Oklahoma, and Texas expanded, as Americans' reliance on oil increased and the nation transitioned from a coal-based economy to one driven by petroleum. The need for public roadways required local and state governments to fund a dramatic expansion of infrastructure, which permitted motels and restaurants to spring up and offer new services to millions of newly mobile Americans with cash to spend. With this new infrastructure, new shopping and living patterns emerged, and streetcar suburbs gave way to automobile suburbs as private automobile traffic on public roads began to replace mass transit on trains and trolleys.

Even the federal government became involved with the **Federal Highway Act of 1921**. Gas stations began to dot the land, and mechanics began to earn a living fixing the inevitable problems. Oil and steel were two well-established industries that received a serious boost by the demand for automobiles. Travelers on the road needed shelter on long trips, so motels began to line the major long-distance routes.

Ang awto nagbag-o sa nawong sa Amerika, sa ekonomiya ug sa sosyal nga paagi. Ang mga industriya sama sa baso, asero, ug pagproseso sa goma gipalapad aron mapadayon ang paghimo sa awto. Ang industriya sa lana sa California, Oklahoma, ug Texas gipalapdan, samtang ang pagsalig sa mga Amerikano sa lana nadugangan ug ang nasud nagbalhin gikan sa ekonomiya nga nakabase sa karbon ngadto sa usa nga gimaneho sa petrolyo. Gikinahanglan ang mga pangpubliko nga mga agianan sa mga lokal nga pangagamhanan ug estado nga pondohan ang usa ka madasigon nga pag-uswag sa mga imprastruktura, nga nagtugot sa mga motel ug restawran nga motubo ug magtanyag mga bag-ong serbisyo sa milyon-milyon nga bag-ong mobile nga mga Amerikano nga mogasto sa salapi. Uban sa kini nga bag-ong imprastruktura, mitungha ang bag-ong mga sumbanan sa pagpamalit ug panginabuhi, ug ang mga dalan sa kalsada sa dalan sa mga awto sa awto tungod kay ang pribado nga trapiko sa awto sa mga pampublikong dalan nagsugod sa pagpuli sa mga pagbalhin sa mga tren ug mga troli.

Bisan ang gobyerno federal nahimo nga kalabotan sa Federal Highway Act sa 1921. Ang mga istasyon sa gasolina nagsugod sa kadaghan sa yuta, ug ang mga mekaniko nagsugod sa pagkita sa usa ka pagpuyo aron matubag ang dili malikayan nga mga problema. Ang lana ug asero mao ang duha nga natukod nga mga industriya nga nakadawat og grabe nga kadasig pinaagi sa paghangyo sa mga awto. Ang mga magpapanaw sa dalan nanginahanglan og tagoanan sa mga pagbiyahe sa taas nga biyahe, mao nga ang mga motel nagsugod sa linya sa mga nag-unang mga ruta nga layo sa gilay-on.

Primary Source: Photograph

A service station in the 1920s. Now common throughout America, gas stations were a new feature of American roads in the 1920s.

Even cuisine was transformed by the automobile. The quintessential American foods — hamburgers, French fries, milk shakes, and apple pies — were hallmarks of the new roadside diner. Drivers wanted cheap, relatively fast food so they could be on their way in a hurry. Unfortunately, as new businesses flourished, old ones decayed. When America opted for the automobile, the nation's rails began to be

Bisan ang pagluto giusab sa awto. Ang quintessential American nga pagkaon - mga hamburger, French fries, milk shakes, ug apple pie - mga timaan sa bag-ong kan-anan sa dalan. Gusto sa mga drayber nga barato, medyo paspas nga pagkaon aron sila makapadali. Subo lang, samtang nag-uswag ang mga bag-ong negosyo, nagkadunot ang mga daan. Sa diha nga ang Amerika nagpili alang sa awto, ang mga riles sa nasud nagsugod nga gipasagdan. Samtang gipalig-on sa mga nasud sa Europe ang mga sistema sa pagbalhin sa masa,

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

neglected. As European nations were strengthening mass transit systems, individualistic Americans invested in the automobile infrastructure.

The social effects of the automobile were as great. Freedom of choice encouraged many family vacations to places previously inaccessible. Urban dwellers had the opportunity to rediscover pristine landscapes, just as rural dwellers were able to shop in towns and cities. Teenagers gained more and more independence with driving freedom. Dating couples found a portable place to be alone as the automobile helped to facilitate relaxed sexual attitudes.

Americans experienced traffic jams for the first time, as well as traffic accidents and fatalities. Soon demands were made for licensure and safety regulation on the state level. Despite the drawbacks, Americans loved their cars. As more and more were purchased, drivers saw their worlds grow much larger.

ang mga indibidwal nga Amerikano namuhunan sa imprastruktura sa awto.

Maayo ang mga epekto sa sosyal sa awto. Ang kagawasan sa pagpili nakapadasig sa daghang mga bakasyon sa pamilya sa mga lugar nga kaniadto dili kasayon. Ang mga residente sa lungsod adunay higayon nga makita usab ang mga lugar nga wala'y tulubagon, sama nga ang mga residente sa kabaryohan nakahimo sa pagpamalit sa mga lungsod ug mga lungsod. Nagkadaghan ang mga tin-edyer nga nagkadaiya sa kagawasan sa pagmaneho. Ang mga magtiayon nga nakigdeyt nakit-an ang usa ka portable nga lugar nga mag-inusara samtang ang awto nakatabang aron mapadali ang mga relaks nga sekswal.

Ang mga Amerikano nakasinati sa mga pagdagan sa trapiko sa una nga higayon, ingon man mga aksidente sa trapiko ug pagkamatay. Sa wala madugay ang mga gipangayo gihimo alang sa regulasyon sa regulasyon ug kaluwasan sa lebel sa estado. Bisan pa sa mga kakulangan, gihigugma sa mga Amerikano ang ilang mga awto. Samtang nagkadaghan ang gipalit, nakita sa mga drayber nga ang ilang mga kalibutan labi ka kusog.

Primary Source: Photograph

Charles Lindbergh in front of his airplane, the Spirit of St. Louis. Lindbergh became an overnight hero in America after landing safely in Paris.

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

AIRPLANES

The 1920s not only witnessed a transformation in ground transportation but also major changes in air travel. By the mid-1920s, men, as well as some pioneering women like the African American stunt pilot Bessie Coleman, had been flying for two decades. Americans who had learned to fly during World War I bought the planes the army was selling off after the war and toured the country. They would land in an open field and sell rides to the locals who, having never seen an airplane before, flocked from miles around to see and experience the amazing machines. These **barnstormers**, a name they were given because of the daring trick of flying through a barn with doors open at both ends, made the airplane familiar across America.

Despite increasing familiarity, there remained doubts about the suitability of airplanes for long-distance travel. Orville Wright, one of the pioneers of airplane technology in the United States, once famously declared, "No flying machine will ever fly from New York to Paris [because] no known motor can run at the requisite speed for four days without stopping." However, in 1927, this skepticism was put to rest when **Charles Lindbergh** became the first person to fly solo across the Atlantic Ocean, flying from New York to Paris in thirty-three hours. Lindbergh's flight made him an international hero: the best-known American in the world. On his return, Americans greeted him with a parade through Manhattan. His flight, which he completed in the monoplane **Spirit of St. Louis**, seemed like a triumph of individualism in modern mass society and exemplified Americans' ability to conquer the air with new technology. Following his success, the small airline industry began to blossom, fully coming into its own in the 1930s, as companies like Boeing and Ford developed airplanes designed specifically for passenger air transport. As technologies in engine and passenger compartment design improved, air travel became more popular. In 1934, the number of domestic air passengers was just over 450,000 annually. By 1940, that number had increased to nearly two million.

CONSUMERISM AND CREDIT

The 1920s was a decade of increasing conveniences for the middle class. New products made household chores easier and led to more leisure time. Products previously too expensive became affordable. New forms of financing allowed every family to spend beyond their current means. Advertising capitalized on people's hopes and fears to sell more and more goods.

By the end of the 1920s, household work was revolutionized. A typical work week for a housewife before the 1920s involved many tedious

AIRPLANES

Ang 1920 wala lamang nakasaksi sa usa ka pagbag-o sa transportasyon sa yuta apan usab ang dagkong mga pagbag-o sa pagbiyahe sa hangin. Sa tungatunga sa 1920s, ang mga lalaki, ingon man ang pila nga nagpayunir nga kababayan-an sama sa African American stunt pilot Bessie Coleman, milupad paglupad sulod sa duha ka mga dekada. Ang mga Amerikano nga nakakat-on sa paglupad panahon sa Gubat sa Kalibutan nga I gipalit ang mga eroplano nga gibaligya sa kasundalohan pagkahuman sa giyera ug milibot sa nasud. Magsakay sila sa usa ka bukas nga uma ug magbaligya mga sakay sa mga lokal nga, nga wala pa makakita kaniadto nga eroplano, milupad gikan sa milya nga libut aron makita ug makasinati ang mga katingalahang makina. Kini nga mga barnstormer, usa ka naganan nga gihatag tungod sa kaisog nga limbong sa paglupad sa usa ka kamalig nga adunay bukas nga mga pultahan sa duha ka tumoy, nahimo nga pamilyar ang eroplano sa tibuuk Amerika.

Bisan pa sa nagkadaghan nga pamilyar, adunay nagpabilin nga mga pagduha-duha bahin sa kaarang sa mga eroplano alang sa pagbiyahe sa layo nga pagbiyahe. Ang Orville Wright, usa sa mga payunir sa teknolohiya sa eroplano sa Estados Unidos, sa makausa gipahayag nga, "Wala'y molupad nga makina nga molupad gikan sa New York hangtod sa Paris [tungod kay] wala'y nailhan nga motor nga makaandar sa gikusgon nga kinahanglanon sa upat ka adlaw nga dili mohunong." Bisan pa, sa 1927, kini nga pagduhaduha gipahimutang sa dihang si Charles Lindbergh nahimong unang tawo nga milupad solo sa tabok sa Dagat Atlantiko, milupad gikan sa New York hangtod sa Paris sa katloan ug tulo ka oras. Ang paglupad ni Lindbergh naghimo kaniya nga usa ka internasyonal nga bayani: ang labing inila nga Amerikano sa kalibutan. Sa iyang pagbalik, ang mga Amerikano nangumusta kaniya uban ang parada pinaagi sa Manhattan. Ang iyang pagkalagiw, nga nakumpleto niya sa monopolyo nga Espiritu sa St. Louis, ingon usa ka kadaugan sa indibidwalismo sa moderno nga sosyal nga pangmasang ug gipasundayag ang katakus sa mga Amerikano sa pagbuntog sa hangin sa bag-ong teknolohiya. Pagkahuman sa iyang kalampusan, ang gamay nga industriya sa eroplano nagsugod nga namulak, nga hingpit nga nagsugod sa iyang kaugalingon kaniadtong 1930, tungod kay ang mga kompanya sama sa Boeing ug Ford naglansad og mga eroplano nga gidisenyo alang sa transportasyon sa mga pasahero. Samtang nag-ayo ang mga teknolohiya sa disenyo sa kompartimento sa mga makina ug pasahero, ang pagbiyahe sa hangin nahimong labi ka inila. Kaniadtong 1934, ang ihap sa mga pasahero sa kahanginan sa balay hapit kapin sa 450,000 matag tuig. Pagka 1940, ang kadamuon nagdugang sa hapit duha ka milyon.

PAGSULAY UG KREDIT

Ang 1920s usa ka dekada nga pagdugang sa kahamugaway alang sa tungatunga nga klase. Ang mga bag-ong produkto naghimo sa mga buluhaton sa panimalay nga labi ka dali ug nagdala sa labi ka oras sa kalingawan. Ang mga produkto kaniadto kaayo mahal nahimo'g abot. Ang mga bag-ong dagway sa pinansyal nagtugot sa matag pamilya nga mogasto lapas sa ilang naandang paagi. Ang pag-anunsyo gipamaligya sa mga paglaum ug kahadlok sa mga tawo nga ibaligya ang labi pa nga daghang mga butang.

Sa pagtapos sa mga tuig 1920, ang buhat sa balay giusab. Usa ka sagad nga semana sa pagtrabaho alang sa usa ka sulugoon sa balay sa wala pa ang mga tuig sa 1920 nanglangkit sa

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

chores. All the furniture was moved off the carpets, which were rolled up and dragged outside to beat out the week's dirt and dust. The ice in the icebox was replaced. The clothes were scrubbed in a washing tub outside on a washboard. An iron was heated on the stove to smooth out the wrinkles. Women typically spent the summer months canning food for the long winter. Clothes were made from patterns, and bread was made from scratch. Very few of these practices were necessary by the end of the decade. Vacuum cleaners displaced the carpet beater. Electric refrigerators, washing machines, and irons saved hours of extra work. New methods of canning and freezing made store-bought food cheap and effective enough to eliminate this chore. Off-the-rack clothing became more and more widespread. Even large bakeries were supplying bread to the new supermarkets. The hours saved in household work were countless.

THE STOCK MARKET

“Buy now, pay later” became the credo of many middle class Americans of the 1920s. For the single-income family, all these new conveniences were impossible to afford at once. However, retailers wanted the consumer to have it all. Department stores opened up generous **lines of credit** for those who could not pay up front but could demonstrate the ability to pay in the future. Similar **installment plans** were offered to buyers who could not afford the lump sum, but could afford “twelve easy payments.” Over half of the nation's automobiles were sold on credit by the end of the decade. America's consumers could indeed have it all, if they had an iron stomach for debt. Consumer debt more than doubled between 1920 and 1930. In modern times we are entirely comfortable with the idea of debt. Credit cards are a form of debt in which we make purchases with the promise of paying off our bill at a later date, but in the 1920s, this sort of shopping was entirely new.

At the same time that Americas were getting used to the idea of buying things they wanted with borrowed money, they were also beginning to take an interest in the stock market. To be sure, the stock market had existed for generations, but for the first time in the 1920s, everyday Americans started to purchase stocks. As the government enacted legislation and reduced regulation to the advantage of corporations, their stocks grew. Americans found that purchasing stock was a way to cash in on booming corporate wealth. As the decade wore on and stocks continued to rise, so did the demand for stock.

Buying and selling stock was not in and of itself a problem. Americans today risk their savings in the stock market with the understanding that prices may fall. The 1920s were different, however, in that Americans borrowed money to buy stock. This strategy, called **buying on margin**, meant that people borrowed cash to purchase a stock, which they

daghang mga makapahadlok nga buluhaton. Ang tanan nga muwebles gibalhin gikan sa mga karpel, nga giligid ug giguyod sa gawas aron mabunalan ang hugaw ug abug sa semana. Ang ice sa icebox gipulihan. Gisul-ob ang mga sinina sa usa ka lababo sa gawas sa usa ka aparador. Usa ka iron ang gipainit sa kalan-on aron mapahait ang mga anunsiyo. Ang mga kababayan-an kasagarang naggahin sa mga bulan sa ting-init nga nag-canning pagkaon sa taas nga tingtugnaw. Ang mga panapton gihimo gikan sa mga sumbanan, ug ang tinapay gihimo gikan sa una. Gamay ra sa kini nga mga batasan ang gikinahanglan sa katapusan sa dekada. Ang mga tighugas sa vacuum mibalhin sa karpel nga beater. Ang mga de-koryenteng mga refrigerator, paghugas sa makina, ug mga iring naluwas nga mga oras sa sobrang pagtrabaho. Ang mga bag-ong pamaagi sa pag-canning ug pagyeyelo nga gipamalit nga gipalit sa tindahan nga barato ug epektibo nga igo aron mapapas ang trabaho. Ang sinina nga na-off rack labi pa nga nagkadaghan. Bisan ang daghan nga mga panadero nga nagtaganag tinapay sa bag-ong mga supermarket. Ang mga oras nga natipig sa buluhaton sa panimalay dili maihap.

ANG PASKO NGA LABAN

Palita karon, pagbayad sa ulahi nahimo nga kredito sa daghang mga klase sa tungatunga nga Amerikano kaniadtong 1920s. Alang sa nag-inusara nga pamilya, kining tanan nga mga bag-ong kahimanan imposible nga makaya dayon. Bisan pa, gusto sa mga tigpamaligya nga makuha kini sa tanan. Gibuksan sa mga tindahan sa departamento ang daghang mga kredito alang sa mga dili makabayad sa una apan mahimo nga ipakita ang katakus sa pagbayad sa umaabot. Ang susamang mga plano sa pag-install gitanyag sa mga pumapalit nga dili makaya ang kantidad, apan makaya nga “napulog duha nga dali nga pagbayad.” Kapin sa katunga sa mga awto sa nasud gibaligya nga credit sa katapusan sa dekada. Ang mga konsumedor sa America mahimo nga adunay tanan niini, kung sila adunay usa ka puthaw nga tiyan tungod sa utang. Ang utang sa konsumidor labaw pa sa doble tali sa 1920 ug 1930. Sa modernong mga panahon komportable kami sa ideya sa utang. Ang mga credit card usa ka porma sa utang diin nagpamalit kita uban ang saad nga pagbayad sa us aka bill sa ulahi nga petsa, apan sa mga 1920, kini nga klase sa pagpamalit bag-o bag-o.

Sa parehas nga oras nga ang mga Amerikano nga naanad sa ideya sa pagpalit sa mga butang nga gusto nila uban ang gihulam nga salapi, nagsugod usab sila sa pagkuha interes sa merkado sa stock. Segurado nga ang stock market naglungtad na sa mga henerasyon, apan sa una nga higayon kaniadtong 1920, ang adlaw-adlaw nga Amerika nagsugod sa pagpamalit og stock. Ingon nga gihimo sa gobyerno ang lehislasyon ug pagkunhod sa regulasyon alang sa bentaha sa mga korporasyon, nagkadako ang ilang stock. Namatikdan sa mga Amerikano nga ang pagpalit sa stock usa ka paagi aron makapangayo sa bahandi sa korporasyon. Samtang nagpadayon ang dekada ug padayon nga nagtaas ang stock, mao usab ang gihangyo sa stock.

Ang pagpalit ug pagbaligya stock wala sa kaugalingon ug sa iyang kaugalingon usa ka problema. Ang mga Amerikano karon nagpameligro sa ilang pagtipig sa stock market sa pagsabut nga mahimong mahulog ang mga presyo. Ang 1920s lainlain, bisan pa, sa mga Amerikano nga nanghulam salapi aron pagpalit stock. Ang kini nga pamaagi, nga gitawag nga pagpamalit sa daplin, nagpasabut nga ang mga tawo nagpahulam cash aron makapalit usa ka stock, nga ilang

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

would later sell when the price rose, and use the profits to pay back the original loan with some profit left over. If stock prices only rose, the system worked beautifully, and as stocks rose and rose during the decade, more and more people bought on margin. Of course, if a stock's value fell, the investor would have to sell the stock, and then turn around and repay the loan, which was then worth more than the stock, leaving the investor in debt. Buying on margin was a risky investment strategy that would eventually land the United States in a world of trouble.

THE LOST GENERATION

As old ways of life fell aside and were replaced by new, electric conveniences that were fueled by a wild spending spree, some felt a sense of discontent with the new spirit of the times. Although anything seemed possible, it also felt like Americans were trying to forget the horrors of World War I by shopping, drinking, dancing, playing and driving their way to happiness. It seemed as if Americans were trying to lose themselves in anything shiny and new.

To express this sense of loss a new group of authors emerged. Called the **Lost Generation**, many of these writers were expatriates who ended up living together in Paris. The term Lost Generation first appeared in **Ernest Hemingway's** novel, *The Sun Also Rises*, which centers on a group of expatriate Americans in Europe during the 1920s and epitomizes the lifestyle and mindset of the postwar expatriate generation. Hemingway credits the phrase to **Gertrude Stein**, who was then his mentor and patron.

F. Scott Fitzgerald wrote about the excesses of the decade. He and his wife Zelda operated among the social elite in New York, Paris, and on the French Riviera. **The Great Gatsby**, his most famous novel, highlights the opulence of American materialism while harshly criticizing its morality. **T.S. Eliot** commented on the emptiness of American life in his epic poem **The Waste Land**. The sharpest critic of American middle-class lifestyle was **Sinclair Lewis**. In **Main Street**, he takes aim on small-town American life. After a string of successful novels, Lewis brought honor to American writers by becoming the first to win a Pulitzer Prize for literature.

Some of the names linked to the Lost Generation movement were not necessarily among Hemingway's companions in Paris during the postwar period, but are included because their formative years occurred shortly before or during World War I. In addition to Hemingway and Fitzgerald, the movement of writers and artists also loosely includes John Dos Passos, Waldo Peirce, Alan Seeger, John

ibaligya sa ulahi kung ang presyo mobangon, ug gamiton ang kita aron makabayad sa orihinal nga pautang sa nahabiiin nga tubo. Kung ang presyo sa stock mobangon ra, ang sistema nindot nga nagtrabaho, ug samtang ang mga stock nabanhaw ug nabanhaw sa dekada, daghan pa ang nagpalit sa margin. Siyempre, kung nahulog ang kantidad sa stock, ibaligya sa mamumuhunan ang stock, ug dayon moliko ug mabayran ang utang, nga kaniadto mas bili pa sa stock, nga gibiyaan ang namuhunan sa utang. Ang pagpalit sa daplin sa peligro usa ka peligro nga estratehiya sa pagpamuhunan nga sa katapusan makabutang sa Estados Unidos sa usa ka kalibutan nga problema.

ANG KATAPUSANG KATUNGOD

Samtang ang mga daan nga pamaagi sa kinabuhi nahulog ug gipulihan sa bag-o, elektrikal nga mga kahinayan nga gigamit sa usa ka ihalas nga paggasto, ang pipila mibati nga dili malipayon sa bag-ong diwa sa mga panahon. Bisan kung unsa ang mahimo, mahimo usab ingon nga ang mga Amerikano nga naningkamot nga kalimtan ang mga kalisang sa World War I pinaagi sa pagpamalit, pag-inom, pagsayaw, pagdula ug pagdala sa ilang dalan ngadto sa kalipayan. Ingon og kung ang mga Amerikano nga naningkamot nga mawala ang ilang kaugalingon sa bisan unsang mahayag ug bag-o.

Aron ipahayag kini nga pagbati sa pagkawala usa ka bag-ong grupo sa mga tagsulat mitungha. Gitawag nga Nawala nga Henerasyon, kadaghanan sa mga magsusulat nga mga expatriates nga nagtapos sa pagpuyo sa Paris. Ang termino nga Nawala nga Henerasyon una nga nagpakita sa nobela ni Ernest Hemingway, ang *The Sun Also Rises*, nga nakasentro sa usa ka grupo sa mga expatriate nga mga Amerikano sa Europe kaniadtong 1920s ug gipakita ang pagkinabuhi ug hunahuna sa kaliwatan sa mga expatriate sa postwar. Gipasaligan ni Hemingway ang hugpong sa pulong ni Gertrude Stein, nga kaniadto iyang magtutudlo ug patron.

Si F. Scott Fitzgerald nagsulat bahin sa sobra sa dekada. Siya ug ang iyang asawa nga si Zelda naglihok taliwala sa mga sosyal nga elite sa New York, Paris, ug sa French Riviera. Ang *Great Gatsby*, ang iyang labing inila nga nobela, nagpasiugda sa pagkalihok sa materyalismo sa Amerika samtang mabangis nga gisaway ang moralidad niini. Ang T.S. Si Eliot nagkomento bahin sa kawad-an sa kinabuhi sa Amerikano sa iyang epic nga tula nga *The Waste Land*. Ang labing labing kritiko nga kritiko sa tungatunga nga klase sa kinabuhi sa Amerikano mao si Sinclair Lewis. Sa *Main Street*, gipunting niya ang kinabuhi sa gamay nga lungsod nga Amerikano. Pagkahuman sa sunud-sunod nga malampuson nga mga nobela, gipasidunggan ni Lewis ang mga Amerikano nga tagsulat pinaagi sa una nga nakadaog sa Pulitzer Prize alang sa literatura.

Ang pipila sa mga ngalan nga nalambigit sa kalihukan sa Nawala nga Henerasyon dili kinahanglan kauban sa mga kauban ni Hemingway sa Paris sa panahon sa panahon sa postwar, apan nalakip tungod kay ang ilang mga pormal nga tuig nahitabo sa wala pa o sa panahon sa Gubat sa Kalibutan I. Dugang pa sa Hemingway ug Fitzgerald, ang kalihukan sa mga manunulat ug mga artista usab nga malangkuban ang John Dos Passos, Waldo Peirce, Alan Seeger, John Steinbeck, Sherwood Anderson, Aldous Huxley, Malcolm Crowley, Isadora Duncan, James Joyce, ug Henry Miller.

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

Steinbeck, Sherwood Anderson, Aldous Huxley, Malcolm Crowley, Isadora Duncan, James Joyce, and Henry Miller.

The Lost Generation was greatly influenced by World War I. American modernist writers offered an insight into the psychological wounds and spiritual scars of the war experience, a theme repeated in Hemingway's work and in Fitzgerald's portrayal of the lives and morality of post-World War I youth in his book, *This Side of Paradise*.

Ang Nawala nga Henerasyon naimpluwensyahan sa Gubat sa Kalibutan I. Ang mga tagsulat sa modernistang Amerikano nagtanyag usa ka panan-aw sa sikolohikal nga mga samad ug espirituhanon nga mga scars sa kasinatian sa giyera, usa ka tema nga gisubli sa buhat ni Hemingway ug sa paghulagway ni Fitzgerald sa kinabuhi ug moralidad sa post-World War I kabatan-onan sa iyang libro, *This Side of Paradise*.

Primary Source: Photograph

F. Scott Fitzgerald in the 1920s around the time he wrote *The Great Gatsby*.

In that same vein, but employing a perspective outside of the American viewpoint, the 1929 novel, *All Quiet on the Western Front* by Erich Maria Remarque, recounts the horrors of World War I and the deep

Sa parehas nga ugat, apan gigamit ang usa ka panan-aw sa gawas sa panan-aw sa Amerikano, ang nobela sa 1929, *All Quiet on the Western Front* ni Erich Maria Remarque, nag-asoy sa mga kakurat sa Gubat sa Kalibutan I ug ang lawom nga pagsira gikan sa Aleman nga sibilyan nga kinabuhi nga gibati sa daghang mga tawo nga nagbalik gikan sa atubangan. Ang

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

detachment from German civilian life felt by many men returning from the front. The 1930 film version of the book was nominated for four Academy Awards and won two, including best director for Lewis Milestone.

CONCLUSION

During the 1920s, technologies were changing and the world was exciting. It seemed like there was nothing that could not be done. Lindbergh had hopped the Atlantic, and business was booming. Politicians cleared the way for entrepreneurs produce new products for Americans to buy with newfound wealth. Refrigerators, automobiles and toasters appeared in many homes. And, when there wasn't enough money to buy something a neighbor had, we bought on credit.

Some writers and philosophers questioned the new obsession with shopping and money, just as commentators do each November now as shoppers line up after Thanksgiving dinner to score the latest bargains. We may love Black Friday deals now, and be obsessed with having the latest thing in the 21st Century, but our love affair with consumerism began in the 1920s.

Has our shopping habit come to define us? Does shopping make us unique in the world? Is consumerism an essential part of what makes us American?

What do you think?

1930 nga bersyon sa libro sa libro gipili alang sa upat ka Academy Awards ug midaog sa duha, lakip ang labing maayong direktor alang sa Lewis Milestone.

KONKLUSYON

Sa mga tuig 1920, ang mga teknolohiya nausab ug ang kalibutan makapaukyab. Ingon og wala'y mahimo nga dili mahimo. Gipugngan ni Lindbergh ang Atlantiko, ug nag-uswag ang negosyo. Gihinloan sa mga politiko ang agianan alang sa mga negosyante nga naghimo og bag-ong mga produkto alang sa mga Amerikano nga mapalit sa bag-ong bahandi. Ang mga refrigerator, mga awto ug toasters nagpakita sa daghang mga balay. Ug, kung wala'y igo nga salapi aron makapalit sa usa ka silingan, namalit kami.

Ang pipila ka mga magsusulat ug mga pilosopo nangutana sa bag-ong pag-oberbar sa pagpamalit ug salapi, sama sa gibuhat sa mga komentarista matag Nobyembre karon samtang ang mga mamalitay sa linya pagkahuman sa Panihapon nga panihapon aron makuha ang labing bag-o nga bargains. Mahimo naton nga higugmaon ang Black Friday deal karon, ug ma-obsess sa pagbaton sa labing bag-o nga butang sa ika-21 Siglo, apan ang among panaghigugmaay sa consumerism nagsugod sa 1920s.

Ang amon pamatasan sa pagpamaligya nahamtang sa pagpaila sa amon? Ang pagpamalit nakapahimo ba kanato nga talagsaon sa kalibutan? Ang consumerism ba ug hinungdanon nga bahin sa naghimo kanato nga Amerikano?

Unsa ang imong gihunahuna?

1 IS CONSUMERISM AN ESSENTIAL ELEMENT OF AMERICA'S IDENTITY?

SUMMARY

During the 1920s, three Republican presidents pursued laissez-faire policies by reducing taxes and regulation. The result was an increase in business activity. Higher wages led to higher spending and people remember the decade as a time of wealth and plenty.

The administration of President Harding however was plagued by scandal, including the Teapot Dome Scandal.

The 1920s were the first decade in which many Americans were able to own automobiles, especially due to innovations in production implemented by Henry Ford. Cars had the effect of changing America. Gas stations, paved roads, motels, and kissing in cars were all things that were new because of the availability of the automobile.

Airplanes were new in the 1920s. Most famously, Charles Lindbergh became the first person to fly non-stop from New York to Paris, becoming a great hero in the United States.

America became a consumer culture. Having the latest thing became an important part of life, especially new electronic inventions such as refrigerators and vacuum cleaners.

When they were unable to buy such things, Americans borrowed money. Being in debt became common.

This was a time when average Americans began buying stocks in the stock market. Some made the risky choice of borrowing money to buy stocks. However, since business was good during most of the decade, even investors who borrowed usually made money in the end.

Not all Americans believed this new emphasis on having things and making money was a good idea. A group of writers known as the Lost Generation felt that Americans had lost their sense of what was good and true and wrote novels focused on these themes.

KATINGBANAN

Niadtong mga 1920, tulo ka mga presidente sa Republika ang nagsunod sa mga palisiya sa laissez-faire pinaagi sa pagpaubos sa mga buhis ug regulasyon. Ang resulta mao ang pagdugang sa kalihokan sa negosyo. Ang mas taas nga suhol misangpot sa mas taas nga paggasto ug nahinumduman sa mga tawo ang dekada isip panahon sa bahandi ug kadagaya.

Apan ang pagdumala ni Presidente Harding gihisol sa iskandalo, lakip ang Teapot Dome Scandal.

Ang mga 1920 mao ang unang dekada diin daghang mga Amerikano ang makaangkon sa mga awto, labi na tungod sa mga inobasyon sa produksyon nga gipatuman ni Henry Ford. Ang mga sakyanan adunay epekto sa pag-usab sa America. Ang mga gas station, sementadong dalan, motel, ug paghalok sa mga sakyanan mao ang tanan nga mga butang nga bag-o tungod kay adunay sakyanan.

Ang mga eroplano bag-o sa mga 1920. Labing bantog, si Charles Lindbergh nahimong unang tawo nga nagpalupad nga walay hunong gikan sa New York ngadto sa Paris, nahimong usa ka dakung bayani sa Estados Unidos.

Ang Amerika nahimong usa ka kultura sa konsyumer. Ang pagbaton sa labing bag-o nga butang nahimo nga usa ka hinungdanon nga bahin sa kinabuhi, labi na ang mga bag-ong mga imbensyon sa elektroniko sama sa mga refrigerator ug mga paghugas sa vacuum.

Kung dili nila mapalit ang ingon nga mga butang, nangutang ang mga Amerikano. Ang pagkautang nahimong kasagaran.

Kini usa ka panahon diin ang kasagaran nga mga Amerikano nagsugod sa pagpalit sa mga stock sa stock market. Ang uban mihimo sa peligro nga kapilian nga mangutang og salapi aron makapalit og stock. Bisan pa, tungod kay ang negosyo maayo sa kadaghanan sa mga dekada, bisan ang mga tigpamuhunan nga nanghulam kasagarang nakagasto sa katapusan.

Dili tanan nga mga Amerikano ang nagtuo nga kining bag-ong paghatag gibug-aton sa pagbaton mga butang ug pagkita og salapi usa ka maayong ideya. Usa ka grupo sa mga magsusulat nga nailhan nga Nawala nga Henerasyon mibati nga ang mga Amerikano nawad-an sa ilang pagsabot kung unsa ang maayo ug tinuod ug gisulat ang mga nobela nga naka-focus sa kini nga mga tema.

KEY CONCEPTS

Laissez-Faire: A government policy of low regulation and low taxation in order to spur business.

Return to Normalcy: President Harding's campaign slogan. It tapped into Americans' desire to move beyond the heartache of World War I.

The Business of America is Business: President Coolidge's famous saying showing that he believed the government's job was to support business.

ECONOMIC CONCEPTS

Line of Credit: A set amount of money a store or bank was willing to loan a customer in order to make purchases.

Installment Plan: A plan for paying back a loan for a purchase a small amount at a time over the course of a set time.

Buying on Margin: Purchasing stock with borrowed money in the hope that the stock will gain in value and the borrower will make money after paying back the loan.

LAWS

Federal Highway Act of 1921: Law that allocated money to develop a system of national highways in the 1920 when automobiles were first becoming common.

LITERATURE

The Great Gatsby: Most famous novel by F. Scott Fitzgerald. Themes of the novel included the excess of the 1920s.

The Waste Land: Poem by Lost Generation author T.S. Eliot about the emptiness of life in the 1920s.

Main Street: Novel by Lost Generation writer Sinclair Lewis that criticizes small-town life.

PEOPLE AND GROUPS

Warren G. Harding: Republican president in the 1920s. He died in office.

Ohio Gang: A group of President Harding's advisors. Their corruption causes the president a great deal of political trouble.

Calvin Coolidge: Republican president in the 1920s. He became president after the death of Harding and advocated pro-business policies.

Henry Ford: Entrepreneur who founded an automobile company and pioneered the use of the assembly line and famously paid his workers \$5 per day.

Barnstormer: A pilot that travels from place to place performing tricks.

Charles Lindbergh: American pilot who was the first person to fly across the Atlantic Ocean non-stop. He became a national hero.

The Lost Generation: Group of American authors who wrote about disenchantment with consumerism and waste during the 1920s. They included Hemingway, Stein, and Fitzgerald.

Ernest Hemingway: Author of the Lost Generation. His books included *The Sun Also Rises*, *The Old Man and the Sea*, and *For Whom the Bell Tolls*.

Gertrude Stein: Author of the Lost Generation who hosted and mentored younger authors in Paris.

F. Scott Fitzgerald: Author of the Lost Generation who wrote *The Great Gatsby*.

T.S. Eliot: Author of the Lost Generation who wrote the poem *The Waste Land*.

Sinclair Lewis: Author of the Lost Generation who wrote *Main Street*, a criticism of small-town life.

EVENTS

Teapot Dome Scandal: Political scandal that hurt President Harding. It stemmed from the illegal sale of naval oil reserves.

TECHNOLOGY

Assembly Line: A system of production in which each worker performs one step and the product moves past the workers, beginning at one end of the factory as parts, and exiting the other end as a finished product.

Model T: Famous automobile built by Henry Ford. It was relatively inexpensive and always black.

Spirit of St. Louis: Charles Lindbergh's airplane.

2

S E C O N D Q U E S T I O N IS POP CULTURE A DISTRACTION?

INTRODUCTION

Popular culture – the music, dances, crazes, games, fashion and fads everyone is talking about – is something we are all familiar with now. We hear about things online, on television, and in magazines and movies. But before those means of communication existed, neither did pop culture. There was simply no way to spread ideas to everyone.

The 1920s saw the growth of pop culture in tandem with the growth of radio and the film industry. It is no wonder that we sometimes call the 1920s the Roaring 20s. They were roaring with excitement!

However, is popular culture a good thing? Is all the attention we focus on the latest dance craze, or latest fashion, simply a distraction from more important things in our life like family, school or work?

What do you think? Is pop culture a distraction?

PASIUNA

Ang bantog nga kultura - ang musika, sayaw, crazes, mga dula, fashion ug fads nga gisulti sa tanan - usa ka butang nga pamilyar natong tanan karon. Nakadungog kami bahin sa mga butang sa online, sa telebisyon, ug sa mga magasin ug sine. Apan sa wala pa ang mga paagi sa komunikasyon naglungtad, ni ang kultura sa pop. Wala'y paagi nga ikaylap ang mga ideya sa tanan.

Nakita sa 1920 ang pagtubo sa kultura sa pop nga managsama sa pagtubo sa radyo ug industriya sa pelikula. Dili katingad-an nga usahay among tawagan ang 1920s nga Roaring 20s. Sila nanagsinggit uban ang kasadya!

Bisan pa, ang popular nga kultura usa ka maayong butang? Ang tanan ba nga atensyon nga atong gipunting sa labing bag-o nga sayaw sa sayaw, o labing bag-o nga pamiste, yano nga pagkabalda gikan sa labi ka hinungdanon nga mga butang sa atong kinabuhi sama sa pamilya, eskuylahan o trabaho?

Unsa ang imong gihunahuna? Ang kultura ba sa pop usa ka pagkabalda?

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

THE GROWTH OF RADIO

Commercial radio in America had humble beginnings. Frank Conrad, an engineer for Westinghouse, set up an amateur radio station above his garage in a Pittsburgh suburb. Since the wireless technology was developed by **Guglielmo Marconi** in the late 19th Century, thousands of enthusiasts across the world experimented with the new toy. After World War I, Conrad began broadcasting a variety of programming from his station. High school music groups performed, phonograph records were played, and news and baseball scores were reported. Conrad had dramatically improved the transmitter, and soon hundreds of people in the Pittsburgh area were sending requests for airtime. The bosses of Westinghouse knew that Conrad was on to something and convinced him to make his hobby commercially profitable.

On the night of November 2, 1920, Conrad and his Westinghouse associates announced that Warren G. Harding had defeated James Cox to become the next President. The message was heard as far north as New Hampshire and as far south as Louisiana. The federal government granted the call letters KDKA to the Pittsburgh station and a new industry was born. For nearly a year, KDKA monopolized the airwaves. However, competition came fast and furious. By the end of 1922, there were over 500 such stations across the United States. The federal government exercised no regulation over the nascent enterprise, and the result was complete chaos. Stations fought over call letters and frequencies, each trying to out-broadcast the closest competitor. Finally in 1927, Congress created the Federal Radio Commission to restore order.

One of the great attractions to the radio listener was that once the cost of the original equipment was covered, radio was free. Stations made money by selling airtime to advertisers. The possibility of reaching millions of listeners at once had advertising executives scrambling to take advantage of radio. By the end of the decade advertisers paid over \$10,000 for an hour of premium time.

THE POWER OF RADIO

The power of radio further sped up the processes of nationalization and homogenization that were previously begun with the wide distribution of newspapers made possible by railroads and telegraphs. Far more effectively than these print media, however, radio created and pumped out American culture onto the airwaves and into the homes of families around the country.

The **Radio Corporation of America (RCA)** created a new dimension to the venture in 1926. By licensing telephone lines, RCA created America's

ANG PAGPANGITA SA RADIO

Ang komersyal nga radyo sa Amerika adunay mapaubsanon nga sinugdanan. Si Frank Conrad, usa ka inhinyero alang sa Westinghouse, nagpahimutang sa usa ka estasyon sa radyo nga amateur sa ibabaw sa iyang garahe sa usa ka suburb sa Pittsburgh. Tungod kay ang teknolohiya nga wireless gipatungha ni Guglielmo Marconi sa ulahing bahin sa ika-19 nga Siglo, libolibo nga mga mahiligon sa tibuuk kalibutan ang nag-eksperimento sa bag-ong dulaan. Pagkahuman sa Gubat sa Kalibutan I, si Conrad nagsugod pagsibya sa lainlaing programa gikan sa iyang istasyon. Gihimo ang mga grupo sa musika sa high school, gitala ang mga rekord sa ponograpiya, ug gitaho ang mga marka sa balita ug baseball. Mahusay nga gipauswag ni Conrad ang transmitter, ug sa wala madugay gatusan nga mga tawo sa lugar sa Pittsburgh ang nagpadala mga hangyo alang sa oras sa airtime. Nahibal-an sa mga bosses sa Westinghouse nga ang Conrad adunay sa usa ka butang ug kombinsido siya nga mahimong mapuslan ang iyang libangan.

Sa gabii sa Nobyembre 2, 1920, ang Conrad ug ang iyang mga kaubanan sa Westinghouse nagpahibalo nga gipildi ni Warren G. Harding si James Cox nga mahimong sunod nga Presidente. Ang mensahe nadungog hangtod sa amihanan sa New Hampshire ug hangtod sa habagatan sa Louisiana. Gihatagan sa federal nga gobyerno ang mga tawag nga sulat KDKA sa estasyon sa Pittsburgh ug natawo ang usa ka bag-ong industriya. Halos usa ka tuig, gi-monopolyo sa KDKA ang mga airwaves. Bisan pa, ang kompetisyon dali ug nasuko. Sa katapusan sa 1922, adunay kapin sa 500 ang ingon nga mga estasyon sa tibuuk Estados Unidos. Ang gobyerno federal wala'y regulasyon bahin sa nasangpit nga negosyo, ug ang resulta kumpleto nga kagubot. Ang mga istasyon nag-away tungod sa mga letra ug mga sagad nga tawag, matag usa nga naningkamot nga ma-broadcast ang labing suod nga kakompetensya. Sa katapusan sa 1927, gibuhat sa Kongreso ang Federal Radio Commission aron ibalik ang han-ay.

Ang usa ka maayo nga mga atraksyon sa tigpaminaw sa radyo mao nga sa higayon nga nasakup ang gasto sa orihinal nga kagamitan, wala'y libre ang radyo. Ang mga istasyon nga gihimo salapi pinaagi sa pagbaligya airtime sa mga tigpaanunsyo. Ang posibilidad nga maabot ang minilyon nga mga tagpalamati sa makausa nga nag-awat ang mga ehekutibo sa advertising aron mapahimuslan ang radio. Sa katapusan sa dekada ang mga tigpaanunsyo nagbayad labaw sa \$ 10,000 alang sa usa ka oras nga premium nga oras.

ANG KAHAYUNG SA RADIO

Ang gahum sa radyo dugang nga nagpalihok sa mga proseso sa nasyonalisasyon ug homogenization nga kaniadto gisugdan sa kaylap nga pag-apod-apod sa mga mantalaan nga nahimo pinaagi sa mga riles ug telegraph. Hinuon labi ka labi ka epektibo kaysa mga print media, bisan pa niana, gibuhat sa radyo ug gipaano ang kultura sa Amerikano ngadto sa mga airwaves ug sa mga balay sa mga pamilya sa tibuuk nasud.

Ang Radio Corporation of America (RCA) nagmugna usa ka bag-ong sukod sa us aka engkuwentro kaniadto 1926. Pinaagi sa paglista sa mga linya sa telepono, gimugna sa

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

first radio network and called it the **National Broadcasting Company (NBC)**. For the first time, citizens of California and New York could listen to the same programming simultaneously. Regional differences began to dissolve as the influence of network broadcasting ballooned. Americans listened to the same sporting events and took up the same fads. Baseball games and boxing matches could now reach those far away from the stadiums and arenas. A mass national entertainment culture was flowering.

RCA ang una nga network sa radyo sa America ug gitawag kini nga National Broadcasting Company (NBC). Sa una nga higayon, ang mga lungsuranon sa California ug New York makapamati sa parehas nga programa nga dungan. Ang mga kalainan sa rehiyon nagsugod nga mawala ingon ang impluwensya sa pag-broadcast sa network nga balloon. Nagpamati ang mga Amerikano sa parehas nga mga panghinabo sa pagdudula ug nagbaton sa parehas nga mga dula. Ang mga dula sa baseball ug mga posporo sa boksing mahimo'g makaabut sa mga layo gikan sa mga dula ug arena. Usa ka misa nga kultura sa kalingawan nga nasudnon.

Primary Source: Print Advertisement

A 1920s magazine ad for a new RCA radio set. Since receiving radio signals was free, the only cost was the purchase of the radio itself.

**thousands of tests
have *proved it!***

Radiola 20, with Radiotron
\$115
RCA Loudspeaker 100 has
much to say for performance
\$35

**Compare any competitor—at any price—
and you will find none to surpass the
RADIOLA 20
in Musical Reproduction**

The challenge has been taken up. People everywhere have been testing the Radiola 20, in comparison with other sets. Testing as the experts do . . . listening awhile to Radiola 20, and then with ear accustomed to its clear reproduction, switching over to another set. Then the difference shows up clearly. Thousands have made the test—and proved the point. And in thousands of homes everywhere, the continued test of use has shown up more good points.

It is not only in musical reproduction and clear speaking voice that Radiola 20 excels. It is twenty times as selective as the

**Make this test yourself
before buying
any radio**

RADIO CORPORATION
OF AMERICA
New York Chicago San Francisco

ordinary radio set. It is more sensitive than larger sets using a greater number of tubes, and reaches out far, for distant stations. It is simple to operate—a single control brings in near stations, program after program—and small verniers give sharp accuracy on distance tuning.

Radiola 20 is replacing thousands of antenna sets that have not been able to meet present day broadcast conditions. It has new principles—but it is no experiment. It is tried—perfected—*proved*. Hear it yourself, before you make any Christmas buy, and you will be satisfied with nothing less than its clear, true tone!

ANY RADIOLA 20 CAN BE BOUGHT ON CONVENIENT TERMS

RCA Radiola
MADE BY THE MAKERS OF THE RADIOTRON

They will remember when you see this sign

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

Syndicated radio programs like Amos 'n' Andy, which began in the late 1920s, entertained listeners around the country. In the case of the popular Amos 'n' Andy, it did so with racial stereotypes about African Americans familiar from minstrel shows of the previous century. No longer were small corners of the country separated by their access to information. With the radio, Americans from coast to coast could listen to exactly the same programming. This had the effect of smoothing out regional differences in dialect, language, music, and even consumer taste.

Ang mga programa sa radyo sa syndicated sama ni Amos 'n' Andy, nga nagsugod kaniadtong ulahing bahin sa 1920s, nakapalipay sa mga mamiminaw sa tibuuk nasud. Sa kaso sa bantog nga Amos 'n' Andy, gibuhat kini sa mga stereotyp sa lahi bahin sa mga Amerikanong Amerikano nga pamilyar sa mga minstrel nga gipakita sa miaging siglo. Dili na mga gagmay nga kanto sa nasud nga gibulag sa ilang pag-access sa kasayuran. Sa radyo, ang mga Amerikano gikan sa baybayon hangtod sa baybayon mahimong maminaw sa eksakto nga parehas nga programa. Kini adunay epekto sa pagpahungaw sa mga kalainan sa rehiyon sa dialect, sinultian, musika, ug bisan ang lami sa consumer.

Primary Source: Photograph

Babe Ruth was the great baseball hero of the 1920s and 1930s. He played first for the Boston Red Sox and later for the New York Yankees.

Radio also transformed how Americans enjoyed sports. The introduction of play-by-play descriptions of sporting events broadcast over the radio brought sports entertainment right into the homes of millions. Radio helped to popularize sports figures and their accomplishments. **Jim Thorpe**, who grew up in the Sac and Fox Native

Nausab usab sa radyo kung giunsa ang mga Amerikano nalipay sa sports. Ang pagpaila sa mga paghulagway sa play-by-play sa mga panghitabo sa palibut nga gisibya sa radyo nagdala sa kalingawan sa sports sa mga balay nga milyon-milyon. Nakatabang ang radyo nga ipakilala ang mga numero sa palakasan ug ang ilang nahimo. Si Jim Thorpe, nga nagdako sa Sac ug Fox Native American

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

American Reservations in Oklahoma, was known as one of the best athletes in the world. He medaled in the 1912 Olympic Games, played Major League Baseball, and was one of the founding members of the National Football League. Other sports superstars were soon household names. In 1926, **Gertrude Ederle** became the first woman to swim the English Channel. **Helen Wills** dominated women's tennis, winning Wimbledon eight times in the late 1920s, whereas "**Big Bill**" Tilden won the national singles title every year from 1920 to 1925. In football, **Harold "Red" Grange** played for the University of Illinois, averaging over ten yards per carry during his college career. The biggest star of all was the "Sultan of Swat," **Babe Ruth**, who became America's first baseball hero. He changed the game of baseball from a low-scoring one dominated by pitchers to one where his hitting became famous. By 1923, most pitchers intentionally walked him. In 1924, he hit sixty homeruns.

The radio created the conditions for the first national fads. Without such a method of live and immediate communication, fads could amount only to local crazes. 1920s fads ranged from the athletic to the ludicrous. One of the most popular trends of the decade was the dance marathon. In a typical **dance marathon**, contestants would dance for 45 minutes and rest for 15. The longest marathons lasted 36 hours or more. Beauty pageants came into vogue. The first **Miss America Pageant** was staged in Atlantic City in 1921. One of the most bizarre fads was **flagpole sitting**. The object was simple: be the person who could sit atop the local flagpole for the longest period of time. Fifteen-year-old Avon Foreman of Baltimore set the amateur standard: 10 days, 10 hours, 10 minutes, and 10 seconds.

THE BIRTH OF HOLLYWOOD

The increased prosperity of the 1920s gave many Americans more disposable income to spend on entertainment. As the popularity of moving pictures grew in the early part of the decade, movie palaces, capable of seating thousands, sprang up in major cities. A ticket for a double feature and a live show cost twenty-five cents; for a quarter, Americans could escape from their problems and lose themselves in another era or world. In an era before television, people of all ages attended the movies with far more regularity than today, often going more than once per week. By the end of the decade, weekly movie attendance swelled to ninety million people.

The **silent movies** of the early 1920s gave rise to the first generation of movie stars. **Rudolph Valentino**, the lothario with the bedroom eyes, and **Clara Bow**, the "It Girl" with sex appeal, filled the imagination of millions of American moviegoers. However, no star captured the

Reservation sa Oklahoma, nailhan nga usa sa labing maayong mga atleta sa kalibutan. Nag-medalya siya sa 1912 nga Olympic Games, nagdula sa Major League Baseball, ug usa sa mga nag-una nga mga myembro sa National Football League. Ang uban pang mga superstar sa sports dili madugay sa mga ngalan sa panimalay. Sa 1926, si Gertrude Ederle nahimong unang babaye nga naglangoy sa English Channel. Gipangunahan ni Helen Wills ang tennis sa kababayan-an, nga nakadaog ni Wimbledon walo ka beses sa ulahing bahin sa 1920s, samtang ang "Big Bill" nga si Tilden midaog sa titulo sa nasudnon nga titulo matag tuig gikan 1920 hangtod 1925. Sa football, si Harold "Pula" Grange nagdula alang sa University of Illinois, nag-abiba sa ibabaw napulo ka yarda matag pagdala sa panahon sa iyang career career. Ang labing kadaghan nga bituon mao ang "Sultan sa Swat," si Babe Ruth, nga nahimong bayani sa baseball sa Amerika. Gibag-o niya ang dula sa baseball gikan sa usa ka low-scoring nga gimandoan sa mga pitsel ngadto sa usa diin naila ang iyang pag-undang. Pagka-1923, kadaghanan sa mga pitsel nga tinuyo nga naglakaw kaniya. Sa 1924, naigo niya ang kan-uman ka homeruns.

Gihimo sa radyo ang mga kondisyon alang sa una nga nasyonal nga fads. Kung wala ang ingon nga pamaagi sa live ug diha-diha dayon nga komunikasyon, ang mga fads mahimo ra sa lokal nga mga crazes. Ang mga muse sa 1920 gikan sa atleta hangtod sa kahinam. Ang usa sa labing inila nga mga uso sa dekada mao ang dance marathon. Sa usa ka naandan nga marathon sa sayaw, ang mga partisipante magsayaw sulod sa 45 minuto ug magpahulay alang sa 15. Ang labing kadugay nga mga marathon milungtad sa 36 ka oras o kapin pa. Ang mga beauty pageant ringsulud. Ang una nga Miss America Pageant nga natapos sa Lungsod sa Atlantiko kaniadtong 1921. Ang usa sa labing nakapahibulong nga fads mao ang paglingkod sa flagpole. Ang butang mao ang yano: mahimo nga ang tawo nga makalingkod sa ibabaw sa lokal nga flagpole sa labing kadugay nga panahon. Ang napulog-lima ka tuig nga si Avon Foreman sa Baltimore nagbutang sa amateur standard: 10 adlaw, 10 ka oras, 10 minuto, ug 10 segundo.

ANG KAHIBAYAN SA PAGPANGITA

Ang nagkadako nga kauswagan sa mga 1920 naghatag sa daghang mga Amerikano sa labi nga magamit nga gasto sa paggasto sa kalingawan. Samtang ang pagkapopular sa paglihok nga mga litrato mitubo sa sayong bahin sa dekada, ang mga palasyo sa sine, nga makahimo sa paglingkod liboan, mitubo sa mga dagkong lungsod. Usa ka tiket alang sa doble nga bahin ug usa ka live show nga nagkantidad kaluhaan ug lima ka sentimos; sa usa ka quarter, ang mga Amerikano makaikyap sa ilang mga problema ug nawala ang ilang kaugalingon sa laing panahon o kalibutan. Sa usa ka panahon sa wala pa ang telebisyon, ang mga tawo sa tanan nga edad nagtambong sa mga sine nga labi ka daghan ang naandan kaysa karon, kanunay nga molungtad labaw sa usa ka beses matag semana. Sa katapusan sa dekada, ang matag semana nga pagtambong sa sine miulbo sa kasiyaman ka milyon nga mga tawo.

Ang hilum nga mga salida sa sayong bahin sa 1920an nakahatag sa unang henerasyon sa mga bituon sa sine. Si Rudolph Valentino, ang lothario nga adunay mga mata sa kwarto, ug si Clara Bow, ang "It Girl" nga adunay sex appeal, gipuno ang imahinasyon sa milyon-milyong mga moviegoer sa Amerika. Bisan pa, wala'y bitoon nga nakakuha sa atensyon sa pagtan-aw sa publiko sa Amerikano labi pa sa

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

attention of the American viewing public more than **Charlie Chaplin**. This sad-eyed tramp with a moustache, baggy pants, and a cane was the top box office attraction of his time.

In 1927, the world of the silent movie began to wane with the New York release of the first **talkie**: **The Jazz Singer**. The plot of this film, which starred Al Jolson, told a distinctively American story of the 1920s. It follows the life of a Jewish man from his boyhood days of being groomed to be the cantor at the local synagogue to his life as a famous and Americanized jazz singer. Both the story and the new sound technology used to present it were popular with audiences around the country. It quickly became a huge hit for Warner Brothers, one of the big five motion picture studios in Hollywood along with Twentieth Century Fox, RKO Pictures, Paramount Pictures, and Metro-Goldwyn-Mayer (MGM).

Charlie Chaplin. Kini nga masulub-on nga tramp nga adunay usa ka bigote, baggy nga pantalon, ug usa ka sungkod mao ang pangunang kahon sa opisina nga nakadani sa iyang oras.

Sa 1927, ang kalibutan sa hilom nga salida nagsugod sa pagkawagtang sa pagpagawas sa New York sa una nga talkie: Ang Jazz Singer. Ang laraw sa kini nga pelikula, nga gibida sa Al Jolson, nagsulti sa usa ka talagsaon nga istorya sa Amerika kaniadtong 1920s. Gisundan niini ang kinabuhi sa usa ka Judiyo nga lalaki gikan sa mga adlaw sa iyang pagkabata nga gikasal nga mahimong cantor sa lokal nga sinagoga sa iyang kinabuhi ingon usa ka bantog ug Amerikano nga jazz singer. Ang istorya ug ang bag-ong teknolohiya sa tunog nga gigamit aron ipakita kini popular sa mga mamiminaw sa tibuuk nasud. Kini dali nga nahimo nga usa ka dako nga hit alang sa Warner Brothers, usa sa mga dako nga lima ka mga litrato sa mga litrato sa Hollywood kauban ang Twentieth Century Fox, RKO Pictures, Paramount Pictures, ug Metro-Goldwyn-Mayer (MGM).

Primary Source: Photograph

Clara Bow was the greatest female movie star of the silent era. Her “look” was emulated by girls across America, especially her sad, doe eyes.

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

Southern California in the 1920s, however, had only recently become the center of the American film industry. Film production was originally based in and around New York, where Thomas Edison first debuted the kinetoscope in 1893. However, in the 1910s, as major filmmakers like **D. W. Griffith** looked to escape the cost of Edison's patents on camera equipment, this began to change. When Griffith filmed *In Old California* (1910), the first movie ever shot in **Hollywood**, California, the small town north of Los Angeles was little more than a village. As moviemakers flocked to southern California, Hollywood swelled with moviemaking activity. California offered predictable sunshine, and many natural film sets. The ocean, a desert, mountains, palm trees, and forests were all within a day or two's travel. By the 1920s, the once-sleepy village was home to a majorly profitable innovative industry in the United States.

Animators also found the 1920s favorable for innovation. Short animated films were popular in movie theaters during this time. The late 1920s saw the emergence of **Walt Disney** and his eponymous studio. Disney's marquee character, Mickey Mouse, made his debut in "**Steamboat Willie**" on November 18, 1928, at the Colony Theater in New York City. Mickey would go on to star in more than 120 cartoon shorts, as well as in "*The Mickey Mouse Club*" and other specials. This jump-started Walt Disney Studios and led to the creation of many other characters in the 1930s. In 1937, Disney released *Snow White and the Seven Dwarfs*, the first full-length animated movie.

JAZZ

One of America's great contributions to the world of music was **jazz**, which originated in the late 1800s and early 1900s as African Americans blended European classical music with African and slave folk songs and the influences of West African culture. Although jazz developed over time, it flourished and gained national attention in the 1920s.

Jazz is an incredibly diverse musical style, but generally is characterized by swing and blue notes, call and response vocals, polyrhythms and improvisation. The immediate precursor to jazz was ragtime, with composers such as Scott Joplin, turning out compositions for piano that had a wide audience at the turn of the century. Jazz first appeared in New Orleans in the early 1900s. Then, after World War I, large numbers of jazz musicians migrated from New Orleans to major northern cities such as Chicago and New York, leading to a wider dispersal of jazz as different styles developed in different cities. As the 1920s progressed, jazz rose in popularity and helped to generate a cultural shift. Because of its popularity in illegal nightclubs where alcohol was sold during

Ang Southern California kaniadtong 1920, bisan pa, bag-o lang nahimo nga sentro sa industriya sa pelikula sa Amerika. Ang produksiyon sa pelikula sa sinugdan nakabase sa ug sa palibot sa New York, diin una nga gipasiugdahan ni Thomas Edison ang kinetoscope kaniadtong 1893. Bisan pa, sa 1910s, ingon nga ang mga nag-una nga filmmaker sama ni D. W. Griffith nagtan-aw nga makalikay sa gasto sa mga patente ni Edison sa mga gamit sa kamera, nagsugod kini nga pagbag-o. Sa pag-film ni Griffith sa *Old California* (1910), ang una nga salida nga gipusil sa Hollywood, California, ang gamay nga lungsod sa amihanan sa Los Angeles gamay ra sa usa ka baryo. Samtang ang mga moviemaker nagpundok sa habagatang California, ang Hollywood nagdako sa kalihokan sa pagmina. Naghatag ang California og madanihon nga kahayag sa adlaw, ug daghang mga natural nga set sa pelikula. Ang kadagatan, usa ka desyerto, kabukiran, mga kahoy nga palma, ug mga kalasangan tanan sa usa ka adlaw o duha nga pagbiyaha. Sa mga tuig 1920, ang baryo nga kaniadto nahikatulog nga balay mao ang balay sa usa ka labing kaayo nga mapuslanon nga industriya sa Estados Unidos.

Nakit-an usab sa mga hayop ang 1920 nga maayo alang sa kabag-ohan. Ang mga mubu nga salida nga sine popular sa mga sinehan sa kini nga panahon. Ang ulahing bahin sa 1920 nakita ang pagtungha sa Walt Disney ug sa iyang eponymous studio. Ang karakter sa marquee sa Disney nga si Mickey Mouse, naghimo sa iyang debut sa "*Steamboat Willie*" kaniadtong Nobyembre 18, 1928, sa Colony Theatre sa New York City. Si Mickey magpadayon sa bitoon sa sobra sa 120 nga shorts sa cartoon, maingon man sa "*The Mickey Mouse Club*" ug uban pang mga espesyal. Ang kini nga pagsugod sa Walt Disney Studios ug nagdala sa paghimo sa daghang uban pang mga karakter kaniadtong 1930s. Niadtong 1937, gipagawas sa Disney si Snow White ug ang Seven Dwarfs, ang una nga full-length animated film.

JAZZ

Usa sa maayong mga kontribusyon sa America sa kalibutan sa musika mao ang jazz, nga naggikan kaniadtong ulahing bahin sa 1800 ug sayong bahin sa 1800 samtang ang mga Amerikano nga Amerikano nagsagol sa European klasikal nga musika sa mga kanta sa Africa ug ulipon nga folk ug ang mga impluwensya sa kultura sa West Africa. Bisan kung ang jazz milambo sa paglabay sa panahon, kini milambo ug nakakuha sa nasudnon nga atensyon kaniadtong 1920s.

Ang Jazz usa ka dili katuohan nga lainlaing estilo sa musika, apan sa kadaghanan gipakita sa mga swing ug asul nga mga nota, pagtawag ug pagtubag sa mga bokal, polyrhythms ug improvisation. Ang diha-diha nga nag-una sa jazz mao ang oras sa pagtulog, nga adunay mga kompositor sama sa Scott Joplin, nga gihimo ang mga komposisyon alang sa piano nga adunay daghang madla sa katapusan nga siglo. Si Jazz unang nagpakita sa New Orleans kaniadtong sayong bahin sa 1900. Pagkahuman, human sa World War I, daghang mga musikero sa jazz ang mibalhin gikan sa New Orleans ngadto sa mga dagkong lungsod sa amihanan sama sa Chicago ug New York, nga nanguna sa usa ka mas lapad nga pagsabwag sa jazz ingon nga lainlaing mga estilo ang naugmad sa lainlaing mga lungsod. Sa pag-uswag sa mga 1920, ang jazz ningdako sa pagkpopular ug nakatabang sa paghimo sa usa ka pagbalhin sa kultura. Tungod sa pagkpopular sa mga

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

Prohibition, and its proliferation due to the emergence of more advanced recording devices, jazz became very popular in a short amount of time, with stars including **Duke Ellington**, Cab Calloway, and Chick Webb. Several famous entertainment venues such as the **Apollo Theater** and the **Cotton Club** came to epitomize the 1920s, and the term the Jazz Age was coined to refer to the decade.

illegal nga nightclubs diin gibaligya ang alkohol sa panahon sa Prohibition, ug paglambo tungod sa pagsulud sa mas advanced nga mga aparato sa pagrekord, ang jazz nahimong popular sa mubo nga oras, kauban ang mga bituon lakip na si Duke Ellington, Cab Calloway, ug Chick Webb . Daghang mga bantog nga mga lugar sa kalingawan sama sa Apollo Theatre ug Cotton Club ang nag-epitomize sa 1920s, ug ang termino nga Jazz Age giandam aron ipunting sa dekada.

Primary Source: Photograph

Bessie Smith was one of the great jazz singers of the early years of the genera.

Dances such as the **Charleston**, developed by African Americans, became popular among different demographics, including among young, urban Whites. With the introduction of large-scale radio

Ang mga sayaw sama sa Charleston, nga gihimo sa mga Amerikano nga Amerikano, nahimong popular sa lainlaing mga demograpiya, lakip sa mga batan-on, mga puti nga lungsod. Sa pagpaila sa mga dagko nga sibya sa radyo sa 1922, ang mga Amerikano nakasinati sa lainlaing mga estilo

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

broadcasts in 1922, Americans were able to experience different styles of music without physically visiting the jazz clubs of the cities. Through its broadcasts and concerts, the radio provided Americans with a trendy new avenue for exploring unfamiliar cultural experiences from the comfort of their living rooms. Sadly, due to the racial prejudice prevalent at most radio stations, White jazz artists received much more air time than Black artists such as **Louis Armstrong**, or **Jelly Roll Morton**.

Several famous female musicians emerged during the 1920s, including **Bessie Smith**, who garnered attention not only because she was a great singer, but also because she was a Black woman. It was not until the 1930s and 1940s, however, that female jazz and blues singers such as Smith, **Ella Fitzgerald**, and **Billie Holiday** were truly recognized and respected as successful artists throughout the music industry. Their persistence paved the way for the female artists of later decades.

FLAPPERS

After 1920, the battle for women's suffrage was finally over. After a 72-year struggle, women had won the precious right to vote. The generations of suffragists that had fought for so long proudly entered the political world. Carrie Chapman Catt and Alice Paul had sacrificed so much to win voting rights. To their dismay, the daughters of the Jazz Age seemed uninterested in these grand causes. As the 1920s roared along, many young women of the age wanted to have fun, and thus were born the flappers.

Flappers were northern, urban, single, young, middle-class women. Many held steady jobs in the changing American economy. The clerking jobs that blossomed in the Gilded Age were more numerous than ever. Increasing phone usage required more and more operators to connect all the calls being place. The consumer-oriented economy of the 1920s saw a burgeoning number of department stores. Women were needed on the sales floor to relate to the most precious customers — other women. But the flapper was not all work and no play.

By night, flappers engaged in the active city nightlife. They frequented jazz clubs and vaudeville shows. Speakeasies were a common destination, as the new woman of the 1920s adopted the same carefree attitude toward prohibition as her male counterpart. Ironically, more young women consumed alcohol in the decade it was illegal than ever before. Smoking, another activity previously reserved for men, became popular among flappers. With the political field leveled by the 19th Amendment, women sought to eliminate social double standards. Consequently, the flapper was less hesitant to experiment sexually than previous generations. **Sigmund Freud** had popularized psychology and

sa musika nga wala'y pisikal nga pagbisita sa mga jazz club sa mga lungsod. Pinaagi sa mga sibya ug konsyerto, ang radyo naghatag sa mga Amerikano sa us aka usa aka bag-o nga agianan alang sa pagsuhid sa dili pamilyar nga mga kasinatian sa kultura gikan sa kahupayan sa ilang mga sala. Ikasubo, tungod sa pagpihig sa lahi sa kadaghanan sa mga istasyon sa radyo, ang mga White jazz artist nakadawat labi ka daghang oras sa hangin kaysa sa mga Black artist sama sa Louis Armstrong, o Jelly Roll Morton.

Daghang mga bantog nga musikero sa musika ang mitumaw sa mga tuig 1920, lakip si Bessie Smith, nga nakakuha sa atensyon dili lamang tungod kay siya usa ka maayo nga mag-aawit, apan tungod usab kay usa siya ka itom nga babaye. Hinuon sa mga tuig 1930 ug 1940, bisan pa, ang mga babaye nga jazz ug blues nga mga mag-aawit sama nila Smith, Ella Fitzgerald, ug Billie Holiday tinuud nga giila ug gitahud nga malampuson nga mga artista sa tibuuik nga industriya sa musika. Ang ilang pagkamakanunayon nagtunol sa dalan alang sa mga babaye nga artista sa ulahi nga mga dekada.

MGA BUTANG

Pagkahuman sa 1920, natapos na ang gubat alang sa kababayan-an. Pagkahuman sa usa ka tuig nga 72 ka tuig nga pakigbisog, nidaog ang mga babaye sa bilihong katungod sa pagboto. Ang mga henerasyon sa mga suffragist nga nakigbisog dugay na nga mapasigarbuhon nga misulod sa kalibutan sa politika. Si Carrie Chapman Catt ug Alice Paul nagsakripisyo kaayo aron maangkon ang mga katungod sa pagboto. Sa ilang kakurat, ang mga anak nga babaye sa Jazz Age daw wala'y interes sa kini nga mga hinungdan. Samtang nagdagayday ang 1920s, daghang mga batan-ong babaye sa edad ang gusto nga maglingaw, ug sa ingon natawo ang mga flapper.

Ang mga flapper mga amihanan, urban, single, batan-on, mga babaye nga klase sa tunga. Daghan ang nagpadayon nga trabaho sa pagbag-o sa ekonomiya sa Amerika. Ang mga clerking job nga namunga sa Gilded Age labi ka daghan kaysa kaniadto. Ang pagdugang sa paggamit sa telepono nga gikinahanglan labi pa ug daghang mga operator aron makonekta ang tanan nga lugar nga gitawag nga tawag. Ang ekonomiya nga nakabase sa ekonomiya sa 1920 nakit-an ang daghang pagbaligya sa mga tindahan sa departamento. Gikinahanglan ang mga kababayan-an sa salog sa pagpamaligya aron may kalabutan sa labing mahal nga kostumer - ubang mga babaye. Apan ang flapper dili tanan nagtrabaho ug wala'y dula.

Pagka gabii, ang mga flapper nag-apil sa aktibo nga nightlife sa lungsod. Kanunay silang kanunay nga jazz club ug vaudeville show. Ang mga pakigpulong usa ka sagad nga padulngan, tungod kay ang bag-ong babaye kaniadtong 1920s nagsagop sa parehas nga walay puas nga kinaiya sa pagbawal sama sa iyang lalaki nga katugbang. Sa kabaliskaran, daghang batan-ong mga babaye ang nakainom sa alkohol sa dekada kini ilegal nga nahimo kaysa kaniadto. Ang pagpanigarilyo, usa pa nga kalihokan kaniadto nga gitagana alang sa mga lalaki, nahimong popular sa mga flappers. Sa natad sa politika nga natapos sa ika-19 nga Susugan, ang mga babaye nagtinguha nga wagtangon ang mga sumbanan nga doble sa sosyal. Tungod niini, ang flapper dili kaayo nagduha-duha sa pag-eksperimento sa sekswal kaysa sa miaging mga henerasyon. Ang Sigmund Freud nga nagpopular sa

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

his declaration that the libido was one of the most natural of human needs seemed to give the green light to explore.

sikolohiya ug ang iyang gipahayag nga ang libido usa sa labing kinaiyanhon sa mga panginahanglanon sa tawo ingon nga nakahatag sa berde nga kahayag aron matuki.

Primary Source: Magazine Cover

In 1924, The Saturday Evening Post marked the emergence of the new fashion trends of the decade with an illustration of a flapper on its cover.

Visually, the flappers rejected the style of their mothers who had embraced the **Gibson Girl** look. The Gibson Girl was the personification of the feminine ideal of physical attractiveness as portrayed by the pen-and-ink illustrations of artist Charles Dana Gibson. His ideal was of a woman who had an hourglass shape, held in tight with a corset, and wore a dress with a high neck, full-length arms, and extended down to the floor. The Gibson Girl's hair was pinned up. The flapper rejected everything about the Gibson Girl's look. The long locks of Victorian women lay on the floors of beauty parlors as young women cut their hair

Biswal, gisalikway sa mga flappers ang estilo sa ilang mga inahan nga midawat sa hitsura sa Gibson Girl. Ang Gibson Girl mao ang pagkilala sa pagkamaayo sa pagkababaye nga adunay kaanindot sa lawas sama sa gipakita sa mga ilustrasyon sa pen-and-tinta sa artist nga si Charles Dana Gibson. Ang iyang labing sulud nga babaye mao ang usa ka babaye nga adunay usa ka oras nga orasa, nga gihigot sa usa ka corset, ug nagsul-ob og sinina nga adunay taas nga liog, bug-os nga bukton, ug gipataas sa salog. Ang buhok sa Gibson Girl gipakita. Gisalikway sa flapper ang tanan bahin sa hitsura ni Gibson Girl. Ang taas nga mga kandado sa mga babaye nga Victorian mihigda sa mga salog sa mga matahum nga parlor samtang ang mga batan-ong babaye nagputol sa ilang buhok sa gitaa sa abaga. Ang mga hemlines of dresses nagsulud sa tuhod. Ang industriya sa

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

to shoulder length. Hemlines of dresses rose dramatically to the knee. The cosmetics industry flowered as women used make-up in large numbers. Flappers bound their chests and wore high heels. They left corsets behind and embraced a straight lines.

Many women celebrated the age of the flapper as a female declaration of independence. Experimentation with new looks, jobs, and lifestyles seemed liberating compared with the socially silenced woman in the Victorian Age of the 1800s. The flappers chose activities to please themselves, not a father or husband. Nevertheless, critics were quick to elucidate the shortcomings of flapperism. The political agenda embraced by the previous generation was largely ignored until the feminist revival of the 1960s. Many wondered if flappers were expressing themselves or acting like men. One thing was certain: Despite the potential political and social gains or losses, the flappers of the 1920s sure managed to have a good time.

TEENAGERS

In the 1800s, the American world consisted of children and adults. Most Americans tried their best to allow their children to enjoy their youth while they were slowly prepared for the trials and tribulations of adulthood. That began to change in the early 1900s. Although child labor practices still existed, many states passed restrictions against such exploitation and the average number of years spent in school for young Americans rose. Parents were waiting longer to push their youngsters into marriage rather than pairing them off at the tender age of 16 or 17. In short, it soon became apparent that a new stage of life — the teenage phase — was becoming a reality in America. American adolescents were displaying traits unknown among children and adults. Although the word teenager did not come into use until decades later, the teenage mindset dawned in the 1920s.

The single greatest factor that led to the emergence of the independent teenager was the automobile. Teens enjoyed a freedom from parental supervision unknown to previous generations. The courtship process rapidly evolved into dating. In earlier times, young boys and girls spent their first dates at home. The boy would meet the girl's parents, they would have a sitting in the parlor, followed by dinner with the entire family. Later in the evening, the couple might enjoy a few moments alone on the front porch. After several meetings, they could be lucky enough to be granted permission for an unchaperoned walk through town. The automobile shattered these old-fashioned traditions. Dating was removed from the watchful eyes of anxious parents. Teenagers had privacy, and a sexual revolution swept America. Experimentation with sexual behaviors before marriage became increasingly common. Young

kosmetiko namulak ingon nga mga babaye nga gigamit nga make-up sa daghang mga numero. Ang mga flapper nagbugkos sa ilang mga dughan ug nagsul-ob og taas nga tikod. Gibiyaan nila ang mga korset ug gigakos ang usa ka direktso nga linya.

Daghang mga babaye ang nagsaulog sa edad sa flapper ingon usa ka babaye nga deklarasyon sa kagawasan. Ang pag-eksperimento sa mga bag-ong hitsura, trabaho, ug estilo sa kinabuhi ingon nga nagpalayo kung itandi sa babaye nga nahilum sa sosyal sa Victorian Age sa 1800. Gipili sa mga flappers ang mga kalihokan aron mapahimutan ang ilang kaugalingon, dili usa ka amahan o bana. Bisan pa, ang mga kritiko dali nga nagpalayo sa mga kakulangan sa flapperism. Ang hilisgutan sa politika nga gisakup sa miaging henerasyon wala gibalewala hangtod ang pagkapukaw sa pagkababaye kaniadtong 1960. Daghan ang naghunahuna kung ang mga flapper nagpahayag sa ilang kaugalingon o naglihok sama sa mga lalaki. Usa ka butang ang sigurado: Bisan pa adunay mga potensyal o pagkawala sa politika ug sosyal, ang mga flappers sa 1920s sigurado nga nakab-ot ang usa ka maayong panahon.

MGA TINUOD

Sa mga 1800, ang kalibutan sa Amerika naglangkob sa mga bata ug mga hamtong. Kadaghanan sa mga Amerikano nga naningkamot kutob sa ilang mahimo aron tugutan ang ilang mga anak nga malingaw sa ilang pagkabatan-on samtang sila hinay nga giandam alang sa mga pagsulay ug mga kalisdanan sa pagkahamtong. Kana nagsugod sa pag-usab sa sayong bahin sa 1900s. Bisan pa ang mga pamatasan sa labor sa bata naglungtad gihapon, daghang mga estado ang nagpasa sa mga pagdili batok sa ingon nga pagpahimulos ug ang kasagaran nga gidaghanon sa mga tuig nga gigugol sa eskuylahan alang sa mga batan-ong Amerikano mitindog. Ang mga ginikanan naghulat nga mas dugay aron maduso ang ilang mga batan-on sa kaminyoon imbis ipares sa malumo nga edad nga 16 o 17. Sa laktud, kini dali nga nahibal-an nga ang usa ka bag-ong yugto sa kinabuhi - ang yugto sa tin-edyer - nahimong katinuod sa Amerika. Ang mga batan-on nga Amerikano nagpakita sa mga kinaiya nga wala mailhi sa mga bata ug mga hamtong. Bisan kung ang pulong nga tin-edyer wala magamit hangtod sa mga dekada sa ulahi, ang panghunahuna sa tin-edyer nagsugod sa 1920s.

Ang usa nga labing hinungdanon nga hinungdan sa paggawas sa independente nga tin-edyer mao ang awto. Nalipay ang mga tin-edyer sa kagawasan gikan sa pagdumala sa ginikanan nga wala mailhi sa nangaging mga henerasyon. Ang proseso sa panaghusay dali nga nagsugod sa pagpakigdeyt. Sa una pa nga mga panahon, ang mga batan-ong lalaki ug babaye migahin sa ilang mga una nga pakig-date sa balay. Ang lalaki makigtagbo sa mga ginikanan sa batang babaye, sila maglingkod sa sala, gisundan sa panihapon uban ang tibukok pamilya. Pagkahapon sa gabii, ang magtiayon mahimong malingaw sa pipila ka mga gutlo nga nag-inusara sa atubangang balkon. Pagkahuman sa pipila ka mga miting, mahimo ra nila ang swerte nga gihatagan og pagtugot alang sa usa ka wala maipadayon nga lakaw sa lungsod. Giguba sa awto ang mga daan nga tradisyon. Ang pagpakigdeyt gikuha gikan sa mabinantayon nga mga mata sa nabalaka nga mga ginikanan. Adunay mga privacy ang mga tin-edyer, ug usa ka rebolusyong seksual nga nahitabo sa Amerika. Ang pag-eksperimento sa mga pamatasan sa wala pa ang kaminyoon nagkadaghan. Ang mga batan-ong Amerikano karon

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

Americans were now able to look beyond their own small towns at an enlarged dating pool.

Automobile technology led directly to the other major factor that fostered a teenage culture: the **consolidated high school**. Buses could transport students farther from their homes, leading to the decline of the one-room schoolhouse. Furthermore, Americans realized the potential of a longer education, and states were adding more years to their compulsory schooling laws. As a result, a larger number of teenagers were thrown into a common space than ever before. It was only natural that discussions about commonalities would occur. Before long, schools developed their own cultural patterns, completely unlike the childhood or adult experience. **School athletics** and **extracurricular activities** only enhanced this nascent culture. The American teenager was born.

ART

The 1920s was a remarkable period of creativity in many aspects of life, including the world of art and architecture.

Art Deco was a dominant style in design and architecture of the 1920s. Originating in Europe, it spread throughout Western Europe and North America in the mid-1920s and remained popular through the 1930s and early 1940s, waning only after World War II. The name is short for Arts Décoratifs, which came from the Exposition Internationale des Arts Décoratifs et Industriels Modernes (International Exposition of Modern Decorative and Industrial Arts) held in Paris in 1925. The first use of the term is attributed to architect Charles-Edouard Jeanneret-Gris, known as "**Le Corbusier**."

The eclectic style emerged from the years between World War I and World War II, often referred to as the interwar period, and combined traditional craft motifs with machine imagery and materials and an embrace of technology. Visually it is characterized by rich colors, lavish ornamentation, and geometric shapes. Artists employing the Art Deco style often drew inspiration from nature and initially favored curved lines, though rectilinear designs became increasingly popular. New York City's **Chrysler Building** and the **Empire State Building** typified the Art Deco style. Other American examples can be found in Chicago, Los Angeles, and San Francisco. The Hoover Dam, constructed between 1931 and 1936 on the border between Nevada and Arizona, includes Art Deco motifs throughout the structure including its water-intake towers and brass elevator doors. Art Deco expanded beyond architecture and found its way into advertising and many other aspects of America's visual world.

nakatan-aw sa lapas sa ilang gagmay nga mga lungsod sa usa ka gipadako nga pool.

Ang teknolohiyang awtomatiko nanguna direkta sa ubang mga hinungdan nga hinungdan nga nagpatubo sa usa ka kultura sa tin-edyer: ang hiniusa nga high school. Ang mga bus mahimo'g magdala sa mga estudyante sa layo gikan sa ilang mga balay, nga mosangpot sa pagkunhod sa usa ka lawak nga tulunggaan. Dugang pa, nahibal-an sa mga Amerikano ang potensyal sa usa ka taas nga edukasyon, ug ang mga estado nagdugang daghang mga tuig sa ilang kinahanglan nga mga balaod sa pag-eskwela. Ingon usa ka sangputanan, usa ka mas daghang ihap sa mga tin-edyer ang nahulog sa usa ka kasagarang wanang kaysa kaniadto. Natural lang nga mahitabo ang mga panahisgot bahin sa mga sagad nga mahitabo. Sa wala madugay, ang mga eskuylahan nagpalambo sa ilang kaugalingon nga mga sumbanan sa kultura, hingpit nga dili sama sa kasinatian sa pagkabata o sa hamtong. Ang mga atleta sa eskuylahan ug kalihokan sa extracurricular nakapalambo lamang sa kini nga kultura. Natawo ang Amerikanong tin-edyer.

ART

Ang 1920s usa ka talagsaon nga yugto sa pagkamamugnaon sa daghang mga aspeto sa kinabuhi, lakip ang kalibutan sa arte ug arkitektura.

Ang Art Deco usa ka nagpatigbabaw nga istilo sa disenyo ug arkitektura sa 1920s. Naggikan sa Europa, mikaylap kini sa tibuuk nga Western Europe ug North America kaniadtong tungatunga sa 1920s ug nagpabiling popular sa mga tuig 1930 ug sayong bahin sa 1940, nga nawala human sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan. Mubo nga ngalan ang ngalan alang sa Arts Décoratifs, nga naggikan sa Exposition Internationale des Arts Décoratifs et Industriels Modernes (International Exposition of Modern Decorative and Industrial Arts) nga gipahigayon sa Paris kaniadtong 1925. Ang una nga paggamit sa termino gisip sa arkitektura nga si Charles-Edouard Jeanneret -Gris, nailhan nga "Le Corbusier."

Ang estilo sa eclectic mitumaw gikan sa mga tuig tali sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan ug sa Ikaduhang Gubat sa Kalibutan, nga kanunay nga gipasabut nga panahon sa interwar, ug gihiusa ang tradisyonal nga mga motif sa craft gamit ang mga imahinasyon ug mga materyales ug usa ka pagdakup sa teknolohiya. Kini tan-awon nga gihulagway pinaagi sa daghang mga kolor, dagaya nga dekorasyon, ug mga geometric nga porma. Ang mga artista nga naggamit sa estilo sa Art Deco kanunay nga nagdani sa inspirasyon gikan sa kinaiyahan ug sa sinugdan gipalabi ang mga curved nga linya, bisan kung ang mga laraw sa rectilinear labi nga popular. Ang Chrysler Building sa New York City ug ang Imperyo sa Estado sa Estado gihulagway ang estilo sa Art Deco. Ang uban nga mga pananglitan sa Amerika makita sa Chicago, Los Angeles, ug San Francisco. Ang Hoover Dam, nga gitukod tali sa 1931 ug 1936 sa utlanan tali sa Nevada ug Arizona, adunay mga motif Art Arto sa tibuuk nga istraktura lakip na ang mga tore nga gamit sa tubig ug mga pultahan sa tumbaga. Ang Art Deco milambo lapas sa arkitektura ug nakit-an ang pamaagi sa pag-anunsyo ug daghang uban pang mga aspeto sa biswal nga kalibutan sa America.

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

Surrealism was another cultural movement that began in the early 1920s. Surrealist works featured elements of surprise, unexpected juxtapositions, and non sequitur. Spanish painter **Salvador Dali**, best known for his 1931 work, *The Persistence of Memory*, was one of the most famous practitioners of Surrealism.

As with many other areas of life, Americans were excited about trying new things, and new ways of seeing the world through art seemed like just another way of experimenting and trying having a good time.

Ang Surrealism usa pa nga kalihokan sa kultura nga nagsugod sa sayong bahin sa 1920an. Ang mga buhat sa Surrealist adunay mga elemento sa katingala, wala damha nga mga juxtapositions, ug dili sunud-sunod. Ang pintor sa Espanya nga si Salvador Dali, nga labing nailhan sa iyang 1931 nga buhat, *The Persistence of Memory*, usa sa labing inila nga practitioners sa Surrealism.

Sama sa daghang uban pang mga lugar sa kinabuhi, ang mga Amerikano naghinaminam sa pagsulay sa mga bag-ong butang, ug ang mga bag-ong pamaagi sa pagtan-aw sa kalibutan pinaagi sa art ingon sa usa ka paagi sa pag-eksperimento ug pagpaningkamot nga adunay maayong panahon.

Primary Source: Photograph

A close-up photograph of the spire of the Chrysler Building in New York City reveals some of the art deco elements of the design, especially repeated geometric motifs.

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

CONCLUSION

Work and school make things possible. They provide money to feed our families and the necessary education to find good jobs. However, they are not usually the things we look forward to most in life. They are not the spice of life. When we look back at the things that we were most excited about, or look back through the photos in our phones, our favorite memories are friends, dinners, parties, events, shopping and trips. Consider how much time we spend watching online videos. Would those hours be better spent studying?

Maybe so, or maybe not. Perhaps participating in the culture of the people around us is what makes our life enjoyable. Perhaps popular culture is not a distraction at all. Maybe it is what makes work and school worthwhile.

What do you think? Is pop culture a distraction?

KONKLUSYON

Ang trabaho ug eskuylahan naghimo sa mga butang nga mahimo. Naghatag sila kwarta aron mapakaon ang among pamilya ug ang kinahanglan nga edukasyon aron makapangita mga maayong trabaho. Bisan pa, dili kini kasagaran nga mga butang nga atong gipaabut sa kadaghanan sa kinabuhi. Dili sila ang panakot sa kinabuhi. Kung tan-awon naton ang mga butang nga labi namong gikalipay namo, o gitan-aw ang mga litrato sa among mga telepono, ang among gihinumduman nga mga panumduman mao ang mga higala, panihapon, kasaulugan, panghinabo, pagpamalit ug pagbiyahe. Hunahunaa kung giunsa ang atong gigugol nga pagtan-aw sa online nga mga video. Ang mga oras ba nga mahimong tigpasiugda sa pagtuon?

Tingali mao kana, o dili mahimo. Tingali ang pag-apil sa kultura sa mga tawo sa atong palibut mao ang nakapahimo sa among kinabuhi nga malipayon. Tingali ang popular nga kultura dili usa ka pag-agulo. Tingali mao kini ang hinungdan sa paghimo sa trabaho ug eskuylahan.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang kultura ba sa pop usa ka pagkabalda?

2 IS POP CULTURE A DISTRACTION?

SUMMARY

During the 1920s, as more and more Americans had electricity in their homes and could afford radio sets, radio became an important form of entertainment. For the first time, Americans could all listen to the same radio shows, or listen to live sports broadcasts.

Baseball, football, swimming, tennis, and boxing were popular sports.

Fads such as flagpole sitting, dance marathons, and beauty pageants became popular across the nation.

Hollywood and the movie industry were born in the 1920s. The first movies had no sound, but eventually "talkies" were invented. Just like today, movie stars were fashion idols. The first cartoons also were born in the 1920s, including Walt Disney's Mickey Mouse.

Jazz was a new American form of music that became popular in the 1920s. Based on old African-American musical traditions, Jazz became popular in the North and among White audiences.

Some middle-class and upper-class young women rejected traditional gender roles and the fashion sense of their mothers and embraced a new style. These flappers went out without chaperones, smoked, drank, danced, and dressed in shocking new ways (at least shocking for the 1920s).

The idea of the teenager was born in the 1920s. High schools added sports, extracurricular activities, and many young Americans waited longer to get married or start working.

New forms of art became popular in the 1920s. Art deco used bold colors, repeated patterns, and geometric shapes. Both artists and architects used this new style. Alternatively, some artists embraced surrealism, which included the painting of fantastic, dream-like images.

KATINGBANAN

Atol sa 1920s, tungod kay daghang mga Amerikano ang adunay kuryente sa ilang mga panimalay ug mahimo ang mga set sa radyo, ang radyo nahimong usa ka hinungdanon nga porma sa kalingawan. Sa una nga higayon, ang tanan nga Amerikano mahimo tanan nga namati sa parehas nga mga pasundayag sa radyo, o pagpamati sa mga live nga broadcast sa sports.

Ang baseball, football, paglangoy, tennis, ug boksing mga sikat nga sports.

Ang mga lakang sama sa paglingkod sa flagpole, sayaw nga mga marathon, ug mga beauty pageant nahimong popular sa tibuok nasud.

Ang Hollywood ug industriya sa sine natawo kaniadtong 1920s. Ang una nga mga sine wala'y tunog, apan sa katapusan ang "mga pakigpulong" giimbento. Sama sa karon, ang mga bitoon sa sine mga idolo sa uso. Ang una nga mga cartoons natawo usab kaniadtong 1920, lakip ang Mickey Mouse ni Walt Disney.

Ang Jazz usa ka bag-ong porma sa musika nga nahimong popular sa mga 1920. Pinasukad sa karaang mga tradisyon sa musika sa Aprikanhon-Amerikano, ang Jazz nahimong popular sa North ug taliwala sa White audience.

Ang pipila nga mga batan-on nga mga hut-ong sa hut-ong ug hataas nga klase nga mga batan-ong babaye misalikway sa tradisyonal nga mga tahas sa pagkalalaki sa gender ug sa pagbati sa uso sa ilang mga inahan ug midawat sa bag-ong estilo. Kini nga mga flappers migawas nga wala'y mga tsaperon, aso, pag-inom, pagsayaw, ug pagsul-ob sa makalilisang nga mga bag-ong pamaagi (labing menos makapakurat sa mga 1920).

Ang ideya sa tin-edyer natawo sa mga 1920. Ang mga eskuylahan nagdugang sa sports, mga ekstrakurikular nga kalihokan, ug daghan nga mga batan-ong Amerikano naghulat nga magminyo o magsugod sa pagtrabaho.

Ang bag-ong mga porma sa art nahimong popular sa mga 1920. Ang art deco naggamit sa mga kolor sa kaisipan, balik-balik nga mga sumbanan, ug mga geometric nga porma. Ang duha ka artist ug arkitekto naggamit niining bag-ong estilo. Sa laing bahin, ang pipila ka mga artist nag-apil sa surealismo, nga naglakip sa painting sa mga nindot nga mga damgo.

KEY CONCEPTS

Dance Marathon: Dance Marathon: A competition popular in the 1920s in which couples tried to see who could dance for the longest amount of time.

Miss America Pageant: Beauty contest established in the 1920s.

Flagpole Sitting: Fad in the 1920s in which people sat on chairs at the top of flag poles.

Consolidated High School: A form of high school established in the 1920s that was larger because busses carried students in from many neighborhoods.

School Athletics: Sports played by high school students. It was a creation of the 1920s.

Extracurricular Activities: Student clubs, dances, etc. that became a part of school life in the 1920s.

LOCATIONS

Hollywood: Neighborhood of Los Angeles that became the center of the new movie industry in the 1920s.

Apollo Theater: Theater in New York that hosted many early jazz musicians.

Cotton Club: Club in New York that hosted many early jazz musicians.

Chrysler Building: Skyscraper in New York City built in the 1920s in the art deco style. It was briefly the tallest building in the world until the Empire State Building a few blocks away was completed.

Empire State Building: Iconic building in New York City. Completed in 1931, it is an excellent example of the art deco style of its time.

PEOPLE AND GROUPS

Guglielmo Marconi: Italian inventor who pioneered radio.

Jim Thorpe: Native American who studied at the Carlisle Indian School, played in the Olympics, and played professional baseball and football.

Gertrude Ederle: First woman to swim the English Channel.

Helen Wills: Women's tennis champion in the 1920s.

"Big Bill" Tilden: Men's tennis champion in the 1920s.

Harold "Red" Grange: Star football player in the 1920s.

Rudolph Valentino: Famous movie star of the 1920s. He was known for his sex-appeal.

Babe Ruth: Famous homerun-hitting baseball player of the 1920s and 1930s. He played for

the New York Yankee's and inspired nicknames such as the "Sultan of Swat."

Clara Bow: Most famous film actress of the silent film era.

Charlie Chaplin: Famous actor, writer, and director of the early film era. He is most famous for playing the tramp.

D. W. Griffith: Director who filmed the first movie in Hollywood.

Walt Disney: Animator who created the first animated films. His character Mikey Mouse debuted in 1928.

Duke Ellington: Early jazz musician who led an orchestra.

Louis Armstrong: Famous jazz musician. He sang and played the trumpet.

Jelly Roll Morton: Pianist and bandleader from New Orleans who claimed to have invented jazz.

Bessie Smith: Great female jazz and blues singers of the 1920s.

Ella Fitzgerald: Great female jazz singer beginning in the 1930s. She was sometimes called the Queen of Jazz.

Billie Holiday: Along with Ella Fitzgerald, one of the great female jazz singers of the 1930s, 1940s and 1950s. **Flappers:** Northern, urban, single, young middle-class White women who rejected social expectations, wore makeup, dated, smoked, drank, danced, and dressed in dresses that were short, sleeveless and straight. They are emblematic of the 1920s.

Sigmund Freud: Scientist who popularized psychology. His ideas about sex were shocking but captivated American's attention.

Gibson Girl: Fashion style popular at the turn of the century that feature long dresses that covered necks, arms and legs. Underneath was a corset, and hair would be tied up, often with a hat. The Flappers of the 1920s rejected this style.

Le Corbusier: French architect who popularized Art Deco style.

Salvador Dali: Spanish artist. He is the most famous artists of the surrealist style.

BUSINESSES

Radio Corporation of America (RCA): Early company that sold radio sets to everyday Americans.

National Broadcasting Company (NBC): First broadcasting company in America. It was founded by RCA to produce content for the radios RCA was selling.

TECHNOLOGY

Silent Movies: The first form of movies that did not have sound. They were accompanied by live musicians playing music in the theater.

Talkie: Nickname for the first movies with sound.

THE ARTS

The Jazz Singer: The first film with sound. It started Al Jolson.

Steamboat Willie: The first animated film featuring Mickey Mouse.

Jazz: Musical style created around 1900. It grew out of West African influences, ragtime, slave songs, and European classical influences. First created in New Orleans, it was popularized in the rest of the country during the 1920s. It often features syncopated rhythms and improvisation.

Charleston: Dance craze that swept the nation in the 1920s.

Art Deco: Artistic style popularized in the 1920s and 1930s featuring geometric shapes, repetition, and solid colors.

Surrealism: Art style popular in the 1920s. It features dreamlike images rather than realistic representations. The most famous painter of this style was Salvador Dali.

3

T H I R D Q U E S T I O N WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

INTRODUCTION

For over 200 years of America's history, African Americans had been slaves, primarily in the southern states. In the 1860s, slavery ended with the Civil War, but the position of African Americans at the bottom of the social order did not change much, despite the best efforts of reform-minded Reconstructionists. However, in the 1920s a group of African Americans in the Harlem neighborhood of New York City began promoting the idea of the New Negro. For them, things were changing.

What was it that they saw as new? If the former slaves and their children who had been the Negro of the later 1800s, what was new about the African Americans in the 1920s?

What did it mean to be a New Negro that was different from the African Americans of the period between the end of slavery and WWI?

PASIUNA

Sulod sa kapin sa 200 ka tuig sa kasaysayan sa Amerika, ang mga Amerikano nga Amerikano nahimo nang mga ulipon, panguna sa mga estado sa habagatan. Sa mga 1860, ang pagpangulipon natapos sa Gubat sa Sibil, apan ang posisyon sa mga Amerikano nga Amerikano nga naa sa ilawom sa sosyal nga kahusayan wala kaayo nagbag-o, bisan pa sa labing maayo nga paningkamot sa mga reponektista nga hunahuna sa reporma. Bisan pa, sa mga 1920 ang usa ka grupo sa mga Amerikano nga Amerikano sa kasilinganan sa Harlem sa New York City nagsugod nga nagpasiugda sa ideya sa New Negro. Alang kanila, nagbag-o ang mga butang.

Unsa man ang ilang nakita nga bag-o? Kung ang kanhing mga ulipon ug ilang mga anak nga nahimong Negro kaniadtong 1800, unsa ang bag-o bahin sa mga Amerikano nga Amerikano kaniadtong 1920?

Unsa ang gipasabut sa usa ka Bag-ong Negro nga lahi sa mga Amerikano nga Amerikano sa panahon tali sa katapusan sa pagkaulipon ug WWI?

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

AFRICAN AMERICAN LIFE AFTER RECONSTRUCTION

After the Civil War ended in 1865, the victorious Union spent eleven years trying to remake the South. Although three constitutional amendments were passed ending slavery, granting citizenship to former slaves, and legally giving voting rights to all men, the era of Reconstruction is often seen as a failed effort to change the culture of the South. As many historians have said, the North won the war but lost the peace.

After the end of Reconstruction in 1877, with the passage of new constitutions, Southern states adopted provisions that caused disenfranchisement of large portions of their populations by skirting constitutional protections. While their voter registration requirements applied to all citizens, in practice, they disenfranchised most Blacks.

Democratic state legislatures passed **Jim Crow** laws to assert white supremacy, establish racial segregation in public facilities, and treat Blacks as second-class citizens. The landmark court decision in **Plessy v. Ferguson** in 1896 held that "separate but equal" facilities, as on railroad cars, were constitutional. Thus were born segregated public schools.

For the national Democratic Party, the alignment after Reconstruction resulted in a powerful Southern region that was useful for congressional clout. Virginian Woodrow Wilson, one of the two Democrats elected to the presidency between Abraham Lincoln and Franklin D. Roosevelt, was the first Southerner elected after 1856. He benefited from the disenfranchisement of Blacks and the crippling of the Republican Party in the South.

THE NIAGARA MOVEMENT

Born into slavery in Virginia in 1856, **Booker T. Washington** became an influential African American leader in the era after Reconstruction. In 1881, he became the first principal for the Tuskegee Normal and Industrial Institute, better known as the **Tuskegee Institute** in Alabama, a position he held until he died in 1915. Tuskegee was an all-black normal school, an old term for a teachers' college, teaching African Americans a curriculum geared towards practical skills such as cooking, farming, and housekeeping. Graduates would then travel through the South, teaching new farming and industrial techniques to rural communities. Washington extolled the school's graduates to focus on the Black community's self-improvement and prove that they were productive members of society, something Whites had often doubted was possible

ANG KINABUHI SA AFRICAN AMERICAN PAGKATAPOS PAG-RECONSTRUKSIYON

Pagkahuman sa Gubat Sibil sa 1865, ang nagdaog nga Unyon naggugol og napulo ug usa ka tuig nga nagtinguha nga himuon pag-usab ang Habagatan. Bisan pa ang tulo nga mga pagbag-o sa konstitusyon gipasar nga nagtapos sa pagkaulipon, pagtugyan sa pagkalungsoranon sa kanhing mga ulipon, ug sa legal nga paghatag sa mga katungod sa pagboto sa tanan nga mga lalaki, ang panahon sa Pag-usab kanunay nga nakita ingon usa ka napakyas nga paningkamot aron mabag-o ang kultura sa South. Sama sa giingon sa daghang mga istoryador, ang North ang nakadaog sa gubat apan nawala ang kalinaw.

Pagkahuman sa Pag-uli sa 1877, uban ang pagpasa sa mga bag-ong konstitusyon, gisagop sa mga estado sa Southern ang mga probisyon nga nagdala sa disenfranchisement sa daghang bahin sa ilang mga populasyon pinaagi sa paglakat sa konstitusyon sa konstitusyon. Samtang ang ilang mga kinahanglanon sa pagparehistro sa botante gipadapat sa tanan nga mga lungsuranon, sa pagpraktis, gi-disenfranchised ang kadaghanan sa mga Black.

Ang mga lehislatura sa demokratikong estado nga gipasa ang mga balaod ni Jim Crow aron ipanghimatuud ang puti nga pagpatigbabaw, pag-establisar sa lahi nga lahi sa mga pampubliko nga pasilidad, ug pagtratar ang mga Black nga mga lungsuranon sa ikaduhang klase. Ang desisyon sa korte sa landmark sa Plessy v. Ferguson kaniadtong 1896 naghiusa nga "bulag apan parehas" nga mga pasilidad, sama sa mga tren sa tren. Sa ingon natawo ang nagbulag nga mga publiko nga eskwelahan.

Alang sa nasudnon nga Demokratikong Partido, ang pag-align pagkahuman sa Reconstruction nagresulta sa usa ka gamhanan nga rehiyon sa Southern nga mapuslanon alang sa kongreso. Si Virginian Woodrow Wilson, usa sa duha nga mga Demokratiko nga napili sa pagkapangulo tali ni Abraham Lincoln ug Franklin D. Roosevelt, ang una nga Southerner nga napili pagkahuman sa 1856. Nakapahimulos siya gikan sa pagpalagpot sa mga Blacks ug pagyatak sa Republican Party sa South.

ANG PAGPANGALAGI NI NIAGARA

Natawo sa pagkaulipon sa Virginia kaniadtong 1856, ang Booker T. Washington nahimo nga usa ka impluwensyal nga lider sa Aprikano nga Amerikano sa dalunggan pagkahuman sa Reconstruction. Niadtong 1881, nahimo siyang una nga punoan sa Tuskegee Normal ug Industrial Institute, nga mas nailhan nga Tuskegee Institute sa Alabama, usa ka posisyon nga iyang gihuptan hangtod namatay siya sa 1915. Si Tuskegee usa ka itom nga normal nga eskuylahan, usa ka karaan nga termino alang sa mga magtutudlo 'kolehiyo, pagtudlo sa mga Amerikano nga Amerikano sa usa ka kurikulum alang sa praktikal nga kahanas sama sa pagluto, pag-uma, ug pag-atiman sa balay. Ang mga gradwado unya mobiyahae sa South, pagtudlo sa bag-ong pamaagi sa pagpanguma ug industriya sa mga komunidad sa banika. Gipagawas sa Washington ang mga migraduwar sa eskuylahan aron mag-focus sa itom nga pagpauswag sa kaugalingon sa komunidad ug pamatud-an nga sila mga mabungahon nga mga myembro sa katilingban, usa ka butang nga kanunay nagduha-duha mahimo'g posible

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

In a speech delivered at the Cotton States and International Exposition in Atlanta in 1895, which was meant to promote the economy of a South, Washington proposed what came to be known as the **Atlanta Compromise**. Speaking to a racially mixed audience, Washington called upon African Americans to work diligently for their own uplift and prosperity rather than preoccupy themselves with political and civil rights. Their success and hard work, he implied, would eventually convince southern Whites to grant these rights. Not surprisingly, most Whites liked Washington's model of race relations, since it placed the burden of change on Blacks and required nothing of Whites. Wealthy industrialists such as Andrew Carnegie and John D. Rockefeller provided funding for many of Washington's self-help programs, as did Sears, Roebuck & Co. co-founder Julius Rosenwald, and Washington was the first African American invited to the White House by President Roosevelt in 1901. At the same time, his message also appealed to many in the Black community, and some attribute this widespread popularity to his consistent message that social and economic growth, even within a segregated society, would do more for African Americans than agitation for equal rights.

Sa usa ka pakigpulong nga gipahayag sa Cotton States ug International Exposition sa Atlanta kaniadtong 1895, nga gituyo aron mapauswag ang ekonomiya sa usa ka Timog, gisugyot sa Washington kung unsa ang nailhan nga Atlanta Compromise. Nakigsulti sa usa ka managsama nga managsama nga mamiminaw, nanawagan ang Washington sa mga Amerikano nga Amerikano nga magtrabaho nga makugihon alang sa ilang kaugalingon nga pag-uswag ug kauswagan imbis nga mapukaw ang ilang kaugalingon sa mga katungod sa politika ug sibil. Ang ilang kalampanan ug kakugi, iyang gipasabut, sa katapusan makombinser ang mga taga-habagatang mga puti sa paghatag niini nga mga katungod. Dili katingad-an, ang kadaghanan sa mga Whites gusto sa modelo sa relasyon sa lahi sa Washington, tungod kay gibutang niini ang gibug-aton sa pagbag-o sa mga Black ug wala'y kinahanglan bisan unsang mga puti. Ang mga adunahan nga industriyalisante sama nila Andrew Carnegie ug John D. Rockefeller naghatag pondo alang sa daghang mga programa sa pagtabang sa Washington, sama sa gibuhat sa co-founder ni Sears, Roebuck & Co nga si Julius Rosenwald, ug Washington ang una nga Aprikano nga Amerikano nga gidapit sa White House ni Presidente Roosevelt kaniadtong 1901. Sa samang higayon, ang iyang mensahe nakaapela usab sa kadaghanan sa mga komunidad sa Itom, ug ang pipila nag-ingon nga kining kaylap nga pagkapopular sa iyang makanunayon nga mensahe nga ang pagtubo sa sosyal ug ekonomiya, bisan sa sulod sa usa ka managsama nga katilingban, maghimo labi pa alang sa mga Amerikano nga Amerikano kaysa sa kasamok. alang sa patas nga katungod.

Primary Source: Photograph

A history class at the Tuskegee Institute in 1902. Booker T. Washington emphasized education as a means to be productive citizens, but not citizens who would agitate for change to the Jim Crow system of the South.

Yet, many African Americans disagreed with Washington's approach. Much in the same manner that Alice Paul felt the pace of the struggle for women's rights was moving too slowly under the NAWSA, some within the African American community felt that immediate agitation for the rights guaranteed under the Thirteenth, Fourteenth, and

Bisan pa, daghang mga Amerikano nga Amerikano ang wala mouyon sa pamaagi sa Washington. Daghan sa parehas nga paagi nga gibati ni Alice Paul ang tulin sa pakigbisog alang sa mga katungod sa kababayan-an nga hinay nga naglihok sa ilawom sa NAWSA, ang pipila sa sulod sa komunidad sa African American gibati nga ang dali nga paggubot alang sa mga katungod nga gigarantiyahan sa ilalum sa ika-Tulo ug Tulo, Napulog-upat, ug Ikalimang Panaghigot, gitukod. sa

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

Fifteenth Amendments, established during the immediate aftermath of the Civil War, was necessary. In 1905, a group of prominent civil rights leaders, led by **W. E. B. Du Bois**, met in a small hotel on the Canadian side of Niagara Falls, where segregation laws did not bar them from hotel accommodations, to discuss what immediate steps were needed for equal rights. Du Bois, a professor at the all-black Atlanta University and the first African American with a doctorate from Harvard, emerged as the prominent spokesperson for what would later be dubbed the **Niagara Movement**. By 1905, he had grown wary of Booker T. Washington's calls for African Americans to accommodate White racism and focus solely on self-improvement. Du Bois, and others alongside him, wished to carve a more direct path towards equality that drew on the political leadership and litigation skills of the black, educated elite, which he termed the **talented tenth**.

At the meeting, Du Bois led the others in drafting the **Declaration of Principles**, which called for immediate political, economic, and social equality for African Americans. These rights included universal suffrage, compulsory education, and the elimination of the convict lease system in which tens of thousands of Blacks had endured slavery-like conditions in southern road construction, mines, prisons, and penal farms since the end of Reconstruction. Within a year, Niagara chapters had sprung up in twenty-one states across the country. By 1908, internal fights over the role of women in the fight for African American equal rights lessened the interest in the Niagara Movement. However, the movement laid the groundwork for the creation of the **National Association for the Advancement of Colored People (NAACP)**, founded in 1909 to fight for African American rights in the courts. Du Bois served as the influential director of publications for the NAACP from its inception until 1933. As the editor of the journal **The Crisis**, Du Bois had a platform to express his views on a variety of issues facing African Americans in the later Progressive Era, as well as during World War I and its aftermath.

In both Washington and Du Bois, African Americans found leaders to push forward the fight for their place in the new century, each with a very different strategy. Both men cultivated ground for a new generation of African American spokespeople and leaders who would then pave the road to the modern civil rights movement after World War II.

THE GREAT MIGRATION

Between the end of the Civil War and the beginning of the Great Depression in 1929, nearly two million African Americans fled the rural South to seek new opportunities elsewhere. The vast majority of these internal migrants moved to the cities of the industrial North during

panahon sa dali nga pagkahuman sa Gubat sa Sibil, kinahanglan. Kaniadtong 1905, usa ka grupo sa mga bantog nga mga lider sa katungod sa sibil, nga pinamunuan ni WEB Du Bois, nagtagbo sa usa ka gamay nga hotel sa Canada nga bahin sa Niagara Falls, diin ang mga balaod sa pag-segregasyon wala magtugot kanila gikan sa mga hotel sa hotel, aron mahisgutan kung unsang mga dinalian nga mga lakang ang gikinahanglan alang sa patas katungod. Si Du Bois, usa ka propesor sa all-black Atlanta University ug ang una nga African American nga adunay doktor gikan sa Harvard, migawas ingon usa ka bantog nga tigpamaba sa kung unsa ang sa ulahi gitawag nga Niagara Movement. Pagka-1905, nagmatngon siya sa mga panawagan sa Booker T. Washington alang sa mga Amerikano nga Amerikano nga mapahimutang ang White rasismo ug mag-focus lamang sa pagpauwag sa kaugalingon. Si Du Bois, ug uban pa nga kauban niya, nangandoy nga mag-ukoy sa usa ka mas direkta nga dalan padulong sa pagkakapareho nga nakuha sa pamunoon sa politika ug mga kahanas sa litigation sa mga itom, edukado nga mga elite, nga iyang gipunting ang talento nga ika-napulo.

Sa miting, gipangulohan ni Du Bois ang uban sa paghimog Deklarasyon sa mga Prinsipyo, nga nagtawag alang sa diha-diha nga pagkakapareho sa politika, ekonomiya, ug sosyal alang sa mga Amerikano nga Amerikano. Lakip sa mga kini nga mga katungod ang unibersal nga kasub-anan, pinugos nga edukasyon, ug ang pagwagtang sa sistema sa pag-abang sa convict diin napulo ka libu-libo nga mga Black ang nakalahutay sa mga kahintang sa pagpangulipon sa konstruksyon sa habagatang kalsada, mga minahan, prisohan, ug mga penal nga umahan sukad natapos ang Pag-ayo. Sulod sa usa ka tuig, ang mga kapitulo sa Niagara miulbo sa kawhaag-usa nga estado sa tibuok nasud. Pagka-1908, ang mga panloob nga away sa papel sa mga kababayan-an sa away alang sa parehas nga mga katungod sa Africa Amerikano nagpakunhod sa interes sa Kilusang Niagara. Bisan pa, ang kalihukan nagbutang sa basehanan alang sa pagmugna sa National Association for the Advancement of Colour People (NAACP), nga gitukod kaniadtong 1909 aron makig-away alang sa mga katungod sa Africa American sa mga korte. Si Du Bois nagsilbing impluwensiyal nga direktor sa mga publikasyon alang sa NAACP gikan sa pagsugod niini hangtod sa 1933. Ingon ang editor sa journal nga Crisis, si Du Bois adunay usa ka plataporma aron ipahayag ang iyang mga panan-aw sa lainlaing mga isyu nga giatubang sa mga Amerikano nga Amerikano sa ulahi nga Progressive Era. maingon man sa panahon sa Gubat sa Kalibutan I ug ang pagkahuman niini.

Sa parehong Washington ug Du Bois, ang mga Amerikano nga Amerikano nakit-an ang mga lider aron ipadayon ang away alang sa ilang lugar sa bag-ong siglo, ang matag usa adunay lahi kaayo nga pamaagi. Parehong mga tawo nga nagtanum alang sa usa ka bag-ong henerasyon sa mga tigpamaba sa Aprikano nga Amerikano ug mga lider nga makaadto sa dalan sa modernong kalihukan sa sibil nga katungod human sa Gubat sa Kalibutan.

ANG DAKONG MIGRASYON

Sa pagtapos sa Gubat sa Sibil ug pagsugod sa Dakong Depresyon kaniadtong 1929, hapit duha ka milyon nga mga Amerikano nga Amerikano ang mikalagiw sa bukid sa South South aron mangita bag-ong mga oportunidad sa ubang lugar. Ang kadaghanan sa mga internal nga migrante nga mibalhin sa mga lungsod sa industriyal nga North sa panahon sa Gubat sa Kalibutan I. New York, Chicago, Philadelphia, St.

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

World War I. New York, Chicago, Philadelphia, St. Louis, Detroit, Pittsburgh, Cleveland, and Indianapolis were the primary destinations for these African Americans. Together, these eight cities accounted for over two-thirds of the total population of the African Americans who travelled during this **Great Migration**.

A combination of both push and pull factors played a role in this movement. Despite the end of the Civil War and the passage of constitutional amendments ensuring freedom, the right to vote and equal protection under the law, African Americans were still subjected to intense racial hatred. For African Americans fleeing this culture of violence, Northern and Midwestern cities offered an opportunity to escape the dangers and intense poverty of the South.

In addition to this push out of the South, African Americans were also drawn to the cities of the North by job opportunities which had opened up when White men left for the army during World War I. Although many lacked the funds to move themselves, factory owners and other businesses that sought cheap labor assisted the migration. Often, the men moved first then sent for their families once they were ensconced in their new city life. Racism and a lack of formal education relegated these African American workers to many of the lower-paying unskilled or semi-skilled occupations. More than 80% of African American men worked menial jobs in steel mills, mines, construction, and meatpacking. In the railroad industry, they were usually employed as porters or servants. In other businesses, they worked as janitors, waiters, or cooks. African American women, who faced discrimination due to both their race and gender, found a few job opportunities in the garment industry or laundries, but were more often employed as maids and domestic servants. Regardless of the status of their jobs, however, African Americans earned higher wages in the North than they did for the same occupations in the South and typically found housing to be more available.

However, such economic gains were offset by the higher cost of living in the North, especially in terms of rent, food costs, and other essentials. As a result, African Americans usually found themselves living in overcrowded, unsanitary conditions, much like the tenement slums in which European immigrants lived in the cities. For newly arrived African Americans, even those who sought out the cities for the opportunities they provided, life in these urban centers was exceedingly difficult. They quickly learned that racial discrimination did not end at the Mason-Dixon Line, but continued to flourish in the North as well as the South. European immigrants, also seeking a better life in the cities of the United States, resented the arrival of the African Americans, whom they feared would compete for the same jobs or

Louis, Detroit, Pittsburgh, Cleveland, ug Indianapolis ang panguna nga mga destinasyon alang sa mga Amerikano nga Amerikano. Sa tingub, kini nga walo ka mga lungsod ang nanguna sa kapin sa duha ka-katlo nga bahin sa kinatibuk-ang populasyon sa mga Amerikano nga Amerikano nga nagbiyahe sa niining Daghang Migrasyon.

Ang kombinasyon sa parehas nga mga hinungdan ug pagdukdok adunay hinungdan sa kini nga kalihukan. Bisan pa sa pagtapos sa Gubat sa Sibil ug ang pagpaagi sa mga pagbag-o sa konstitusyon nga nagsiguro sa kagawasan, ang katungod sa pagboto ug patas nga proteksyon sa ilalum sa balaod, ang mga Amerikano nga Amerikano gipailalom gihapon sa grabe nga pagdumot sa rasa. Alang sa mga Amerikano nga Amerikano nga naglikay sa kini nga kultura sa kabangis, ang mga syudad sa Northern ug Midwestern nagtanyag higayon nga makalingkawas sa mga peligro ug grabe nga kakabus sa South.

Gawas pa sa pagduso sa gawas sa Habagatan, ang mga Amerikano nga Amerikano nadani usab sa mga lungsod sa North pinaagi sa mga oportunidad sa trabaho nga gibuksan sa pagbiya sa White nga mga lalaki sa kasundalohan panahon sa Gubat sa Kalibutan I. Bisan pa daghan ang kulang sa pondo aron mabalhin ang ilang kaugalingon, pabrika Ang mga tag-iya ug uban pang mga negosyo nga nagtinguha barato nga labor nakatabang sa paglalain. Kasagaran, ang mga lalaki mibalhin una dayon nagpakuha alang sa ilang mga pamilya sa higayon nga sila naulipon sa ilang bag-ong kinabuhi sa lungsod. Ang rasismo ug kakulang sa pormal nga edukasyon nakalikay sa mga mamumuo sa Africa nga Amerikano sa kadaghanan sa mga wala'y trabaho nga wala'y trabaho o semi-batid nga trabaho. Labaw sa 80% sa mga lalaki nga taga-Africa nga Amerikano ang nagtrabaho sa mga trabaho sa mga galingan sa asero, mga minahan, konstruksyon, ug kadaghan sa karne. Sa industriya sa riles, sagad sila nagtrabaho isip mga tigbantay o sulugoon. Sa uban pang mga negosyo, nagtrabaho sila ingon mga tigbantay sa trabaho, naghulat, o nagluto. Ang mga babaye nga Amerikano nga Amerikano, nga nag-atubang sa diskriminasyon tungod sa ilang lahi ug gender, nakit-an ang pipila ka mga oportunidad sa trabaho sa industriya sa panapton o labandera, apan mas kanunay gigamit isip mga sulugoon nga babaye ug sulugoon. Bisan unsa man ang kahimtang sa ilang mga trabaho, bisan pa, ang mga Amerikano nga Amerikano nakakuha og mas taas nga sweldo sa North kaysa ilang gibuhat alang sa parehas nga mga trabaho sa Habagatan ug kasagaran nga makit-an ang puy-anan nga mahimong magamit.

Bisan pa, ang ingon nga mga sangputanan sa ekonomiya gipugngan sa mas taas nga gasto sa pagpuyo sa North, labi na sa mga bahin sa pag-abang, gasto sa pagkaon, ug uban pang mga kinahanglanon. Ingon usa ka sangputanan, ang mga Amerikano nga Amerikano sagad nga nakit-an nga sila nagpuyo sa puno, puno nga mga kondisyon, sama sa mga slement sa tenement diin nagpuyo ang mga imigrante sa Europa sa mga lungsod. Alang sa bag-ong naabot nga mga Amerikano nga Amerikano, bisan kadtong nangita sa mga lungsod alang sa mga oportunidad nga gihatag nila, lisud kaayo ang kinabuhi sa kini nga mga sentro sa syudad. Dali nila nga nahibal-an nga ang diskriminasyon sa rasa wala matapos sa Mason-Dixon Line, apan nagpadayon sa paglambo sa North ingon usab ang South. Ang mga imigrante sa Europa, nangayo usab nga mas maayong kinabuhi sa mga lungsod sa Estados Unidos, nasuko ang pag-abut sa mga Amerikano nga Amerikano, nga ilang gikahadlokang nga makigkompetensya alang sa parehas nga mga trabaho o motanyag nga magtrabaho sa mas mubu nga sweldo. Kanunay ang pagpighig

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

offer to work at lower wages. Landlords frequently discriminated against them. Their rapid influx into the cities created severe housing shortages and even more overcrowded tenements. Homeowners in traditionally White neighborhoods later entered into covenants in which they agreed not to sell to African American buyers. Some bankers practiced mortgage discrimination, later known as **redlining**, in order to deny home loans to qualified buyers who wanted to buy houses in White neighborhoods, indicated on a map with a red line. Such pervasive discrimination led to a concentration of African Americans in some of the worst slum areas of most major metropolitan cities, a problem that persists today.

sa mga agalong yutaan batok kanila. Ang ilang kusog nga pag-agos sa mga lungsod nakamugna og grabeng kakulangan sa puy-anan ug labi pa nga napuno nga mga tensyon. Ang mga tag-iya sa balay sa naandan nga White nga kasilinganan sa ulahi nakigsabut sa mga pakigsaad diin sila miyoon nga dili ibaligya sa mga pumapalit sa Aprikano. Ang pipila ka mga banker naghimo og diskriminasyon sa pagpautang, nga sa ulahi nailhan nga redlining, aron ikalimod ang mga pautang sa balay sa mga kwalipikado nga mga pumapalit nga gusto mopalit mga balay sa mga kasilinganan sa White, gipakita sa usa ka mapa nga adunay usa ka linya sa pula. Ang ingon kadaghan nga diskriminasyon nagdala ngadto sa usa ka konsentrasyon sa mga Amerikano nga Amerikano sa pipila sa mga labi ka grabe nga mga lugar nga slum sa kadaghanan nga mga lungsod nga metropolitan, usa ka problema nga nagpadayon karon.

Secondary Source: Map

This map shows the concentration of African Americans in the United States in 1900 before the Great Migration. The darker colors show counties in which a higher percentage of residents were African American.

THE HARLEM RENAISSANCE

Beginning in the early 1900s, the neighborhood of **Harlem** on the island of Manhattan in New York City became home to a growing African American middle class. In 1910, a large block along 135th Street and Fifth Avenue was purchased by various African-American realtors and a church group. Many more African Americans arrived during World War I. Due to the war, the migration of laborers from Europe virtually ceased, while the war effort resulted in a massive demand for unskilled industrial labor. The Great Migration brought hundreds of thousands of African Americans from the South. Among them were a great number of artists, writers, musicians and thinkers who would live and work together in Harlem. Their ideas and creative talents marked an outpouring of cultural creation and pride called the **Harlem Renaissance**.

ANG HARLEM RENAISSANCE

Sugod sa sayong bahin sa 1900, ang kasilinganan sa Harlem sa isla sa Manhattan sa New York City nahimong puy-anan sa nagtubo nga klase sa tungatunga sa Africa sa Amerika. Niadtong 1910, usa ka dako nga bloke sa daplin sa 135th Street ug Fifth Avenue ang gipalit sa lainlaing mga realtor sa Africa-American ug usa ka grupo sa simbahan. Daghang daghan pa nga mga Amerikano nga Amerikano ang miabot sa panahon sa Gubat sa Kalibutan I. Tungod sa giyera, ang paglalin sa mga mamumuo gikan sa Europa hapit na mihunong, samtang ang paningkamot sa giyera miresulta sa usa ka dako nga panginahanglan alang sa dili maayong buhat sa industriya nga pagtrabaho. Ang Dakong Pagbalhin nagdala sa gatasan ka libong mga Amerikano nga Amerikano nga gikan sa Habagatan. Lakip sa ila mao ang daghang mga artista, magsusulat, musikero ug panghunahuna nga magpuyo ug magtinabangay sa Harlem. Ang ilang mga ideya ug mga talento nga mamugnaon nagtimaan sa usa ka pagbubo sa paglalang sa kultura ug garbo nga gitawag nga Harlem Renaissance.

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

Characterizing the Harlem Renaissance was an overt racial pride that came to be represented in the idea of the **New Negro**, who through intellect and production of literature, art, and music could challenge the pervading racism and stereotypes to promote progressive or socialist politics, and racial and social integration. The creation of art and literature would serve to uplift the race. Thus, the Harlem Renaissance embraced the ideas of W. E. B. Du Bois and rejected the Atlanta Compromise of Booker T. Washington.

Ang pagpakita sa Harlem Renaissance usa ka sobra nga pagpagarbo sa rasa nga gipakita sa ideya sa Bag-ong Negro, nga pinaagi sa intelektuwal ug produksiyon sa literatura, arte, ug musika mahimong makahagit sa nagtuyok nga rasismo ug stereotypes aron mapauswag ang progresibo o sosyalistang politika, ug ras ug panagsama nga sosyal. Ang paglalang sa art ug literatura makatabang sa paglihok sa lumba. Sa ingon, ang Harlem Renaissance midawat sa mga ideya ni W. E. B. Du Bois ug gisalikway ang Atlanta Compromise sa Booker T. Washington.

Primary Source: Photograph

Three young women on the sidewalk in Harlem during the 1920s. For African Americans, Harlem was the center of culture – fashion, music, art, literature and politics – during the decade.

There would be no uniting form singularly characterizing the art that emerged from the Harlem Renaissance. Rather, it encompassed a wide variety of cultural elements and styles, including traditional musical styles as well as blues and jazz, traditional and new experimental forms

Wala'y usa ka porma nga makapahiusa nga nagapaila sa arte nga migawas gikan sa Harlem Renaissance. Hinuon, naglangkob kini sa daghang lainlaing mga elemento ug estilo sa kultura, lakip ang tradisyonal nga mga istilo sa musika ingon man mga blues ug jazz, tradisyonal ug bag-ong eksperimento nga mga porma sa panitikan sama sa

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

in literature such as modernism and the new form of jazz poetry. This duality meant that numerous African-American artists came into conflict with conservatives in the Black intelligentsia. In this way, the Harlem Renaissance was not a monolithic movement, but a vibrant opportunity for the African American community to develop and explore the many facets of its identity.

Although the forms of expression varied widely, some common themes threaded throughout much of the work of the Harlem Renaissance. Black identity, the influence of slavery and emerging African-American folk traditions, institutional racism, the dilemmas inherent in performing and writing for elite White audiences, and the question of how to convey the experience of modern Black life in the urban North all found outlets in the work of the Harlem artists.

African American artists used their creativity to prove their humanity and demand equality. The Harlem Renaissance led to more opportunities for Blacks to be published by mainstream houses. Many authors began to publish novels, magazines and newspapers during this time. The new fiction attracted a great amount of attention from the nation at large. Among authors who became nationally known were **Claude McKay, Zora Neale Hurston, James Weldon Johnson, Alain Locke, and Langston Hughes**.

The Harlem Renaissance was more than a literary or artistic movement. It also embraced a development of ethnic pride, as seen in the **Back to Africa** movement led by **Marcus Garvey**, a Jamaican-born political leader, publisher, journalist, entrepreneur, and orator. Garvey was President-General of the **Universal Negro Improvement Association (UNIA)** and also President and one of the directors of the Black Star Line, a shipping and passenger line. Garvey was unique in advancing a philosophy to inspire a global mass movement and economic empowerment focusing on Africa known as Garveyism. Garveyism would eventually inspire others, ranging from the Nation of Islam to the Rastafari movement, which proclaim Garvey as a prophet, and the Black Power Movement of the 1960s.

At the same time, a different expression of ethnic pride, promoted by W. E. B. Du Bois, introduced the notion of the "talented tenth," the African Americans who were fortunate enough to inherit money or property or obtain a college degree during the transition from Reconstruction to the Jim Crow period of the early twentieth century. According to Du Bois, these talented tenth were considered the finest examples of the worth of Black Americans as a response to the rampant racism of the period. Du Bois did not assign any particular leadership to the talented tenth, but in his writings he held them up as a model to be emulated.

modernismo ug bag-ong porma sa mga jazz poetry. Ang kini nga kamatuuran nagpasabut nga daghang mga artista sa Africa-Amerikano ang nagkasumpaki sa mga konserbatibo sa itom nga intelihensya. Niining paagiha, ang Harlem Renaissance dili usa ka kalihokan nga monolitik, apan usa ka makalingaw nga oportunidad alang sa komunidad sa African American sa pag-ugmad ug pagsuhid sa daghang mga bahin sa pagkatawo niini.

Bisan kung lainlain ang mga porma sa ekspresyon, ang pipila nga mga sagad nga mga tema nga gisulud sa kadaghanan sa buhat sa Harlem Renaissance. Itom nga identidad, ang impluwensya sa pagkaulipon ug mitumaw nga mga tradisyon sa Africa-Amerikano, rasismo sa institusyonal, ang mga dilema nga napanunod sa paghimo ug pagsulat alang sa mga elite White nga mga tagpamati, ug ang pangutana kung giunsa ipahayag ang kasinatian sa modernong Black nga kinabuhi sa syudad sa North tanan nakit-an nga mga outlet sa pagtrabaho sa mga artista nga Harlem.

Ang mga artista sa Africa nga Amerikano gigamit ang ilang pagkamamugnaon aron pamatud-an ang ilang pagkatawo ug gipangayo nga managsama. Ang Harlem Renaissance nanguna sa daghang mga oportunidad alang sa mga Blacks nga gipatik sa mga pangunang balay. Daghang mga tagsulat ang nagsugod sa pagmantala sa mga nobela, magasin ug mantalaan sa kini nga panahon. Ang bag-ong fiction nakadani sa daghang pagtagad gikan sa nasud sa kadaghanan. Laki sa mga tagsulat nga nailhan sa nasud mao sila Claude McKay, Zora Neale Hurston, James Weldon Johnson, Alain Locke, ug Langston Hughes.

Ang Harlem Renaissance labaw pa sa usa ka kalihokan sa arte o artistikong kalihokan. Gisakup usab niini ang usa ka pagpauswag sa garbo sa etniko, ingon sa nakita sa kalihokan sa Back to Africa nga gipangulohan ni Marcus Garvey, usa ka lider sa politika nga natawo sa Jamaican, publisher, mamamahayag, negosyante, ug orator. Si Garvey ang Presidente-Heneral sa Universal Negro Improvement Association (UNIA) ug usab Presidente ug usa sa mga direktor sa Black Star Line, usa ka linya sa pagpadala ug linya sa pasahero. Talagsaon si Garvey sa pagpauswag sa usa ka pilosopiya aron magdasig sa usa ka pangkalibutanon nga kalihukang masa ug gahum sa ekonomiya nga nagpunting sa Africa nga nailhan nga Garveyism. Ang Garveyism sa kadugayan magdasig sa uban, gikan sa Nation of Islam hangtod sa kalihokan sa Rastafari, nga nagpahayag nga si Garvey usa ka propeta, ug ang Black Power Movement kaniadtong 1960.

Sa parehas nga panahon, usa ka lahi nga pagpahayag sa garbo sa etniko, nga gipasiugdahan sa WEB Du Bois, gipaila ang ideya sa "talento nga ikanapulo," ang mga Amerikano nga Amerikano nga adunay suwerte aron makapanunod sa salapi o kabtangan o nakakuha usa ka degree sa kolehiyo sa panahon sa pagbalhin gikan sa Reconstruction sa panahon sa Jim Crow sa sayong bahin sa ikakaluhaan nga siglo. Sumala sa Du Bois, kini nga ika-napulo nga talento giisip nga labing kaayo nga mga ehemplo sa kantidad sa mga itom nga Amerikano isip tubag sa kaylap nga rasismo sa panahon. Wala gihatagan ni Du Bois ang bisan unsang piho nga pagpanguna sa talento nga ika-napulo, apan sa iyang mga sinulat iyang gihangyo sila ingon usa ka modelo nga sundogon.

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

The artists and writers of the Harlem Renaissance rested primarily on a support system of Black patrons, Black-owned businesses and publications rather than on support from wealthy Whites. Among the most notable of these was Sarah Breedlove, better known as **Madam C. J. Walker**. Walker was an entrepreneur, philanthropist, and political and social activist. The first female self-made millionaire in the United States, she became one of the wealthiest self-made women in America and the wealthiest African-American woman in the country. Walker made her fortune by developing and marketing a line of beauty and hair products for black women. In addition to being a patron of the arts, Walker's home served as a social gathering place for the African-American community.

Ang mga artista ug tagsulat sa Harlem Renaissance nag-una sa usa ka sistema sa suporta sa mga itom nga patron, mga negosyo nga gipang-iya sa itom ug mga publikasyon imbis sa suporta gikan sa adunahan nga mga puti. Lakip sa labing nailhan niini mao si Sarah Breedlove, nga mas nailhan nga Madam C. J. Walker. Si Walker usa ka negosyante, philanthropist, ug aktibista sa politika ug sosyal. Ang una nga babaye nga naghimo sa kaugalingon nga milyonaryo sa Estados Unidos, nahimo siyang usa ka labing adunahan nga hinimo sa kaugalingon nga babaye sa Amerika ug ang labing adunahan nga babaye nga Aprikano-Amerikano sa nasud. Gihimo ni Walker ang iyang kadato pinaagi sa pagpalambo ug pagpamaligya usa ka linya sa katahum ug mga produkto sa buhok alang sa itom nga babaye. Gawas nga usa ka patron sa arts, ang balay ni Walker nagsilbi usa ka sosyal nga tigumanan alang sa komunidad sa Africa-Amerikano.

Primary Source: Photograph

Madam C. J. Walker in her car. She served as a symbol of the possibilities for African Americans, both men and women.

Although the vibrant creativity of the Harlem Renaissance faded in the 1930s with the onset of the Great Depression, the movement had an enormous, lasting impact on the African American community in both New York City and the nation in general. The Harlem Renaissance was more than a literary or artistic movement. It possessed a certain sociological development, particularly through a new racial consciousness, through racial integration, and it helped lay the foundation for the later Civil Rights Movement of the 1950s and 1960s.

CONCLUSION

W. E. B. Du Bois is rightfully remembered as a man who challenged Booker T. Washington's accommodationist attitude toward White

Bisan kung ang madasigon nga pagkamamugnaon sa Harlem Renaissance nahanaw kaniadtong 1930 sa pagsugod sa Dakong Depresyon, ang kalihukan adunay dako, malungtaron nga epekto sa komunidad sa African American sa New York City ug sa nasud sa kinatibuk-an. Ang Harlem Renaissance labaw pa sa usa ka kalihukan sa arte o artistikong kalihokan. Natag-iya kini nga us aka sosyal nga pag-uswag sa sosyal, labi na pinaagi sa usa ka bag-ong kaamgohan sa rasa, pinaagi sa paghiusa sa rasa, ug nakatabang kini nga ibutang ang pundasyon alang sa ulahing Kilusang Katungod sa Katungod sa mga 1950 ug 1960.

KONKLUSYON

Si W. E. B. Du Bois tama nga nahinumduman ingon usa ka tawo nga naghagit sa aksyonista nga akomodista sa Booker T. Washington sa gahum sa Puti ug sa tukma nga gihatagan usa ka posisyon isip usa sa mga Amerikano nga Amerikano

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

power and is properly accorded a position as one of the African American thinkers who gave birth to the ideas that became the Civil Rights Movement.

Du Bois' New Negro was a different kind of person than Washington's ideal African American citizen. But how so? What did it mean to be a New Negro in the 1920s? What was new or reborn?

nga naghunahuna nga nanganak sa mga ideya nga nahimo nga Kilusang Katungod sa Katungod.

Ang Bag-ong Negro sa Du Bois usa ka lahi nga tawo kaysa sa maayong sulud sa Washington nga Amerikano nga Amerikano. Apan sa unsang paagi? Unsa ang gipasabut sa usa ka Bag-ong Negro kaniadtong 1920? Unsa ang bag-o o natawo pag-usab?

3 WHAT DID IT MEAN TO BE A NEW NEGRO?

SUMMARY

After the end of Reconstruction, White leaders in the South established the Jim Crow system of segregation, which recreated the social order of the pre-Civil War Era with African Americans stuck firmly at the bottom.

The most prominent African American leader in the late 1800s was Booker T. Washington. He ran the Tuskegee Institute and argued that African Americans should find ways to become educated so that they could be productive members of society. He did not emphasize fighting for equality or equal rights.

In 1905, a group of African Americans formed the Niagara Movement. They wanted equal rights and founded the NAACP to fight for equality in the courts. Their leader was W. E. B. Du Bois, who offered a contrast to Booker T. Washington.

During WWI, thousands of African Americans moved out of the South to find jobs in factories in the North. This movement of people is called the Great Migration. They mostly settled in urban centers such as New York City, Chicago or Detroit. Although they did find higher paying jobs, they also found that segregation still existed in the North in the form of limits on where they could live and what jobs they could have.

A large number of the most creative and important leaders of the African American community settled in the Harlem neighborhood of New York City during the 1920s. They made music, wrote poetry and novels, danced, created artwork, and advocated for new political rights. This period of intense racial pride and activism was the Harlem Renaissance.

KATINGBANAN

Human sa pagtapos sa Pagtukod pag-usab, ang mga lider sa White sa South nag-establisar sa sistema sa paglainlain sa Jim Crow, nga naghimo pag-usab sa sosyal nga han-ay sa pre-Civil War Era uban sa mga Aprikano nga mga Amerikano nga lig-ong natapok sa ubos.

Ang labing inila nga lider sa African American sa ulahang mga 1800 mao si Booker T. Washington. Nagdalagan siya sa Tuskegee Institute ug nangatarungan nga ang African Americans kinahanglan mangita og mga pamaagi aron mahimong edukado aron sila mahimong mabungahon nga mga sakop sa katilingban. Wala niya ipasiugda ang pagpakig-away alang sa pagkaparehas o patas nga mga katungod.

Niadtong 1905, usa ka pundok sa mga Aprikano nga Amerikano ang nagtukod sa Niagara Movement. Gusto nila ang patas nga katungod ug gitukod ang NAACP aron makig-away alang sa pagkaparehas sa mga korte. Ang ilang lider mao si W. E. B. Du Bois, nga naghatag og kalainan sa Booker T. Washington.

Panahon sa WWI, liboan ka mga Aprikano nga Amerikano mibalhin gikan sa South aron makakita og mga trabaho sa mga pabrika sa North. Kini nga paglihok sa katawhan gitawag nga Great Migration. Kasagaran sila nagpuyo sa mga sentrong urban sama sa New York City, Chicago o Detroit. Bisan tuod nakakaplag sila og mas taas nga mga trabaho sa pagbayad, nakita usab nila nga ang segregasyon naglungtad gihapon sa Amihanon sa dagway sa mga dapit diin sila makapuyo ug unsa nga mga trabaho ang mahimo nila.

Usa ka dako nga gidaghanon sa mga labing mamugnaon ug mahinungdanon nga mga lider sa komunidad sa Aprika Amerikano nanimuyo sa Harlem nga kasilinganan sa New York City sa mga 1920. Naghimo sila og musika, misulat sa mga balak ug mga nobela, nagsayaw, naghimo sa artwork, ug nagpasiugda sa bag-ong mga katungod sa politika. Kini nga panahon sa grabeng garbo sa rasa ug aktibismo mao ang Harlem Renaissance.

KEY CONCEPTS

Jim Crow: The nickname for a system of laws that enforced segregation. For example, African Americans had separate schools, rode in the backs of busses, could not drink from White drinking fountains, and could not eat in restaurants or stay in hotels, etc.

Atlanta Compromise: Belief that the best way for African Americans to advance their position in society was to learn useful skills rather than agitate for equality and justice. It was promoted by Booker T. Washington in the late 1800s and early 1900s. The name derives from a speech.

Talented Tenth: W. E. B. Du Bois's idea that 10% of African Americans had the skills, education, and motivation to be the leaders of the community.

Redlining: Unofficial segregation in northern cities that occurred after the Great Migration in which realtors and banks refused to sell homes in certain neighborhoods to African American buyers.

New Negro: Idea that African Americans should assert themselves as members of American society, with literature, art, music and civil rights equal to all other people. It was popularized in the 1920s as part of the Harlem Renaissance and Niagara Movement. It was championed by W. E. B. Du Bois and contradicted Booker T. Washington's Albany Compromise.

EVENTS

Niagara Movement: Movement in the African American community led by W. E. B. Du Bois to advocate for equality and racial justice. The NAACP was founded as part of this movement.

Great Migration: Movement of nearly two million African Americans out of the South to cities of the North in the 19-teens, largely to escape segregation and take advantage of job opportunities during World War I.

Back to Africa Movement: Movement championed by Marcus Garvey in the 1920s that argued for African Americans to assert ethnic pride and move to Africa.

PEOPLE AND GROUPS

Booker T. Washington: African American educator in the late 1800s and early 1900s who led the Tuskegee Institute and argued that the best way for African Americans to advance their position in society was to learn useful skills rather than agitate for equality and justice. This was the Atlanta Compromise.

W. E. B. Du Bois: African American author, political leader and intellectual who led the Niagara Movement and published *The Crisis*. He believed that African Americans should reject the Atlanta Compromise and fight for equality and justice.

National Association for the Advancement of Colored People (NAACP): Organization dedicated to promoting African American rights through the justice system. It was established in 1909 as part of the Niagara Movement.

Claude McKay: Poet of the Harlem Renaissance. His most famous poem is "If We Must Die."

Zora Neale Hurston: Author of the Harlem Renaissance. Her novels celebrated the life of everyday African Americans.

James Weldon Johnson: Poet of the Harlem Renaissance. He wrote "Life Every Voice and Sing."

Alain Locke: Author, philosopher, teacher and patron of the arts during of the Harlem Renaissance.

Langston Hughes: Most famous poet of the Harlem Renaissance.

Marcus Garvey: Jamaican-born entrepreneur and leader during the 1920s who led the Universal Negro Improvement Association.

United Negro Improvement Association (UNIA): Organization founded by Marcus Garvey that encourage cooperation among all African people and people of African descent in the world. They also supported the independence movement in Jamaica.

Madam C. J. Walker: Female African American entrepreneur who was an important patron of the arts and leader during the Harlem Renaissance. She rose from poverty and made her fortune selling cosmetic products designed for African American women.

LOCATIONS

Tuskegee Institute: Famous college for African Americans led by Booker T. Washington.

Harlem: Neighborhood in Manhattan in New York City that became the home of African American politics and culture in the 1920s.

COURT CASES

Plessy v. Ferguson: 1896 Supreme Court case in which the court declared that racially segregated schools and other public facilities were constitutional establishing the "separate but equal" doctrine. It was overturned in the *Brown v. Board of Education* case in 1954.

DOCUMENTS

Declaration of Principles: Statement published at the meeting of African American leaders in Niagara in 1905 calling for political, economic and social equality.

The Crisis: Journal published by W. E. B. Du Bois to promote the causes of African Americans.

4

F O U R T H Q U E S T I O N CAN LAWS MAKE US MORAL?

INTRODUCTION

Civilization works if people follow rules. No nation or society can function if its people run amuck and do as they please. Some rules are simply a matter of being polite. We hold the door open and say please and thank you. Other rules are laws. We cannot steal or commit murder.

In some cases, our government tries to make us to be good by making bad behavior costly. Sin taxes that make cigarettes expensive, for example, are a way of society discouraging smoking. However, is this a good idea? Can we make people good by making bad behavior illegal? And what happens when we extend this idea to thoughts. Can we make destructive thoughts illegal?

What do you think? Can laws make us moral?

PASIUNA

Naglihok ang sibilisasyon kung gisunod sa mga tawo ang mga lagda. Wala'y nasud o katilingban nga mahimo'g maglihok kung ang mga tawo niini nagdagan nga maayo ug buhaton sumala sa ilang gusto. Ang pipila ka mga lagda usa ka butang nga mahimong matinahuron. Gitrangkahan namon ang pultahan nga bukas ug giingon nga palihug ug salamat. Ang ubang mga lagda mao ang mga balaod. Dili kami mangawat o makapatay.

Sa pipila ka mga kaso, ang atong gobyerno pagsulay sa paghimo kanato nga mahimong maayo pinaagi sa paghimo sa dili maayo nga pamatasan nga gasto. Ang mga buhis sa sala nga mahal ang mga sigarilyo, pananglitan, usa ka paagi sa katilingban nga nagpaluya sa pagpanigarilyo. Bisan pa, maayo ba kini nga ideya? Mahimo ba naton himuon nga maayo ang mga tawo pinaagi sa paghimo sa dili maayo nga pamatasan nga ilegal? Ug unsa ang mahitabo sa diha nga atong gihatagan kini nga ideya sa mga hunahuna. Mahimo ba naton himuon nga ilegal ang mga hunahuna?

Unsa ang imong gihunahuna? Ang mga balaod mahimo bang maghimo kanato nga moral?

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

RACISM IN THE 1920s

Foreigners had been flowing into Ellis and Angel Islands for years. African Americans had been moving north for jobs and promoting new ideas about equality and justice. Many White, Protestant, Americans, especially in rural areas, had a sense that their nation, sense of identity, and way of life was under siege. This sense was clearly reflected in the popularity of the 1915 motion picture, D. W. Griffith's **The Birth of a Nation**. Based on *The Clansman*, a 1915 novel by Thomas Dixon, the film offers a racist, White-centric view of the Reconstruction Era. The film depicts White southerners made helpless by Northern carpetbaggers who empower freed slaves to abuse White men and violate women. The heroes of the film were the Ku Klux Klan, who saved the Whites, the South, and the nation. While the film was reviled by many African Americans and the NAACP for its historical inaccuracies and its maligning of freed slaves, it was celebrated by many Whites who accepted the historical revisionism as an accurate portrayal of Reconstruction Era oppression. After viewing the film, President Wilson reportedly remarked, "It is like writing history with lightning, and my only regret is that it is all so terribly true." Wilson, a Virginian, was renowned for his racist views.

The **Ku Klux Klan (KKK)**, which had been dormant since the end of Reconstruction in 1877, experienced a resurgence of attention following the popularity of the film. Just months after the film's release, a second incarnation of the Klan was established at Stone Mountain, Georgia, under the leadership of William Simmons. This new Klan now publicly eschewed violence and received mainstream support. Its embrace of Protestantism, anti-Catholicism, and anti-Semitism, and its appeals for stricter immigration policies, gained the group a level of acceptance by nativists with similar prejudices.

Unlike its historical predecessor, the group was not merely a male organization. The ranks of the Klan in the 1920s also included many women, with chapters of its women's auxiliary in locations across the country. These women's groups were active in a number of reform-minded activities, such as advocating for prohibition and the distribution of Bibles at public schools. But they also participated in more expressly Klan activities like burning crosses and the public denunciation of Catholics and Jews. By 1924, this Second Ku Klux Klan had six million members in the South, West, and, particularly, the Midwest. To give a sense of the popularity of the Klan in the 1920s, more Americans were Klansmen than there were in the nation's labor unions at the time. While the organization's leaders publicly rejected violence, its member continued to employ intimidation, violence, and terrorism against its

RACISMO SA 1920

Daghang katuigan ang nag-agay sa mga langyaw sa Ellis ug Angel Islands. Ang mga Amerikano nga Amerikano nga mibalhin sa amihanan alang sa mga trabaho ug nagpasiugda sa bag-ong mga ideya bahin sa pagkakapareho ug hustisya. Daghang Puti, Protestante, Amerikano, labi na sa mga kabaryohan, adunay pagbati nga ang ilang nasud, pagbati sa ilang pagkatawo, ug pamaagi sa kinabuhi gipalibutan. Ang kini nga diwa tin-aw nga gipakita sa pagkapopular sa 1915 nga litrato sa motion, D. W. Griffith's Ang Pagkatawo sa usa ka Nasud. Pinasukad sa *The Clansman*, usa ka 1915 nga nobela ni Thomas Dixon, ang pelikula nagtanyag sa usa ka rasista, White-centric nga pagtan-aw sa Reconstruction Era. Ang pelikula naghulagway sa mga White southerners nga wala'y mahimo sa mga Northern carpetbagger nga naghatag gahum sa gipagawas nga mga ulipon sa pag-abuso sa White nga mga lalaki ug gilapas ang mga babaye. Ang mga bayani sa pelikula mao ang Ku Klux Klan, nga nagluwas sa mga puti, South, ug nasud. Samtang ang pelikula gibiyaybiay sa daghang mga Amerikano nga Amerikano ug NAACP tungod sa mga kasaypanan sa kasaysayan ug sa pag-abuso sa mga gipagawas nga mga ulipon, gisaulog kini sa daghang mga White nga midawat sa reperensiya sa kasaysayan ingon usa ka tukma nga paghulagway sa Pag-agaw sa Pag-uli sa Era. Pagkahuman sa pagtan-aw sa sine, gi-ingon ni Presidente Wilson, "Sama kini sa pagsulat sa kasaysayan nga adunay mga kilat, ug ang akong pagbasol lamang mao nga kini tanan hilabihan ka tinuod." Si Wilson, usa ka Birhen, nabantog tungod sa iyang rasista.

Ang Ku Klux Klan (KKK), nga nagdaghan gikan sa katapusan sa Pag-usab sa 1877, nakasinati sa pagbangon usab sa atensyon pagkahuman sa pagkapopular sa pelikula. Pipila lang ka bulan pagkahuman sa pagpagawas sa pelikula, usa ka ikaduhang pagpakatawo sa Klan natukod sa Stone Mountain, Georgia, sa pagpanguna ni William Simmons. Ang bag-ong Klan nga karon sa publiko nahilayo sa kapintasan ug nakadawat suporta gikan sa kadaghanan. Ang pagdakup sa Protestantismo, anti-Katolisismo, ug anti-Semitism, ug ang mga pag-apelal alang sa mas istrikto nga mga palisiya sa imigrasyon, nakuha ang grupo nga usa ka lebel sa pagdawat sa mga nativista nga adunay susamang pagpihig.

Dili sama sa nauna nga nauna sa kasaysayan, ang grupo dili lamang usa ka lalaki nga organisasyon. Ang mga ranggo sa Klan kaniadtong 1920 nag-uban usab sa daghang mga babaye, nga adunay mga kapitulo sa katuyuan sa kababayan-an sa mga lokasyon sa tibuuk nasud. Kini nga mga grupo sa mga kababayan-an aktibo sa daghang mga kalihokan nga nahunahuna sa reporma, sama sa pagduso sa pagdili ug pag-apod-apod sa mga Bibliya sa mga publiko nga eskwelahan. Apan miapil usab sila sa labi ka hayag nga mga kalihokan ni Klan sama sa pagsunog sa mga krus ug ang pagsaway sa publiko sa mga Katoliko ug mga Judio. Pagka 1924, kining ikaduha nga Ku Klux Klan adunay unom ka milyon nga mga miyembro sa South, West, ug, labi na, ang Midwest. Aron mahibal-an ang pagkapopular sa mga Klan kaniadtong 1920, daghang mga Amerikano ang Klansman kaysa adunay mga unyon sa mga mamumuo sa nasud sa panahon. Samtang gisalikway sa publiko ang mga lider sa organisasyon sa pagpanlupig, padayon nga gigamit ang mga miyembro niini nga pagpanghadlok, kabangis, ug terorismo batok sa mga biktima niini, labi na sa South. Ang bag-ong Ku Klux

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

victims, particularly in the South. The new Ku Klux Klan was a violent organization with a peaceful façade.

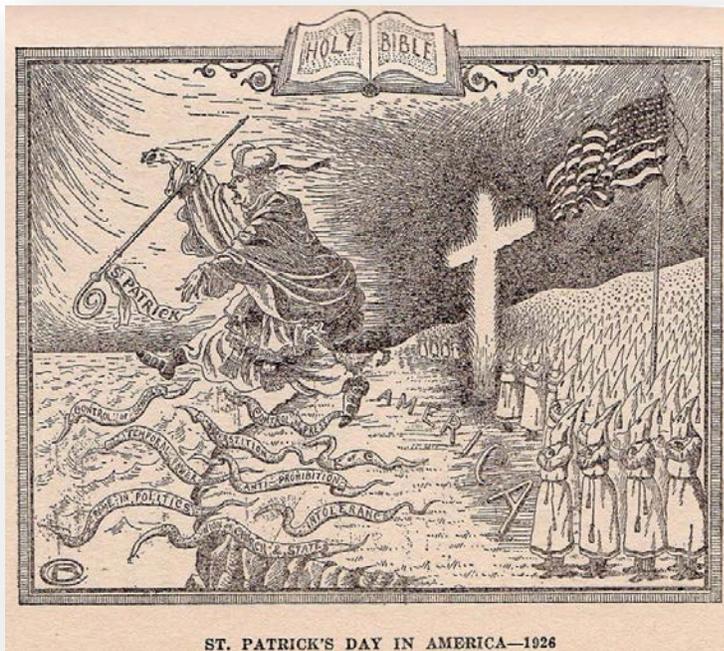
The Klan's newfound popularity proved to be fairly short-lived. Several states effectively combatted the power and influence of the Klan through anti-masking legislation, that is, laws that barred the wearing of masks publicly. As the organization faced a series of public scandals, such as when the Grand Dragon of Indiana was convicted of murdering a White schoolteacher, prominent citizens became less likely to openly express their support for the group without a shield of anonymity. More importantly, influential people and citizen groups explicitly condemned the Klan. Reinhold Niebuhr, a popular Protestant minister and conservative intellectual in Detroit, admonished the group for its ostensibly Protestant zealotry and anti-Catholicism. Jewish organizations, especially the **Anti-Defamation League**, which had been founded just a couple of years before the reemergence of the Klan, amplified Jewish discontent at being the focus of Klan attention. Moreover, the NAACP, which had actively sought to ban the film *The Birth of a Nation*, worked to lobby congress and educate the public on **lynching**, the illegal hanging of African Americans by mobs. Ultimately, however, it was the Great Depression that put an end to the Klan. As dues-paying members dwindled, the Klan lost its organizational power and sunk into irrelevance until the 1950s.

Clan usa ka mapintas nga organisasyon nga adunay malinaw nga pagtapos.

Ang bag-o nga popularidad sa Klan napamatud-an nga dili madugay. Daghang mga estado nga epektibo nga nakigbatok sa gahum ug impluwensya sa mga Klan pinaagi sa pagpugong sa anti-masking, nga mao, mga balaod nga nagdili sa pagsul-ob sa mga maskara sa publiko. Samtang ang organisasyon nag-atubang sa usa ka sunud-sunod nga mga iskandalo sa publiko, sama sa diha nga ang Grand Dragon sa Indiana nakombikto sa pagpatay sa usa ka White magtutudlo, ang mga bantog nga mga lungsuranon dili kaayo bukas nga nagpahayag sa ilang suporta alang sa grupo nga wala'y kalasag nga dili mailhan. Labing hinungdanon, ang impluwensyal nga mga tawo ug grupo sa lungsuranon klaro nga gikondena ang mga Klan. Si Reinhold Niebuhr, usa ka bantog nga ministro sa Protestante ug intelektuwal nga intelektuwal sa Detroit, nagtambag sa grupo tungod sa madasigon nga Protestante nga kadasig ug anti-Katolisismo. Ang mga organisasyon sa mga Judio, labi na ang Anti-Defamation League, nga gitukod mga duha ka tuig sa wala pa matun-an ang Klan, gipadako ang pagkadmaya sa mga Judio nga nahimong sentro sa atensyon ni Klan. Dugang pa, ang NAACP, nga aktibo nga nagtinguha sa pagdili sa pelikula nga *The Birth of a Nation*, nagtrabaho aron mag-lobby sa kongreso ug mag-edukar sa publiko sa pagsudya, ang iligal nga pagbitay sa mga Amerikano nga Amerikano sa mga manggugubot. Sa kadugayan, hinoon, ang Dakong Depresyon nga nagtanggap sa mga Klan. Samtang nagkahuyang ang mga miyembro nga nagbayad sa buhis, nawad-an sa gahum ang Klan sa gahum sa organisasyon ug nahulog sa wala'y kalabutan hangtod sa 1950s.

Primary Source: Editorial Cartoon

A Pro-KKK Cartoon from 1926 depicting the Klan chasing out St. Patrick, the patron saint of Ireland, along with snakes representing the evils the Klan believed immigrant Catholics brought with them. Ironically, many of these evils, including intolerance and control were characteristics of the Klan who, unlike Catholic immigrants, were unwilling to show their faces.

CHRISTIAN FUNDAMENTALISM

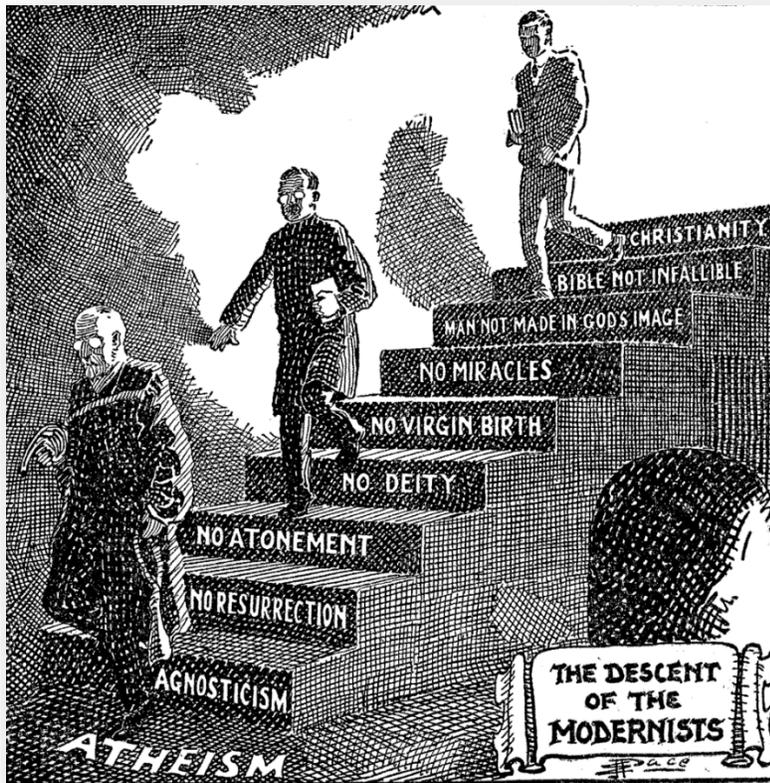
The sense of degeneration that the Klan and anxiety over mass immigration prompted in the minds of many Americans was in part a response to the process of postwar urbanization. Cities were swiftly becoming centers of opportunity, but the growth of cities, especially the growth of immigrant populations in those cities, sharpened rural discontent over the perception of rapid cultural change. As more of the population flocked to cities for jobs and quality of life, many left behind in rural areas felt that their way of life was being threatened. To rural Americans, the ways of the city seemed sinful and excessive. Urbanites, for their part, viewed rural Americans as hayseeds who were hopelessly behind the times.

CHRISTIAN FUNDAMENTALISM

Ang pagbati sa pagkabulok nga ang Klan ug ang kabalaka sa paglihok sa imigrasyon nga naaghat sa mga hunahuna sa daghang mga Amerikano sa usa ka bahin nga tubag sa proseso sa urbanisasyon pagkahuman. Ang mga lungsod dali nga nahimo nga sentro sa oportunidad, apan ang pagtubo sa mga lungsod, labi na ang pagtubo sa mga lumad nga populasyon sa mga lungsod, gipakusgan ang kawala sa kanayuran tungod sa pagsabot sa kusog nga pagbag-o sa kultura. Ingon nga daghan sa populasyon ang nagpundok sa mga lungsod alang sa mga trabaho ug kalidad sa kinabuhi, daghan ang nahabilin sa mga lugar sa banika nga gibati nga gihulga ang ilang pamaagi sa kinabuhi. Alang sa mga Amerikano nga mga Amerikano, ang mga pamaagi sa syudad ingon ka makasasala ug sobra. Sa ilang bahin, giisip sa mga Urbanite nga ang mga Amerikano sa kabalangayan ingon mga hayseeds nga wala’y paglaom sa karaang mga panahon.

Primary Source: Editorial Cartoon

This cartoon criticizes the modernists as too willing to bend the moral rules of the Bible, which in the artist’s view, leads eventually to disbelief in god.

The conflict between the **modernists** of the cities, and the **traditionalists** of the countryside was best exemplified by the trial of a teacher in Tennessee in 1925.

When **Charles Darwin** announced his theory that humans and apes had descended from a common ancestor in 1859, he sent shock waves through the Western world. The **Theory of Evolution** contradicted the

Ang panagbangi tali sa mga modernista sa mga lungsod, ug ang mga tradisyonalista sa kanayuran labing nga gipakita sa pagsulay sa usa ka magtutudlo sa Tennessee kaniadtong 1925.

Sa dihang gipahibalo ni Charles Darwin ang iyang teoriya nga ang mga tawo ug mga apes naggikan sa usa ka sagad nga katigulangan kaniadtong 1859, nagpadala siya og daghang mga balud sa kalibutan sa Kasadpan. Ang Teorya sa Ebolusyon nagkasumpaki sa bersyon sa Bibliya sa

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

Bible's version of the creation of the world, and churches hotly debated whether to accept the findings of modern science or continue to follow the teachings of ancient scripture. By the 1920s, most of the urban churches of America had been able to reconcile Darwin's theory with the Bible, but rural preachers preferred to follow a stricter interpretation of the Bible as truth and rejected Darwin's theory. These religious **fundamentalists** saw the Bible as the only salvation from a materialistic civilization in decline.

Charles Darwin had first published his theory of natural selection in 1859, and by the 1920s, many standard textbooks contained information about Darwin's theory of evolution. Fundamentalist Protestants targeted evolution as representative of all that was wrong with urban society. Tennessee's **Butler Act** made it illegal "to teach any theory that denies the story of the Divine Creation of man as taught in the Bible, and to teach instead that man has descended from a lower order of animals."

paglalang sa kalibutan, ug ang mga simbahan mainit nga nagdebate kung modawat ba ang mga nadiskobrehan sa siyensya sa moderno o magpadayon sa pagsunod sa mga pagtulon-an sa karaang kasulatan. Sa mga 1920, ang kadaghanan sa mga simbahan sa syudad sa America nga nagpahiuli sa teorya ni Darwin sa Bibliya, apan ang mga magwawali sa kanayuran mas gusto nga sundon ang mas estrikto nga paghubad sa Bibliya ingon kamatuoran ug gisalikway ang teorya ni Darwin. Kini nga mga relihiyosong pundamentalista nakakita sa Bibliya nga bugtong pagluwas gikan sa usa ka materyalistikong sibilisasyon sa pagkunhod.

Una nga gipatik ni Charles Darwin ang iyang teorya sa natural nga pagpili kaniadtong 1859, ug kaniadtong 1920, daghang mga sumbanan nga libro ang adunay kasayuran bahin sa teoriya sa ebolusyon ni Darwin. Gipunting sa pundamentalistang mga Protestante ang ebolusyon isip representante sa tanan nga sayup sa katilingban sa lungsod. Gibuhat kini sa Balaod nga Butlersee nga ilegal nga "pagtudlo sa bisan unsang teorya nga naglimud sa istorya sa Balaan nga Paglalang sa tawo ingon nga gitudlo sa Bibliya, ug pagtudlo sa baylo nga ang tawo naggikan sa usa ka ubos nga han-ay sa mga hayop."

Primary Source: Photograph

Clarence Darrow, famed defense attorney, came to Dayton to defend John Scopes and the teaching of science. The idea of religious leaders being able to dictate what could and could not be discussed in schools infuriated him.

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

The **American Civil Liberties Union (ACLU)** believed such laws limited the freedom of speech and led the charge of evolution's supporters. It offered to fund the legal defense of any Tennessee teacher willing to fight the law in court. The man who accepted the challenge was **John Scopes**, a science teacher and football coach in Dayton, Tennessee. In the spring of 1925, he walked into his classroom and read, from Hunter's Civic Biology, part of a chapter on the evolution of humankind and Darwin's theory of natural selection. His arrest soon followed, and a trial date was set.

Former presidential candidate, populist and fundamentalist champion **William Jennings Bryan** came to town to argue the case for the prosecution. Bryan had been preaching across the country about the spread of secularism and the declining role of religion in education. He was known for offering \$100 to anyone who would admit to being descended from an ape. **Clarence Darrow**, a prominent lawyer and outspoken agnostic, led the defense team. His statement that, "Scopes isn't on trial, civilization is on trial. No man's belief will be safe if they win," struck a chord with those who feared that fundamentalist were on the verge of dictating what Americans could and could not think.

The trial turned into a media circus. When the case was opened, journalists from across the land descended upon the mountain hamlet of Dayton. H. L. Mencken of The Baltimore Sun provided the trial with its nickname: the **Monkey Trial**. Preachers and fortune seekers filled the streets. Entrepreneurs sold everything from food to Bibles to stuffed monkeys. It was the first trial to be broadcast on national radio.

The outcome of the trial, in which Scopes was found guilty and fined \$100, was never really in question, as Scopes himself had confessed to violating the law. Nevertheless, the trial itself proved to be high drama. The drama only escalated when Darrow made the unusual choice of calling Bryan as an expert witness on the Bible. Knowing of Bryan's convictions of a literal interpretation of the Bible, Darrow peppered him with a series of questions designed to ridicule such a belief. The result was that those who approved of the teaching of evolution saw Bryan as foolish, whereas many rural Americans considered the cross-examination an insulting attack on the Bible and their faith.

The Scopes Monkey Trial was not the only evidence that fundamentalist Christian belief was on the rise in the 1920s among rural and White Americans. Another example of this shift was the emergence of **Billy Sunday** as a national icon. As a young man, Sunday had gained fame as a baseball player with exceptional skill and speed. Later, he found even more celebrity as the nation's most revered evangelist, drawing huge

Gituohan sa American Civil Liberties Union (ACLU) nga ingon nga mga balaod limitado ang kagawasan sa pagsulti ug gipangulohan ang mga tagasuporta sa ebolusyon. Gitanyag niini nga pondohan ang ligal nga panalipod sa bisan kinsa nga magtutudlo sa Tennessee nga andam makigbugno sa balaod sa korte. Ang tawo nga midawat sa hagit mao si John Scopes, usa ka magtutudlo sa syensya ug coach sa football sa Dayton, Tennessee. Sa tingpamulak sa 1925, naglakaw siya sa iyang klase ug nagbasa, gikan sa Hunter's Civic Biology, bahin sa usa ka kapitulo bahin sa ebolusyon sa katawhan ug teorya sa natural nga pagpili ni Darwin. Ang pag-aresto sa wala madugay nagsunod, ug usa ka petsa sa pagsulay ang gitakda.

Ang kanhi kandidato sa pagkapresidente, populasyon ug pundok sa pundamentalista nga si William Jennings Bryan mianhi sa lungsod aron husayon ang kaso alang sa prosekusyon. Si Bryan nagsangyaw sa tibuuk nasud bahin sa pagkaylap sa sekularismo ug ang pagkunhod sa papel sa relihiyon sa edukasyon. Nailhan siya nga nagtanyag sa \$ 100 sa bisan kinsa nga mag-angkon nga kaliwat gikan sa usa ka us aka unggoy. Si Clarence Darrow, usa ka prominente nga abogado ug gilad sa agnostic, ang nanguna sa team sa depensa. Ang iyang pahayag nga, "Ang mga Scope wala sa pagsulay, ang sibilisasyon gisulayan. Wala'y pagsalig ang tawo kung magdaog sila, "nakigduyog sa mga nahadlok nga ang pundamentalista naa sa daplin sa pagdikta kung unsa ang mahimo ug dili mahunahuna sa mga Amerikano.

Ang pagsulay nahimo nga usa ka sirko sa media. Kung gibuksan ang kaso, ang mga peryodista gikan sa tibuuk nga yuta mikanaog sa dunggoanan sa bukid sa Dayton. Si H. L. Mencken sa The Baltimore Sun mihatag sa hugdado sa pagtawag niini: ang Pagsulay sa Monkey. Ang mga magwawali ug mga mapangitaon nagpuno sa mga kadalanan. Gibaligay sa tanan nga negosyante ang tanan gikan sa pagkaon hangtod sa mga Bibliya ngadto sa mga unggoy. Kini ang unang pagsulay nga gisibya sa nasyonal nga radyo.

Ang sangputanan sa hugdado, diin ang Scope nakit-an nga sad-an ug gipamulta sa \$ 100, wala gyud gikuwestiyon, ingon nga si Scopes mismo ang nagsugid sa paglapas sa balaod. Bisan pa, ang pagsulay mismo napamatud-an nga taas nga drama. Nag-uswag lang ang dula sa dihang gihimo ni Darrow ang dili kasagaran nga pagpili sa pagtawag kang Bryan nga usa ka eksperto nga saksi sa Bibliya. Nahibal-an ang mga kombiksyon ni Bryan nga usa ka literal nga paghubad sa Bibliya, giprubahan siya ni Darrow sa usa ka sunod-sunod nga mga pangutana nga gilaraw sa pagbiaybiay sa ingon nga pagtuo. Ang sangputanan mao nga kadtong giuyonan sa pagtulon-an sa ebolusyon ang nakit-an si Bryan nga ingon binuang, samtang daghang mga Amerikano sa kabaryohan ang nag-isip nga ang pagsusi sa krus usa ka insulto nga pag-atake sa Bibliya ug sa ilang pagtuo.

Ang Scope Monkey Trial dili lamang ebidensya nga ang paninugdang pundok nga Kristiyanismo nagtaas sa 1920s taliwala sa mga rural ug White American. Ang usa pa nga pananglitan sa kini nga pagbalhin mao ang pagtungha sa Billy Domingo nga usa ka nasudnon nga icon. Ingon usa ka batan-on nga lalaki, ang Domingo nakakuha og kabantog ingon usa ka magdudula sa baseball nga adunay talagsaong kahanas ug katulin. Pagkahuman, nakit-an niya ang labi pa ka bantog nga bantog nga ebangelista nga pinalangga sa nasud, nga nagdani daghang mga tawo

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

crowds at camp meetings around the country. He was one of the most influential evangelists of the time and had access to some of the wealthiest and most powerful families in the country. Sunday rallied many Americans around fundamentalist religion and garnered support for prohibition. Recognizing Sunday's popular appeal, Bryan attempted to bring him to Dayton for the Scopes trial, although Sunday politely refused.

Even more spectacular than the rise of Billy Sunday was the popularity of **Aimee Semple McPherson**, a Canadian Pentecostal preacher whose Foursquare Church in Los Angeles catered to the large community of Midwestern transplants and newcomers to California. Although her message promoted the fundamental truths of the Bible, her style was anything but old fashioned. Dressed in tight-fitting clothes and wearing makeup, she held radio-broadcast services in large venues that resembled concert halls and staged spectacular faith-healing performances. Blending Hollywood style and modern technology with a message of fundamentalist Christianity, McPherson exemplified the contradictions of the decade well before public revelations about a scandalous love affair cost her much of her status and following.

sa mga tigum sa kampo sa tibuuk nasud. Usa siya ka labing impluwensyal nga ebanghelisador sa panahon ug adunay access sa pipila nga labing adunahan ug labing gamhanan nga mga pamilya sa nasud. Ang Domingo naghiusa sa daghang mga Amerikano sa palibot sa pundamentalistang relihiyon ug nakakuha og suporta alang sa pagdili. Nahibal-an ang popular nga pag-apelar sa Domingo, gisulayan ni Bryan nga dalhon siya sa Dayton para sa husay sa Scope, bisan kung ang Domingo matinahunon nga nagdumili.

Bisan ang labi ka katingad-an kaysa sa pagsaka sa Billy Domingo mao ang pagkapopular sa Aimee McPherson, usa ka magwawali nga taga-Pentecostal sa Canada kansang Foursquare Church sa Los Angeles nag-andam sa daghang komunidad sa mga transplants sa Midwestern ug mga bag-o han sa California. Bisan kung ang iyang mensahe nagpasiugda sa mga sukaranan wala'y bisan unsang butang nga daan. Nasul-oban sa masuk-ob nga mga sinina ug nagsul-ob og makeup, naghimo siya og mga serbisyo sa broadcast sa radyo sa daghang mga lugar nga nahisama sa mga tigumanan sa mga konsiyerto ug nagtumong nga mga pasundayag sa pag-ayo sa pagtuo. Ang pagsagol sa estilo sa Hollywood ug moderno nga teknolohiya nga adunay mensahe sa pundamentalismo nga Kristiyanismo, gipakita ni McPherson ang mga pagkakasumpaki sa dekada una pa ang mga pagpadayag sa publiko bahin sa usa ka makahaladlok nga gugma nga nakagasto sa iyang kahintang ug nagsunod.

Primary Source: Photograph

The Angelus Temple in the Echo Park neighborhood of Los Angeles was the center of Aimee Semple McPherson's Foursquare Church. It is still in operation today.

PROHIBITION

After many decades of hard work, the Temperance Movement finally succeed in banning alcohol in the United States when, on October 28, 1919, the **18th Amendment** to the Constitution was implemented through the **Volstead Act**, which went into effect on January 17, 1920. A total of 1,520 Prohibition agents from three separate federal agencies, the Coast Guard, the Treasury Department's Internal Revenue Service Bureau of

PAGDILI

Pagkahuman sa daghang dekada nga kakugi, ang Pag-uswag sa temperatura sa katapusan nagmalampuson sa pagdili sa alkohol sa Estados Unidos kung kanus-a, kaniadtong Oktubre 28, 1919, ang ika-18 nga Susugan sa Konstitusyon gipatuman pinaagi sa Volstead Act, nga nagsugod kaniadtong Enero 17, 1920. Adunay kinatibuk-ang 1,520 nga mga ahente sa Pagbawal gikan sa tulo nga managsama nga mga ahensya sa federal, ang Coast Guard, ang Internal Revenue Service Bureau of Prohibition of the Department of Department, ug ang

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

Prohibition, and the Department of Justice's Bureau of Prohibition, were tasked with enforcing the new law.

The effort to enforce the 18th Amendment and Volstead Act's was always problematic. Outlawing drugs, especially a drug like alcohol that has a long history of use, is a challenging mix of law enforcement and changing public opinion. With the job of enforcing the law separated between different departments, it was hard to know who was in charge in what areas, and who was responsible for what tasks. Geography presented another complication. America is a vast nation with many places to hid illegal brewing and distilling operations. To make matters worse, Canada and Mexico did not ban alcohol and the extensive seaways, ports, and massive borders running along Canada and Mexico, made it exceedingly difficult to stop **bootleggers** intent on bringing alcohol into the country.

While the commercial manufacture, sale, and transport of alcohol was illegal, Section 29 of the Volstead Act allowed private citizens to make wine and cider from fruit, but not beer, in their homes. Up to 200 gallons per year could be produced, with some vineyards growing grapes for purported home use. In addition to this loophole, the wording of the act did not specifically prohibit the consumption of alcohol. In anticipation of the ban, many people stockpiled wines and liquors during the latter part of 1919 before alcohol sales became illegal in January 1920. As Prohibition continued, people began to perceive it as illustrative of class distinctions, since it unfairly favored social elites who could afford to purchase in bulk. Working-class people were enraged that their

Bureau of Prohibition sa Department of Justice, ug gipatuman sa pagpatuman sa bag-ong balaod.

Ang paningkamot aron ipatuman ang ika-18 nga Amendment ug Volstead Act kanunay nga adunay problema. Ang paglapas sa mga droga, labi na ang usa ka droga sama sa alkohol nga adunay dugay nga kasaysayan sa paggamit, usa ka mahagiton nga pagsagol sa pagpatuman sa balaod ug pagbag-o sa opinyon sa publiko. Sa trabaho sa pagpatuman sa balaod nga gibulag tali sa lainlaing mga departamento, lisud nga mahibal-an kung kinsa ang nagdumala sa kung unsang mga lugar, ug kinsa ang responsable sa unsang mga tahas. Gipakita sa Geograpiya ang usa pa nga komplikasyon. Ang Amerika usa ka halapad nga nasud nga adunay daghang mga lugar aron itago ang mga ilegal nga operasyon sa paghimo sa serbesa ug makalayo. Ang labi ka daotan nga kahimtang, ang Canada ug Mexico wala gidili ang alkohol ug ang daghang mga dagat, pantalan, ug daghang mga utlanan nga nagpadagan sa Canada ug Mexico, gihimong labing lisud nga hunongon ang katuyoan sa mga bootlegger nga magdala sa alkohol sa nasud.

Primary Source: Photograph

Deputies dump illegal alcohol during the 1920s.

Samtang ang komersyal nga paghimo, pagbaligya, ug pagdala sa alkohol sa ilegal ilegal, ang Seksyon 29 sa Volstead Act nagtugot sa mga pribado nga mga lungsuranon sa paghimo og bino ug cider gikan sa bunga, apan dili beer, sa ilang mga balay. Moabot sa 200 galon matag tuig ang mahimo, nga adunay pipila nga mga ubasan nga nagtubo nga mga ubas aron magamit sa paggamit sa balay. Dugang pa sa kini nga loophole, ang mga pulong sa aksyon wala piho nga nagdili sa pagkonsumo sa alkohol. Sa pagpaabut sa pagdili, daghang mga tawo ang nagtipig og mga alak ug ilimnon sa ulahing bahin sa 1919 sa wala pa ang pagbaligya sa alkohol sa ilegal kaniadtong Enero 1920. Samtang nagpadayon ang Pagbawal, gisugdan sa mga tawo nga masabtan kini nga mga panaglahi sa klase, tungod kay kini dili patas nga gipaboran sa mga sosyal nga elite nga mahimo makahimo sa pagpalit sa daghang. Nasuko ang mga tawo nga

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

employers could dip into a cache of private stock while they were unable to afford similar indulgences.

CRIME

The rift between the **Dries**, who favored prohibition, and the **Wets** who wanted to legalize alcohol consumption and sales again, hinged on the long-running debate over whether drinking was morally acceptable in light of the antisocial behavior that overindulgence could cause. Ironically, this dispute over ethics the era of prohibition led to a sudden groundswell of criminal activity, with those who opposed legal alcohol sales unintentionally enabling the growth of vast criminal organizations that controlled the illegal sale and distribution of alcohol and related activities including gambling and prostitution.

Powerful gangs corrupted law enforcement agencies, leading to the blanket criminal activity of racketeering, which includes bribery, extortion, loan sharking, and money laundering. Illicit alcoholic beverage industries earned an average of \$3 billion per year in illegal income, none of which was taxed, and effectively transformed cities into battlegrounds between opposing bootlegging gangs.

Chicago, the largest city in the Midwest and of one America's true metropolises along with New York and Los Angeles, became a haven for Prohibition dodgers. Many of Chicago's most notorious gangsters, including **Al Capone** and his archenemy, Bugs Moran, made millions of dollars through illegal alcohol sales. By the end of the decade, Capone controlled all 10,000 Chicago **speakeasies**, illegal nightclubs where alcohol was sold, and ruled the bootlegging business from Canada to Florida. Numerous other crimes, including theft and murder, were directly linked to criminal activity in Chicago and other cities.

THE EFFECTS OF PROHIBITION

Prohibition had a large effect on music in the United States, specifically on jazz. Speakeasies became far more popular during the Prohibition era than bars had been, partially influencing the mass migration of jazz musicians from New Orleans to major northern cities such as Chicago and New York. This movement led to a wider dispersal of jazz, as different styles developed in different cities. In this way, prohibition may have also helped pave the way for limited integration, as it united mostly African American musicians with mostly White crowds.

Prohibition also had an effect on gender rules. As the saloon began to die out, public drinking lost much of its macho association, resulting in an increased social acceptance of women drinking in the semipublic

nagtrabaho sa klase nga ang ilang mga tag-ya mahimong magtuslok sa usa ka cache sa pribado nga stock samtang wala sila makaya nga parehas nga mga pagpatuyang.

KRUS

Ang pagbag-o sa taliwala sa mga Dries, nga gipaboran ang pagdili, ug ang mga Wets nga gusto nga liguon ang pag-inom sa alkohol ug pagpamaligya pag-usab, nagsalig sa dugay na nga debate kung ang pag-inom nga gidawat sa pamatasan tungod sa antisosyal nga pamatasan nga mahimong hinungdan sa sobrang pag-undang. Sa kabaliskaran, ang panaglalis sa pamatasan sa panahon sa pagdili nagdala sa usa ka kalit nga groundswell sa kalihokan sa kriminal, uban sa mga nagsupak sa ligal nga pagbaligya sa alkohol nga wala tuyoa nga nagtugot sa pagtubo sa daghang mga kriminal nga organisasyon nga nagkontrol sa iligal nga pagbaligya ug pag-apod-apod sa alkohol ug mga may kalabutan nga kalihokan lakip na ang sugal ug pagpamampam. .

Ang mga kusgan nga mga gang nagdaot sa mga ahensya sa pagpatuman sa balaod, nga nanguna sa kalihokan sa kriminal nga racketeering, nga naglakip sa suhol, pagpangilkil, pagpang-ukay sa pautang, ug pagkalugi sa salapi. Ang mga dili maayo nga industriya sa alkoholikong ilimnon nakakuha sa aberids nga \$ 3 bilyon matag tuig sa ilegal nga kinitaan, wala'y buhis ang buhis, ug epektibo nga gibag-o ang mga lungsod nga natad sa panggubatan tali sa pagsukol sa mga gangleg bootging.

Ang Chicago, ang kinadak-ang lungsod sa Midwest ug usa ka tinuud nga metropolises sa America kauban ang New York ug Los Angeles, nahimong tagoanan sa mga dodger sa Prohibition. Daghang mga bantog nga gangster sa Chicago, lakip na si Al Capone ug ang iyang archenemy nga si Bugs Moran, nakagasto sa milyon-milyon nga dolyar pinaagi sa pagbaligya sa iligal nga alkohol. Pagkahuman sa dekada, gikontrol ni Capone ang tanan nga 10,000 nga mga speakeasies sa Chicago, ilegal nga mga nightclubs diin gibaligya ang alkohol, ug gimando ang bootlegging nga negosyo gikan sa Canada hangtod sa Florida. Daghang ubang mga krimen, lakip ang pagpangawat ug pagpatay, direkta nga nalambigit sa kriminal nga kalihokan sa Chicago ug uban pang mga lungsod.

ANG KAHIMTANG SA PAGPANGLAKAD

Ang pagdili adunay daghang epekto sa musika sa Estados Unidos, partikular sa jazz. Ang mga sinultian nahimong labi ka popular sa panahon sa Prohibition kaysa mga bar, kaniadto nga nakaimpluwensya sa paglihok sa mga musikero sa jazz gikan sa New Orleans hangtod sa mga dagkong syudad sa amihanan sama sa Chicago ug New York. Ang kini nga kalihokan nagdala ngadto sa usa ka mas lapad nga pagkaylap sa jazz, tungod kay lainlain ang mga estilo nga naugmad sa lainlaing mga lungsod. Sa niining paagiha, ang pagdili mahimo'g nakatabang usab sa pag-andam sa limitado nga panagsama, tungod kay kini naghiusa sa kadaghanan nga mga musikero sa Aprikano nga kadaghanan sa kadaghanan nga mga panon sa Puti.

Ang pagbawal usab adunay epekto sa mga lagda sa gender. Sa pagsugod sa pagkamatay sa saloon, nawala ang kadaghanan sa pag-inom sa publiko sa macho nga panagsama, nga miresulta sa usa ka dugang nga pagdawat sa sosyal nga mga babaye nga nag-inom sa palibot sa semipublic nga usa ka kabag-ohan. Kini nga bag-ong

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

environment of a speakeasy. This new norm established women as a notable new target demographic for alcohol marketers, who sought to expand their clientele.

By the 1930s, the Great Depression had settled over the country. Millions of Americans were out of work and times were hard. Americans were ready for a drink. On December 5, 1933, ratification of the **21st Amendment** repealed the 18th Amendment. As Prohibition ended, some of its supporters, including industrialist and philanthropist John D. Rockefeller, openly admitted its failure.

In a positive epilogue, however, the overall consumption of alcohol dropped and remained below pre-Prohibition levels. In the end, the Temperance Movement succeeded in reducing, if not eliminating, the drinking of alcohol in America.

CONCLUSION

Clearly prohibition failed. Americans simply did not want to be told they could not drink alcohol. Despite efforts to enforce the 18th Amendment, drinking did not stop. In fact, prohibition of alcohol did not lead Americans to give up alcohol, is made us drinkers who also had to endure increased crime.

In the case of the Butler Act, fundamentalists were unable to legislate what Americans could and could not think about the origin of the human species, and in the case of the KKK, they failed to turn the entire nation against immigrants, Jews, Catholics and African Americans, although they certainly turned the minds of many.

All of this work to make people think or behave in certain ways worked partially, but not fully. On the other hand, some laws such as those that prohibit violent crime, are still with us today and seem to be doing a pretty good job of keeping people from behaving violently.

What do you think? Can laws make us moral?

pamatasan nagtukod sa mga babaye nga usa ka bantog nga bag-ong target nga demograpiko alang sa mga tigpamaligya sa alkohol, nga nagtinguha sa pagpalapad sa ilang kliyente.

Pagka-1930, ang Dakong Depresyon nagpahimutang sa tibuuk nasud. Minilyon ka mga Amerikano wala'y trabaho ug mga oras lisud. Andam ang mga Amerikano sa pag-inom. Kaniadtong Disyembre 5, 1933, ang pag-aprobar sa ika-21 nga Kasabutan gibag-o ang ika-18 nga Susugan. Sa pagtapos sa Pagbawal, ang pipila sa mga tagasuporta niini, lakip ang mga industriyalisado ug pilantropo nga si John D. Rockefeller, hayag nga miangkon sa kapakyasan niini.

Sa positibo nga epilogue, bisan pa, ang kinatibuk-ang pagkonsumo sa alkohol nahulog ug nagpabilin ubos sa lebel sa pre-Prohibition. Sa katapusan, ang Pagbalhin sa Temperatura milampos sa pagkunhod, kung dili mawala, ang pag-inom sa alkohol sa Amerika.

KONKLUSYON

Klaro nga napakyas ang pagdili. Ang mga Amerikano dili gusto nga isulti kanila nga dili sila makainom og alkohol. Bisan pa sa mga paningkamot nga ipatuman ang ika-18 nga Susog, ang pag-inom wala mohunong. Sa tinuud, ang pagdili sa alkohol wala magdala sa mga Amerikano sa pag-undang sa alkohol, gihimo kaming mga palahubog nga kinahanglan usab mag-antus sa dugang nga krimen.

Sa kaso sa Butler Act, ang mga pundamentalista wala mapatuman kung unsa ang mahimo ug dili mahimo nga hunahunaon sa mga Amerikano ang gigikanan sa tawhanong mga lahi, ug sa kaso sa KKK, sila napakyas nga ibalik ang tibuuk nga nasud batok sa mga imigrante, mga Judio, Katoliko ug Ang mga Amerikano nga Amerikano, bisan kung tinuud nga giliso nila ang mga hunahuna sa kadaghanan.

Ang tanan niini nga buhat aron mahunahuna ang mga tawo nga maghunahuna o molihok sa piho nga mga paagi nagtrabaho sa bahin, apan dili sa hingpit. Sa pikas bahin, ang pipila ka mga balaod sama sa mga nagdili sa mapintas nga krimen, naa gihapon kanato karon ug ingon nga naghimo sa usa ka maayo kaayo nga trabaho sa pagpadayon sa mga tawo nga maggawi nga mapintas.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang mga balaod mahimo bang maghimo kanato nga moral?

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

SUMMARY

Fueled partly by the popularity of a movie celebrating the Ku Klux Klan in the immediate aftermath of the Civil War, the KKK became popular and quite common in the 1920s. They targeted their hatred on African Americans, immigrants, Catholics and Jews. Although the Klan's leaders promised to be non-violent, in reality the members of the Klan carried out numerous lynching and other forms of terrorism.

The 1920s saw the rise of Christian Fundamentalism who reacted to new inventions and excitement about science by teaching that truth can be found in the Bible. Most importantly, they focused on preventing Darwin's Theory of Evolution from being taught in public schools because it conflicted with the Biblical story of creation.

Although some Americans wanted their children to learn the Bible's version of creation in public school, others did not like it that Christian teachings were being enacted into law. In 1925, a great court case showed off the conflict between these modernists and traditionalists. In Tennessee, the Butler Act had made it illegal to teach any version of creation other than the story found in the Bible. When John Scopes taught Darwin's theory he was arrested.

Great lawyers came to try the case, and although Scopes lost (it was obvious he had broken the law), the nation watched with great interest as the Bible itself seemed to be on trial.

Other leaders tapped into a growing interest in traditional religion. Billy Sunday and Aimee Semple McPherson both built large followings as they toured the nation speaking to large audiences.

The 1920s are also remembered as the era of Prohibition. Beginning in 1919, alcohol was illegal in the United States. Preventing people from making, selling, buying and drinking alcohol was incredibly difficult. Although Prohibition was supposed to reduce crime, crime actually became more common as gangs fought each other over control of the making and distribution of illegal alcohol. Most famous of these was Al Capone's gang in Chicago. Police forces, who were supposed to enforce the laws, often were paid by bar owners to look the other way, or simply ignored the law since they wanted to drink also. Finally, after 14 years, the 21st Amendment made alcohol legal again.

KATINGBANAN

Tungod sa pagkapopular sa usa ka sine nga nagsaulog sa Ku Klux Klan sa hinanaling pagkahuman sa Gubat sa Sibil, ang KKK nahimong popular ug naandan sa mga 1920. Gipasiugda nila ang ilang pagdumot sa mga Amerikanong Aprika, mga imigrante, mga Katoliko ug mga Judio. Bisan tuod ang mga lider sa Klan misaad nga dili mabangis, sa pagkatinuod ang mga membro sa Klan nagpatuman sa daghang lynching ug uban pang matang sa terorismo.

Nakita sa mga 1920 ang pag-uswag sa Kristiyanong Pundamentalismo nga mibalhin ngadto sa bag-ong mga imbensyon ug kahinam mahitungod sa siyensya pinaagi sa pagtudlo nga ang kamatuoran makaplagan sa Biblia. Labing mahinungdanon, sila nagtutok sa pagpugong sa Darwin's Theory of Evolution nga dili itudlo sa publiko nga mga tungaang tungod kay kini nagkasumpaki sa istorya sa Bibliya sa Paglalang.

Bisan kung gusto sa pipila nga mga Amerikano nga ang ilang mga anak makakat-on sa bersyon sa pagmugna sa Bibliya sa publiko nga eskuyalahan, ang uban dili gusto nga ang mga pagtulon-an nga kristuhanon gipatuman sa balaod. Niadtong 1925, usa ka dakong kaso sa korte ang nagpakita sa panagbangi tali sa mga modernista ug tradisyonalista. Sa Tennessee, gidili sa Butler Act kini nga ilegal nga pagtudlo sa bisan unsang bersyon sa paglalang gawas sa istorya nga makita sa Bibliya. Kung gitudloan ni John Scope ang teorya ni Darwin naaresto siya.

Ang mga bantogang abogado miabot aron sulayan ang kaso, ug bisan kung nawala si Scope (dayag nga gilapas niya ang balaod), ang nasud nga nagtan-aw nga adunay dakong interes ingon nga ang Bibliya mismo ingon sa gihusay.

Ang uban pang mga lider nagpakusog sa interes sa tradisyonal nga relihiyon. Ang Billy Domingo ug Aimee Semple McPherson parehong nagtukod og daghang mga pagsunod samtang sila nagbaktas sa nasud nga namulong sa daghang mga tagpalamati.

Ang 1920s gihinumdoman usab ingon ang panahon sa Pagbawal. Sugod kaniadtong 1919, ang alkohol sa iligal ilegal sa Estados Unidos. Ang pagpugong sa mga tawo gikan sa paghimo, pagbaligya, pagpamalit ug pag-inom sa alkohol malisud kaayo. Bisan kung ang pagdili kinahanglan nga makunhuran ang krimen, ang krimen sa tinuud nahimo labi na kay ang mga gang nag-away sa usag usa sa pagkontrol sa paghimo ug pag-apod-apod sa iligal nga alkohol. Ang labing inila niini mao ang gang ni Al Capone sa Chicago. Ang mga pwersa sa pulisya, nga mao ang kinahanglan nga ipatuman ang mga balaod, kanunay nga gibayran sa mga tag-iya sa bar aron tan-awon ang lain nga paagi, o yano nga gibalewala ang balaod tungod kay gusto usab nila ang pag-inom. Sa katapusan, pagkahuman sa 14 ka tuig, ang ika-21 nga Amendment naghimo na usab nga alkohol sa ligal.

4 CAN LAWS MAKE US MORAL?

KEY CONCEPTS

Lynching: Illegal hanging by a mob. It is a term most commonly used when White mobs hung African American men and was common throughout the South during the Jim Crow era.

Theory of Evolution: Theory proposed by Charles Darwin that all life is the result of evolution. Teaching this theory was outlawed in Tennessee by the Butler Act.

PEOPLE AND GROUPS

Ku Klux Klan (KKK): Racist organization based in the South that terrorized African Americans after the Civil War and helped establish the system of Jim Crow. They were also anti-immigrant, anti-Catholic and anti-Semitic. The organization experienced a revival in the 1920s and again during the Civil Rights Movement in the 1960s.

Anti-Defamation League: Jewish organization that works against anti-Semitism.

Modernists: People who embrace science and changes as positive influences on society. In the 1920s they were concentrated in cities.

Traditionalists: People who rejected changes and embraced traditional values, especially Christianity instead of science. In the 1920s they were concentrated in rural areas and the South.

Charles Darwin: British naturalist who proposed the Theory of Evolution and wrote the book "On the Origin of Species."

Fundamentalists: People who embraced the Bible and traditional Christian teachings and rejected scientific theories that contradict the Bible. Rural areas and the Bible Belt in the South are the heart of this thinking.

American Civil Liberties Union (ACLU):

Organization that provides lawyers to defend people they believe have had their basic rights violated. For example, they defend freedom of speech cases and in the 1920s, helped defend John Scopes.

John Scopes: High school biology teacher in Tennessee who was accused of violating the Butler Act. His trial became a symbol of the conflict between modernists and traditionalists during the 1920s.

William Jennings Bryan: Former populist and democratic presidential candidate who became the primary champion of traditionalist and fundamentalists in the 1920s. He promoted laws such as the Butler Act and led the prosecution at the Scopes Trial.

Clarence Darrow: Famous attorney in the 1920s who rejected traditionalism as an encroachment on individual freedom of belief and led the defense of John Scopes.

Billy Sunday: Former baseball star and widely followed evangelist preacher during the 1920s. He promoted fundamentalism and prohibition.

Aimee Semple McPherson: Preacher from Los Angeles during the 1920s who helped promote fundamentalism. She was famous for broadcasting her services on the radio and wearing fashionable cloths while preaching, as well as series of scandalous love affairs.

Bootleggers: People who imported illegal alcohol during prohibition.

Dries: People who supported prohibition.

Wets: People who opposed prohibition.

Al Capone: Nicknamed "Scarface," he was the most famous gangster during the era of prohibition. He ran the illegal alcohol operation in Chicago and although was renowned for violence, eventually went to jail for tax evasion.

LAWS

Butler Act: Law passed in the 1920s in Tennessee that banned the teaching of Darwin's Theory of Evolution. John Scopes was charged with violating this law.

18th Amendment: Amendment to the constitution that outlawed alcohol and established prohibition.

Volstead Act: 1919 law that implemented the 18th Amendment and made alcohol illegal, thus initiation prohibition.

21st Amendment: Amendment to the Constitution ratified in 1933 that ended prohibition by repealing the 18th Amendment.

COURT CASES

Scopes "Monkey" Trial: Trial of biology teacher John Scopes in 1925 that became a visible symbol of the conflict between modernists and traditionalists.

MOVIES

The Birth of a Nation: 1915 movie by D. W. Griffith that glorified the history of the KKK in the years after the Civil War. It helped revive the KKK during the 1920s.

LOCATIONS

Speakeasy: A bar where illegal alcohol was sold during prohibition.

Q u e s t i o n T w e l v e

a t i m e o f

PROGRESS?

Progress can be tricky to define. While the advent of the automobile industry made road trips and suburbs possible, it also brought about pollution, and changed dating habits. The growth of industry led to new consumer goods that saved millions of housewives time and effort, but led to an emphasis on having things that the authors of the Lost Generation questioned. The Harlem Renaissance, one of the greatest outpourings of racial pride and artistic creativity ever in American history, was precipitated by shocking, openly practiced acts of bigotry, hatred and violence.

The 1920s then, proved to be a time of contradictions, and no single event illustrated that conflict more so than the trial of John Scopes. Was America going in the right direction? Was modernism the way of the future? Was change good? Alternatively, were traditional values the way to preserve the goodness that had made America great? Should the headlong rush to embrace change be halted, questioned, and held in check by the need to preserve tradition?

As historians, our measure of the 1920s is this: was the decade ultimately a time of change, or a time when Americans retreated from change? Did those years of excitement lead to something new and better, or back to something old, or perhaps to something new, but a future that was more dark and sinister?

What do you think? Were the 1920s a time of progress?

Ang pag-uswag mahimong makalimbong sa pagpasabut. Samtang ang pag-abut sa industriya sa awto naghimo nga mahimo ang mga biyahe sa kadalanan ug mga suburb, nagdala usab kini nga polusyon, ug nagbag-o nga mga bisyo sa pagpakigdeyt. Ang pag-uswag sa industriya nagdala sa mga bag-ong produkto sa mga konsumedor nga nagluwas sa milyon-milyon nga oras ug paningkamot sa mga housewives, apan nagdala sa paghatag gibug-aton sa pag-angkon sa mga butang nga gipangutana sa mga tagsulat sa Nawala nga Henerasyon. Ang Harlem Renaissance, usa sa labing dako nga pagbubo sa garbo sa rasa ug pagkamamugnaon nga nahimo sukad sa kasaysayan sa Amerikano, gipauswag sa makapakurat, dayag nga gibuhat nga mga pagkamalaki, pagdumot ug kapintasan.

Ang 1920s kaniadto, napamatud-an nga usa ka panahon sa panagsumpaki, ug wala'y usa nga hitabo nga naghulagway sa panagsumpaki nga labi pa kaysa pagsulay sa John Scope. Nagpadayon ba ang direksyon sa Amerika? Ang modernismo ba ang pamaagi sa umaabot? Maayo ba ang pagbag-o? Sa laing paagi, ang mga tradisyonal nga mga hiyas ba nga paagi aron mapreserbar ang pagkamaayo nga nakahatag kadako sa America? Kinahanglan ba nga ang pagdali sa pag-aghat sa pagdakup sa pagbag-o mohunong, pag-usisa, ug pagsusi kung kinahanglan nga mapreserbar ang tradisyon?

Ingon mga istoryador, ang sukod naton sa 1920s mao kini: ang dekada sa katapusan usa ka panahon sa pagbag-o, o usa ka panahon nga ang mga Amerikano nag-atras gikan sa pagbag-o? Ang kana bang mga tuig sa paghinaminam nagdala ngadto sa usa ka bag-o ug labi ka maayo, o pagbalik sa usa ka butang nga karaan, o tingali sa usa ka bag-o, apan usa ka kaugmaon nga labi ka itom ug makasasala?

Unsa ang imong gihunahuna? Ang 1920an ba panahon sa pag-uswag?

www.inquiryhistory.com